

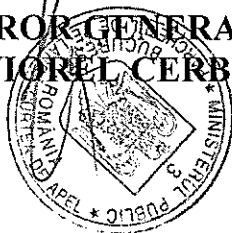
Către,

**CONFEDERAȚIA GENERALĂ
A MUNCII**
mun. București, str. Prof.Dr.Ion Athanasiu
nr.24, sector 5
Nr. 135/P/2017

Vă trimitem alăturat rechizitoriul nr. 135/P/2017 din data 24.10.2019 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București prin care s-a dispus, printre altele, clasarea cauzei cu privire la unele fapte sesizate de dvs.

Precizăm că împotriva soluției puteți face plângere la Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București în termen de 20 zile de la data primirii acestui act, în conformitate cu disp. art. 339 alin. 1 și 4 C.p.p.

**PROCUROR GENERAL,
IOAN – VIOREL CERBU**

**PROCUROR,
MARCEL SANDU**

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

București, Bd. Libertății, nr.12-14, sector 5, tel. 021.319.38.33, fax nr.021.312.10.72,
e-mail pca_bucuresti@mpublic

NR. 2701- Registrul de evidență al operatorului de date cu caracter personal
dosar nr. 135/P/2017

data 24.10.2019

VERIFICAT
sub aspectul legalității și temeiniciei, conform
dispozițiilor art. 328 al. 1 din Codul de procedură penală
PROCUROR GENERAL,
IOAN VIOREL CERBU

R E C H I Z I T O R I U

Anul 2019 luna 10 ziua 24

Procuror Marcel Sandu, din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București – Secția de urmărire penală,

Examinând materialul de urmărire penală din dosarul cu numărul de mai sus, privind pe inculpata Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina (fostă Gheorghe Luiza-Valentina), avocat în Baroul București, cercetată în stare de libertate pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal, și a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal, ambele în concurs real cu apl. art. 38 al. 1 din Codul penal,

E X P U N U R M Ă T O A R E L E :

În fapt, se rețin următoarele:

1. Avocatul Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a falsificat, prin atestarea unor fapte nereale după momentul semnării de către client a actului ce nu era completat la rubrica onorariul de succes, contractul de asistență juridică nr.132889 din 05.01.2009, în care a scris olograf că a fost angajată de U.G.S.R. – București, menționând sediul ca fiind în București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 25, sector 5 și în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5, pentru

reprezentare, asistare, semnare acte cu conținut juridic, efectuarea oricărei activități prevăzute de Legea nr.51/1995, pentru onorariul de 500 lei și onorariul de succes de 50.000.000 (cincizeci milioane) euro.

Se reține falsificarea contractului de asistență juridică nr.132889, prin atestarea unor fapte nereale de către Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, constând în scrierea clauzelor de la art. 5 din contract, respectiv: „*Onorariul de succes este în cuantum de 50.000.000 EUR. Se achită pe parcursul recuperării patrimoniului*”.

Infracțiunea a fost comisă cu intenție directă, în scopul de a convinge executorul judecătoresc că avea de primit 50.000.000 (cincizeci milioane) euro de la Confederația Generală a Muncii (fostul UGSR), cu sediul în București, Bd. Elisabeta, nr. 45, sector 5 și că acesta trebuia să efectueze demersuri pentru obținerea banilor de la debitor.

Cu privire la denumirea UGSR sunt minim două entități juridice care susțin că sunt continuatoare a organizației sindicale naționale din perioada comunismului, ce avea în proprietate și administrare mai multe clădiri și alte imobile. Una s-a înregistrat cu sediul în București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 45, sector 5 aceasta fiind persoana vătămată care în prezent are denumirea Confederația Generală a Muncii, ce a sesizat infracțiuni urmare executării silite începute, în anul 2016, împotriva sa pentru achitarea a 50.000.000 (cincizeci milioane) euro către Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, iar alta cu sediul în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5.

Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a asistat, în spețe civile distincte, UGSR-ul ce are sediul în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5, cunoscând situația litigioasă cu celălalt UGSR și distincția de patrimonii, în sensul că doar una este recunoscută ca fiind continuatoarea fostului UGSR din perioada comunismului (în sentința civilă nr.1450/25.05.2016, Tribunalul Ilfov – Secția civilă, definitivă la 14.06.2016 prin renunțare la apel, a admis cererea formulată de Confederația Generală a Muncii cu sediul în București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 45, sector 5 - persoana vătămată din prezentul dosar penal. Instanța civilă a luat act și a încuviințat modificările aduse persoanei juridice, schimbarea succesivă a denumirilor din UGSR, în baza unui protocol al Partidului Comunist Român din 25.04.1966, în Confederația Generală a Muncii, potrivit hotărârii Congresului UGSR din 27.02.2016).

Prin decizia irevocabilă nr.474/12.04.2010, Curtea de Apel București - Secția a III -a civilă, în alt proces civil, a admis cererea formulată de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina în numele UGSR România cu sediul în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5, și s-a acordat personalitate juridică ca fiind UGSR România – organizație de tip confederal.

Din hotărârile judecătorești menționate reiese că fostul UGSR din perioada comunismului are în prezent denumirea de Confederația Generală a Muncii, cu sediul în București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 45, sector 5, iar în 2010 s-a autorizat înființarea unui nou UGSR, cu denumirea UGSR România – organizație de tip confederal, cu sediul în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5.

Conținutul sentinței civile nr.29/29.06.2010 a Tribunalului București - Secția civilă, relevă că Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a reprezentat în

procesul civil persoana juridică cu sediul în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5, fiind respinsă cererea de recunoaștere ca fiind continuatoarea fostului UGSR din perioada comunistă. Prin participarea ca avocat al părții din acest dosar civil, aceasta a cunoscut că altă entitate juridică este titulară a patrimoniului fostului UGSR din perioada comunismului, dată fiind soluția clară din dispozitiv.

Fiind avocat ales în procesul civil în care s-a autorizat înființarea UGSR-ului cu sediul în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5 și în cel în care s-a respins cererea acestei persoanei juridice de recunoaștere ca fiind continuatoare a celei din perioada comunismului, Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a avut reprezentarea distincției față de cea cu sediul în București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 45, sector 5.

Prin falsificarea contractului de asistență juridică și folosirea acestuia la **08.06.2016**, Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a avut ca scop obținerea în mod nejustificat a 50.000.000 (cincizeci milioane) euro și a intenționat să profite de dubiile cu privire la UGSR-urile din prezent ce se pretind a fi continuatoare a celui din perioada comunismului, cunoscând că în sentința civilă nr.1450/25.05.2016, Tribunalul Ilfov – Secția civilă s-a recunoscut faptul că cel cu sediul în București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 45, sector a fost recunoscut ca fiind continuator al celui de dinainte de anul 1989.

Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a obținut, în demersurile de recunoaștere oficială a UGSR-ului cu sediul în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, semnătura lui Călinescu Ștefan, **ce a decedat la 25.02.2016** (vol.2, f.174), și ștampila acestei noi entități juridice, pentru contractul de asistență juridică nr.132889 în care, de comun acord, s-a trecut doar onorariul de 500 lei pentru asistarea/reprezentare. Acest din urmă contract are aplicată ștampila a UGSR cu sediul în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, înființată prin decizia irevocabilă nr.474/12.04.2010, a Curții de Apel București - Secția a III –a civilă în cauza civilă în care Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a reprezentat persoana juridică. Este neverosimilă acceptarea de către Călinescu Ștefan a unui onorariu de succes de cincizeci milioane euro la 05.01.2009 și înființarea clientului UGSR cu sediul în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, la 12.04.2010.

Reiese falsificarea contractului de asistență juridică nr.132889 și din situația că, în contractul de asistență juridică nr.489845/2014 din 12.08.2014 semnat de ea și Călinescu Ștefan, a trecut același obiect, însă un onorariu veridic de 1.000 lei/lună, fără scrierea unui onorariu de succes. Mai rezultă falsificarea înscrisului în cuprinsul căruia a scris onorariul de succes de 50.000.000 (cincizeci milioane) euro și din situația că persoana vătămată a primit exemplarul nr.1 doar al celui din 12.08.2014, în care s-a scris onorariul de 1.000 lei/lună, însă nu a primit exemplarul nr.1 pentru cel cu privire la care aceeași persoană vătămată susține că a fost falsificat. În situația în care la 05.01.2009 s-ar fi încheiat contract de asistență juridică cu onorariul de succes de cincizeci milioane euro stabiliți ca obligație a clientului, nu s-ar fi justificat încheierea celui din 12.08.2014, pentru

1000 lei/lună, întrucât au același obiect și părți, exceptând onorariile și datele de identificare ale contractelor (serie, număr, dată).

Contractul de asistență juridică pe care l-a falsificat are aplicată ștampila entității juridice înregistrate cu sediul în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5, însă, în raport de recunoașterea prin hotărâri judecătorești civile a situației că cea cu sediul București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 45, sector 5 este continuatoare a UGSR-ului din perioada comunismului, Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a folosit înscrisul sub semnătură privată falsificat, împotriva acestei din urmă persoane juridice, la solicitarea executării silite prin precizările făcute de ea în scris în dosarul de executare.

Contractul menționat a fost falsificat, prin atestarea unor fapte nereale scrise la art. 5 din contract de către Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, în București, în perioada 05.01.2009, ce este data contractului - 08.06.2016, când a solicitat executarea silită la BEJ Maximum din jud. Giurgiu. În 08.06.2016 s-a comis și uzul de fals, constând în acțiunea de folosire ce constituie element constitutiv al falsului în înscrisuri sub semnătură privată, în Bolintin Vale, jud. Giurgiu, ce se absoarbe în falsul în înscrisuri sub semnătură privată. Consumarea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată a avut loc în Bolintin Vale, jud. Giurgiu în aceeași zi de 08.06.2016.

Falsul în înscrisuri sub semnătură privată a fost comis de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina în vederea producerii de consecințe juridice, constând în obținerea din patrimoniul deținut de Confederația Generală a Muncii (fost UGSR din perioada comunismului), cu sediul în București, Bd. Elisabeta, nr. 45, sector 5, a sumei de 50.000.000 (cincizeci milioane) euro. Au fost produse efecte juridice urmare infracțiunii menționate, constând în formarea dosarului de executare silită nr.157/2016 la BEJ Maximum din Bolintin Vale, jud. Giurgiu. Subsecvent folosirii de către Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a contractului de asistență juridică pe care l-a falsificat, executorul judecătoresc a derulat activități de executare silită, urmare încheierii de încuviințare a executării silite emise de instanța de judecată.

2. Avocatul Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a falsificat, prin atestarea unor fapte nereale după momentul semnării de către client a actului ce nu era completat, contractul de asistență juridică nr.412267 pe care l-a antedatat 21.07.2009, în care a scris olograf că a fost angajată de Sahin Cemil pentru asistare, reprezentare, redactare acte cu conținut juridic, exercitarea oricăror activități prevăzute de Legea nr. 51/1995, în dosarul civil nr.17097/299/2006, pentru onorariul de 100.000 euro, cu termen scadent la 21.07.2015, și onorariul de succes de 100.000 euro, despre care se arată că ar fi scadent la data pronunțării instanței de apel în dosarul civil nr.17097/299/2006.

Contractul a fost falsificat de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, în București, în perioada 23.02.2015 – (când a fost cert că Sahin Cemil, în dosarul civil nr.17097/299/2006 soluționat în fond de Judecătoria Sectorului 1 București, avea un alt avocat ales cu care s-a prezentat în fața instanței de apel, rezultând renunțarea la serviciile ei avocațiale) - 08.06.2016, când a solicitat executarea silită la BEJ Maximum din

jud. Giurgiu. La data de 08.06.2016 s-a comis și uzul de fals ce se absoarbe în falsul în înscrisuri sub semnătură privată. Infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată s-a consumat în Bolintin Vale, jud. Giurgiu în ziua de 08.06.2016.

Contractul falsificat prin adăugarea unor mențiuni neconforme adevărului a fost semnat în alb, la rubrica client de către Sahin Cemil, în perioada 2008-2009, în contextul în care era reprezentant de avocații Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina și Ulupinar Roxana-Elena, în dosarul civil nr.17097/299/2006 al Judecătoria Sectorului 1 București. Obținerea semnăturii clientului s-a realizat de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, profitând de discuțiile purtate cu Sahin Cemil și încrederea acestuia în avocat, în perioada 2008-2009.

Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a falsificat, prin atestarea unor fapte nereale după momentul semnării de către client, constând în scrierea olografă a datelor referitoare la ziua întocmirii, obiectul contractului de asistență juridică, onorariu de 100.000 euro, posibilitatea de achitare a acestuia în rate până la 21.07.2015 și onorariu de succes de 100.000 euro, după ce Sahin Cemil a renunțat la serviciile ei și a angajat alt avocat cu care s-a prezentat în fața instanței civile de apel, la 23.02.2015, în contextul în care, la judecata apelului în 2015, se prefigura obținerea imobilului revendicat de fostul ei client în dosarul civil nr.17097/299/2006.

La momentul pretinsei încheierii a contractului de asistență juridică nr.412267, ca fiind 21.07.2009, dosarul civil indicat în contract nu se soluționa definitiv cu apel conform vechiului Cod de procedură civilă, ci cu recurs, întrucât noul Cod de procedură civilă a intrat în vigoare la 15 februarie 2013. Din mențiunea relativă la scadența pentru plata onorariului de succes ca fiind la soluționarea apelului în dosarul nr.17097/299/2006 rezultă că, la falsificarea contractului de asistență juridică nr.412267, Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina nu a ținut cont de succesiunea legii procesual civile, iar falsul efectiv a fost materializat după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, adică după 15 februarie 2013.

Antedatarea contractului de asistență juridică, ca fiind din 21.07.2009, reiese și din stabilirea datei scadente pentru plata onorariului, la 21.07.2015, adică după 6 ani față de aparenta zi a completării contractului, în condițiile în care în 2009, după 3 ani de la înregistrarea dosarului civil nr.17097/299/2006 la Judecătoria Sectorului 1 București, nu se putea prognoza ca dosarul să fie soluționat definitiv în anul 2015.

Falsul în înscrisuri sub semnătură privată a fost comis de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina în vederea producerii de consecințe juridice, constând în obținerea sumei de 100.000 euro din patrimoniul deținut de Sahin Cemil, mai precis chiar din executarea silită asupra imobilului obținut de acesta în dosarul civil nr.17097/299/2006 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a folosit contractul de asistență juridică, ce l-a falsificat, prin depunerea la BEJ Maximum din Bolintin Vale jud. Giurgiu,

solicitând plata onorariului de 100.000 euro, fără să ceară și onorariul de succes de 100.000 euro.

Au fost produse efecte juridice urmare infracțiunii menționate, constând în formarea dosarului de executare silită nr.156/2016 la BEJ Maximum din Bolintin Vale, jud. Giurgiu. Executorul judecătoresc, subsecvent folosirii de către Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a contractului de asistență, a derulat activități de executare silită în baza încheierii de încuviințare a executării silite emise de instanța de judecată.

Infracțiunea a fost comisă de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina cu intenție directă, în scopul de a convinge executorul judecătoresc că avea de primit 100.000 euro de la Sahin Cemil și că se impuneau acte de executare silită pentru obținerea banilor de la debitor.

Analiza probelor

Considerații introductive

Pentru ca persoana acuzată să înțeleagă detaliat faptele reținute ca fiind infracțiuni, precum și raționamentele faptice și juridice avute în vedere, acuzațiile conțin scurte analize ale probelor, fiind indicate hotărâri judecătorești și date ori perioade ale unor evenimente sau acte importante (de exemplu cea la care s-a respins cererea formulată de inculpată în numele noului UGSR de a se recunoaște că aceasta ar fi continuatoare al celui de dinainte de 1989, data recunoașterii că CGM-UGSR este acest continuator, data decesului fostului președinte al celor două UGSR - uri și faptul că la câteva luni de la acest deces și la câteva zile de la recunoașterea CGM-UGSR ca fiind continuator, s-a consumat infracțiunea prin folosirea înscrisului, contextul în care Sahin Cemil a ales alți avocați în procesul civil la instanța de apel și a renunțat la serviciile inculpatei, succesiunea legislației procesual civile în materia reglementării căilor ordinare de atac, precum și faptul că se probează că pentru ambele persoane vătămate au fost încheiate și câte un alt contract de asistență juridică cu onorarii asumate, pentru care au primit exemplarele 1 originale).

Mijloacele de probă indicate la situația de fapt de la acuzare au rol important în stabilirea adevărului, însă ansamblul probator este mult mai amplu, concluzia obiectivă fiind că faptele există, au fost comise de inculpată, iar aceasta răspunde penal (cerințe prevăzute la art.327 lit. a din Codul de procedură penală).

Au fost admise toate cererile de administrare probe formulate de inculpată și în mare parte cele depuse de persoanele vătămate. Au fost administrate probe pentru stabilirea adevărului, cu respectarea dreptului la apărare. Neconformitatea parțială cu adevărul a declarațiilor a două martore propuse de inculpată va fi explicată, astfel că se va reține că, pe aspectele importante, depozițiile lor nu reflectă adevărul. Una dintre martore, respectiv doamna avocat Ulupinar, nu poate fi acuzată pentru mărturie mincinoasă, întrucât dacă ar fi spus adevărul ar fi relatat fapte ce ar fi putut contribui la acuzarea sa, dată fiind situația că Sahin Cemil a formulat plângerea penală și împotriva ei pentru infracțiunile ce le-a invocat ca fiind comise de inculpată, iar cealaltă martoră, respectiv doamna Isbășescu, fost avocat, - pe motiv că a relatat zvonuri ori fapte pe care nu le-a perceput personal, expunând în esență, în declarația de martor, apărări de fond exprimate anterior de persoana acuzată. Depozițiile celor două sunt contrazise de alți martori și de alte mijloace de probă ce vor fi analizate.

Între cele două infracțiuni sunt similitudini în ce privește modul de operare (au fost semnate de către clienți contractele de asistență juridică falsificate ulterior de către inculpată prin scrierea unor onorarii foarte mari; pentru contractele falsificate nu au fost predate clienților exemplarul 1, pentru care de altfel se probează, dată fiind imposibilitatea obținerii lor în cauză, că nu există; au existat alte contracte de asistență juridică pe care clienții le-au primit; uzul de fals din conținutul falsului în înscrisuri sub semnătură privată s-a comis în aceeași zi prin solicitarea executării silită la același executor judecătoresc), însă nu s-a reținut forma continuată, dată fiind lipsa unei rezoluții infracționale unice și de ansamblu, ca și cerință esențială a acestei pluralități de infracțiuni.

Cauza penală fiind unică, vor fi prezentate probele relevante cu privire la ambele infracțiuni, iar ansamblul probator este analizat în mod unitar, nefiind făcută vreo delimitare, întrucât modul de operare evidențiat cu privire la o infracțiune contribuie la dovedirea indirectă a celeilalte.

Teoretic, infracțiunile de fals în înscrisuri sub semnătură privată sunt de pericol, fără victime ori persoane vătămate.

Practic, modalitatea de obiectivare a celor din dosar și efectele juridice produse au impus considerarea că persoanele ce au formulat plângerile penale și care au suferit consecințe negative severe (notarea în cartea funciară a imobilelor debitorilor din procedurile de executare silită, popririi conturi bancare, formulare și susțineri acțiuni civile, etc.) ale demersului infracțional reținut față de inculpată, au calitatea de persoane vătămate. Aceasta în condițiile în care sunt argumente în favoarea infracțiunii de înșelăciune, în formă tentată, sesizate de persoanele vătămate, precum și soluții anterioare definitive de reținere și a infracțiunilor patrimoniale în spețe similare, însă decizia recentă ce va fi indicată și evoluția dreptului au impus opinia că nu s-au comis și aceste forme de ilicit penal pentru care urmărirea penală s-a efectuat în rem.

1. La cererea de executare silită a UGSR, din 08.06.2016, inculpata a depus ca titlu executoriu, contractul de asistență juridică nr.132889 din 05.01.2009, în care a scris olograf că a fost angajată de U.G.S.R. – București, menționând sediul ca fiind în București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 25, sector 5 și în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5 (vol.2, f.50).

În schimb, tot inculpata, în cererile și precizările făcute în scris în dosarul de executare, referitor la demersul dorit de ea, pentru vânzarea la licitație publică a clădirii din București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 25, sector 5, a indicat că debitorul avea sediul la această adresă, rezultând țintirea inițială doar a CGM-UGSR pentru care instanțele de judecată au recunoscut, în luna mai 2016, că are calitatea de continuator al CGM - ului înființat în anul 1945 (vol.9, f. 5-6) care și-a schimbat denumirea în perioada comunistă ca fiind UGSR.

Cererea de executare silită a contractului de asistență juridică a fost depusă la câteva luni de la decesul lui Călinescu Ștefan.

După 1989, structura sindicală UGSR a continuat activitatea sub conducerea lui Călinescu Ștefan ce a fost implicat și anterior în forurile de conducere. Au fost întocmite acte și exercitate acțiuni la instanțele de judecată, de

către UGSR, anterior înființării celei noi în 2010 și recunoașterii din mai 2016 că CGM-UGSR este continuator.

Pe parcurs, hotărârea de recunoaștere a CGM-UGSR ca fiind continuator, emisă de Tribunalul Ilfov, aflată în copie la prezentul dosar cu mențiune aplicată că e definitivă (vol.9, f.12-15, certificat înscriere persoană juridică în baza sentinței definitive f.16), a fost desființată în apel. În prezent se judecă la Tribunalul București, în dosarul nr.44607/3/2017 (vol.1, f.166-167) această cerere, cu număr mare de intervenienți, nu doar diverse structuri sindicale, ci și doamna Isbășescu. Au fost pronunțate mai multe soluții de respingerea cererilor de intervenție, unele dintre ele devenind definitive prin respingerea apelurilor.

Fără dubii, dacă în perioada 2010-2014, cele două UGSR-uri nu au fost privite ca fiind diferite, ci ca o singură entitate cu aceeași conducere, respectiv Călinescu Ștefan, în ziua de 08.06.2016, când s-a consumat infracțiunea de care inculpata a fost acuzată, distincția era clară, iar solicitarea executării silite a CGM-UGSR relevă intenția infracțională menționată la acuzare. Ulterior, când clădirea Casei de Cultură din Târgoviște a fost trecută pe CIF - ul noului UGSR, în dosarul de executare silită inculpata a făcut aceste precizări, în vederea obținerii de către ea a onorariului de succes pentru o muncă inexistentă la operațiunile de modificare în cartea funciară a proprietarului acestei clădiri.

Tot în dosarul de executare silită, inculpata a făcut precizări referitoare la codul de identificare fiscală al CGM-UGSR (vol.8, f.32-36), dată fiind situația că, din anul 2014, așa cum rezultă nu doar din foarte multe mijloace de la dosar, ci și din declarațiile date de ea ca suspectă, între cele două entități juridice a apărut delimitarea, contextul fiind cauzat de neînțelegerile dintre Iancu Marin și Călinescu Ștefan (vol.8, f.37).

De la înființarea UGSR- ului în anul 2010 și până la contradicțiile dintre cei doi, Iancu Marin și Călinescu Ștefan, între CGM-UGSR și UGSR nou nu erau distincții, având același președinte, birouri, acte și arhivă. Din anul 2014, Iancu Marin a obținut numirea ca președinte al UGSR din 2010, iar CGM-UGSR a reușit recunoașterea oficială cu câteva zile înainte ca inculpata să ceară executarea silită.

Se constată, din înscrisurile depuse și completate de ea la dosarul de executare silită, faptul că inculpata, deși a încheiat contractul de asistență juridică în ianuarie 2009, înainte de înființarea UGSR din 2010 pentru care instanța de judecată a autorizat-o cu sediul într-o singură locație, respectiv București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5, și că la scurt timp de la recunoașterea oficială a CGM-UGSR ca fiind continuatorul UGSR-ului pe numele căruia, în anul 1989, era un imens patrimoniu imobiliar, a făcut în dosarul de executare silită mențiunile necesare astfel ca executarea silită să vizeze vechiul UGSR.

În defavoarea inculpatei sunt precizările făcute de ea în scris în dosarul de executare silită și în declarațiile date ca suspectă că ar fi meritat onorariul de succes, în suma exorbitantă menționată, pe motiv că ar fi contribuit la înființarea UGSR ului din 2010, la recunoașterea continuității și la obținerea în patrimoniul

CGM-UGSR a clădirii din București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 25, sector 5 și a clădirii Casei de Cultură a Sindicatelor din Târgoviște.

În primul rând, este lipsită de logică și chiar anormală cererea de executare silită față de CGM-UGSR, care la data consumării infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, respectiv 08.06.2016, avea existență și conducere diferită de UGSR- ul din 2010, pe motiv că avocatul a lucrat în vederea înființării acesteia din urmă (vol.9, f.56-61). Mai exact, pentru munca derulată în scopul înființării noului UGSR, s-a cerut, în dosarul de executare silită format la 08.06.2016, vânzarea la licitație publică a clădirii din București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 25, sector 5, aflată în proprietatea vechiului UGSR, în prezent CGM-UGSR.

În al doilea rând, așa cum se arată în conținutul acușării, din sentința civilă nr.29/29.06.2010 a Tribunalului București - Secția civilă (vol.9, f.47-54), reiese că Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a reprezentant în procesul civil persoana juridică cu sediul în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5, fiind respinsă cererea de recunoaștere ca fiind continuatoare a fostului UGSR din perioada comunistă. Se observă limpede că inculpata a solicitat onorariul de succes, în cuantum „*fantasmagoric*” (cum a precizat martorul Tomescu Corneliu), pentru insuccesul din acest dosar civil. În cauză, atât acest dosar civil cât și cel în care s-a autorizat înființarea UGSR-ului din 2010 sunt în copie și constituie mijloace de probă din categoria înscrisurilor. Conținutul dosarelor civile ilustrează muncă derulată de inculpată în calitate de avocat. Uzul de fals prin el însăși constituie o inducere în eroare, prin folosirea unui înscris ce atestă fapte neconforme adevărului. În cererile și precizările făcute de inculpată în dosarul de executare silită aceasta a învederat, pentru realizarea scopului infracțional, că prestațiile ei avocațiale din aceste două dosare civile justifică executarea silită pentru onorariul de succes menționat. Facil se constată că inculpata a vizat vânzarea la licitație publică a unei clădiri (de mare valoare istorică și arhitecturală, ce a aparținut Senatului României în perioada interbelică) din proprietatea CGM-UGSR, pentru a cărei înființare în 1945 și recunoaștere a continuității în mai 2016 nu a prestat activități avocațiale și alt dosar civil în care a fost insucces, fiind respinse pretențiile de recunoaștere a continuității în favoarea UGSR - ului înființat în 2010.

În al treilea rând, cu toate că inculpata a declarat că cele două clădiri pentru care a solicitat executarea silită au fost obținute în urma muncii prestate de ea, afirmațiile fiind repetate în modalități similare, specifice mai mult unor argumente avocațiale decât unor depoziții date de martori de bună credință, de către martorele Isbășescu și Ulupinar, înscrisuri clare de la dosar probează contrariul. Aceasta din urmă a susținut că s-a obținut dreptul de proprietate asupra celei din București, în anul 2010, la înființarea noului UGSR, în procedură necontencioasă la instanța civilă, în 2010, la un sediu declarat în București, Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5, iar Isbășescu a afirmat că datorită muncii și inteligenței inculpatei au fost recuperate acestea.

Se impune menționat faptul că hotărârile judecătorești civile, actele emise de executorul judecătoresc și extrasele de carte funciară în prezenta cauză sunt probe din categoria înscrisurilor oficiale.

2. Din sentința civilă nr.996/2007 a Tribunalului București - Secția IV-a civilă, definitivă prin respingerea apelului de C.A.B. la 01.10.2008, irevocabilă prin decizia din 15.10.2009 a ÎCCJ, reiese că s-a cerut, în anul 2001, constatarea nulității absolute a două contracte de vânzare-cumpărare succesivă a clădirii din București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 25, sector 5, ce are acces secundar prin Intrarea Ing. Anghel Saligny, nr. 8, sector 5. Tribunalul București a constatat nulitatea absolută a contractului prin care CNSLR Frăția a vândut clădirea către SC FRANCOM SRL, autentificat la nr.6621/1997, și a contractului prin care aceasta din urmă a vândut către NOVA Bank, autentificat la nr.2092/1997, la scurt timp de la prima înstrăinare. Din motivarea sentinței rezultă că, prin Decretul 327/1948 (vol.9, f.33) s-a dispus trecerea în proprietatea Confederației Generale a Muncii a imobilului. Cu siguranță inculpata nu a avut vreo contribuție la admiterea acestei acțiuni civile soluționate în anul 2007 (vol.9, f.34-38), întrucât în ianuarie 2009 a fost angajată de CGM, reprezentată de Călinescu Ștefan.

Matematic reiese că inculpata nu a avut contribuție la atribuirea clădirii prin Decretul 327/1948 și nici în procesul civil derulat în perioada 2001-2007, în care s-a pronunțat această sentință civilă ori la menținerea ei de instanța de apel, prin decizia nr.708/A din 02.10.2008 a Curții de Apel București. În decizie sunt făcute referiri la faptul că CGM, înființat în 1945 cu denumirea schimbată în UGSR în perioada comunismului, este proprietar al clădirii. În perioada 2001-octombrie 2008 inculpata nu a avut contract de asistență juridică încheiat cu CGM-UGSR, iar afirmația că trebuie să obțină onorariul de succes pentru că a avut câștig de cauză în acest demers de recunoaștere a dreptului de proprietate este neconformă realității, constituind inducere în eroare prin folosirea unui înscris sub semnătură privată falsificat de ea.

Înalta Curte de Casație și Justiție a respins recursul împotriva deciziei date în apel prin decizia din 15.10.2009. În acest dosar, inculpata, conform explicațiilor și actelor trimise la dosar de CGM-UGSR, a intrat la un singur termen de judecată, iar instanța supremă a recunoscut ca fiind legale și temeinice hotărârile judecătorești ale instanțelor inferioare.

În circuitul civil efectele juridice relative la dreptul de proprietate asupra clădirii sunt ale sentinței civile din anul 2007, menținută în apel și recurs.

Reiese că sunt lipsite de bază faptică alegațiile inculpatei și ale celor două martore-avocați propuse de ea pentru audiere, că urmare muncii ei s-a reușit recunoașterea dreptului de proprietate asupra clădirii. Aceasta are P+4 nivele, o suprafață utilă de 3,231,49 mp, din care 51 încăperi cu suprafața de 1,791,60 mp și dependințe în suprafața de 1.439,49 mp. Clădirea a aparținut Senatului României și face parte din patrimoniul istoric, cultural și arhitectural al țării.

Ca și concluzie relativă la această clădire, din declarația dată ca martor de executorul judecătoresc la care inculpata a depus contractul de asistență juridică

datat 05.01.2009, reiese că, prin folosirea unei astfel de „porcării” de act, pentru care se aștepta ca instanța de executare să respingă cererea de încuviințare a executării silită, Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina i-a cerut insistent scoaterea la licitație publică a imobilului, pe motiv că ar fi avut succes la înființarea UGSR-ului, ar fi obținut recunoașterea continuității și ar fi adus imobilul în patrimoniul debitorului din dosarul de executare silită.

3. Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a declarat că a efectuat demersuri administrative pentru trecerea celor două clădiri în patrimoniul CGM-UGSR, cea din București, și în cel al UGSR din 2010, cea din mun. Târgoviște. Pentru aceasta din urmă, intabularea a fost pe CGM-UGSR și, urmare unei declarații notariale date de directorul Casei de Cultură a Sindicatelor din Târgoviște, s-a intabulat pe CIF - ul UGSR - ului înființat în anul 2010.

Chiar și în situația în care ar fi fost implicată în depunerea de cereri și acte la OCPI Sector 5 București sau OCPI Dâmbovița –BCF Târgoviște, urmate de intabularea imobilelor, pretinderea onorariului de succes exorbitant nu are nicio justificare, fiind formă de exprimare a intenției infracționale de obținere nejustificată a unor mari sume de bani, onorariul fiind de minim 10 ori mai mare față de valoarea clădirilor, iar munca efectiv prestată este de foarte mică complexitate.

Din extrasul de carte funciară al OCPI Sector 5 București (vol. 1, f. 75-76), reiese că imobilul din București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 25, sector 5, compus din teren în suprafață de 462,63 mp și clădire cu subsol, parter și 4 etaje, la data de 23.01.2012 a fost trecut pe numele proprietarului CGM-UGSR, în baza sentinței civile nr.996/27.06.2007 a Tribunalului București, menționată mai sus, și a deciziilor din apel și recurs.

Mai rezultă că, la 04.10.2012, imobilul a fost trecut pe numele UGSR din 2010, pe CIF – ul acesteia, 27216520, iar ulterior a fost scris un nou cod de identificare fiscală, 30714400. În cartea funciară s-a notat și contractul de închiriere a imobilului către SC CASA LATINĂ care-l folosește și în prezent.

Nu se înțelege care ar fost contribuția indispensabilă a inculpatei la efectuarea acestor formalități de evidență cadastrală și legalitatea unor pretenții de minim 10 ori mai mari față de valoarea imobilului respectiv. Alegațiile ei pe tema contribuției la efectuarea acestor intabulări nu împiedică probarea că a falsificat și folosit contractul de asistență juridică datat 05.01.2009, în care a scris, fără știința clientului, onorariul de cincizeci de milioane euro, ci din contră ilustrează un mare curaj infracțional.

Cu privire la intabularea imobilului din mun. Târgoviște, pentru care inculpata a solicitat executarea silită și vânzarea la licitație publică, se constată lipsa oricărei contribuții a acesteia. Demersurile ei de inducere în eroare a executorului judecătoresc, urmare folosirii contractului de asistență juridică datat 05.01.2009 ce l-a falsificat, au fost materializate prin cerere adresată cu succes pentru înscrierea, în cartea funciară a imobilului, a somației din dosarul de executare silită.

Din actele referitoare la intabularea clădirii Casei de Cultură a Sindicatelor din Târgoviște reiese că, în baza declarației notariale date de Alexandru Constantin-Mihail, la 05.07.2013, pentru imobilul compus din teren și clădire cu două etaje, în suprafață utilă 2.198 mp, s-au schimbat datele de identificare a proprietarului din cartea funciară, din CGM-UGSR în UGSR –ul înființat în anul 2010.

La volumul 3, filele 63-80 din dosar, sunt toate actele întocmite în acest demers de schimbare administrativă, fără vreo acțiune în justiție ori nou titlu de proprietate. Se remarcă lipsa oricărei contribuții a inculpatei. Totuși, din actele dosarului civil în care s-a autorizat înființarea UGSR-ului din anul 2010 (în copie, la prezenta cauză, se află acest dosar civil), reiese că aceasta a derulat activitate avocațială, dar acest fapt nu poate conferi dreptul asupra tuturor bunurilor viitoare ale noii entități juridice. Mai exact, dacă un avocat în mod legal contribuie la înființarea unei persoane juridice în procedură necontencioasă la instanța de judecată, acest succes uzual, firesc pentru orice activitate avocațială, nu-i dă dreptul asupra tuturor bunurilor, prezente și viitoare, din patrimoniul noii entități juridice. În speța penală de față se reliefează, prin demersul infracțional și pretențiile din dosarul de executare silită, o astfel de optică a inculpatei.

Cu relevanță în evidențierea intenției infracționale aferente uzului de fals din conținutul falsului în înscrisuri sub semnătură privată, este că, deși din dispozitivul sentinței civile nr.29/29.06.2010 a Tribunalului București - Secția civilă (vol.9, f.54, la prezenta cauză se află în copie acest dosar civil), reiese că Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a reprezentant în procesul civil UGSR-ul din 2010, fiind respinsă cererea de recunoaștere ca fiind continuatoare a celui de dinainte de 1989, prin aceste demersuri notariale și cadastrale s-a reușit performanța recunoașterii parțiale a situației contrare: că noul UGSR este continuator al celui înființat în anul 1945, însă doar cu privire la imobilul din mun. Târgoviște. Chiar dacă, în sentința menționată, rămasă definitivă s-a statuat, cu putere de lucru judecat și efecte erga omnes contrariul, în cauză civilă în care, în calitate de avocat ales, inculpata a avut insucces, aceasta a inclus-o în argumentarea plății către ea a onorariului de succes, indicând pentru clădirea din București că debitor ar fi CGM-UGSR, iar pentru cea din Târgoviște – UGSR- ul din 2010.

4.În cauză constituie importante mijloace de probă cele două contracte de asistență juridică falsificate (exemplarele 2, vol. 2, f.49-50) și cele două contracte recunoscute de persoanele vătămate (exemplarele 1, vol.2, f.47-48).

Din faptele concrete pentru care inculpata a fost acuzată și susținerile persoanelor vătămate reiese că acestea din urmă recunosc încheierea cu Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a câte unui contract de asistență juridică în care s-au indicat sume mici de bani și contestă încheierea contractelor de asistență juridică în care s-au scris sume foarte mari de bani. Cele două persoane vătămate au deținut și au predat la dosar exemplarele 1 originale ale contractelor de asistență juridică însușite de ele, în care sunt indicate sume mici de bani, și au

negat primirea de la avocat exemplarele 1 ale contractelor de asistență juridică despre care au invocat că au fost falsificate.

În cererea depusă în procedura de dispunere expertiză grafică, inculpata a învederat că cele două contracte de asistență juridică, pentru care a fost acuzată, sunt copii, nu originale. Se constată situația că, în prezenta speță, aceasta a susținut și invers în adresa prin care a răspuns că nu deține originalele contractelor de asistență juridică nr.412267/21.07.2009 și nr.132889/05.01.2009, (vol. 3, f.33). În cauză, la 30.08.2018, s-a solicitat Cabinetului de Avocatură Gheorghe Luiza-Valentina exemplarul 1 al celor două contracte, iar prin adresa nedată, expediată prin fax la 04.09.2018, Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a precizat că exemplarele 1 le-a predat clienților din contract, iar exemplarele 2 au valoare de original. Aceiași opinie cu privire la valoarea de original ce o au exemplarele 2 rezultă și din actele din dosarele de executare silită în care Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a solicitat executarea silită.

Conform legii, contractele de asistență juridică sunt înscrisuri sub semnătură privată ce constituie titluri executorii, direct, fără alte formalități, așa cum se constată în practica ilustrată în speța de față, în pofida lipsei cerințelor esențiale cu privire la obiect determinat și semnat individualizat, spre deosebire de multe alte titluri executorii, inclusiv hotărârile judecătorești civile, pentru care formalitățile sunt consistente și, uneori, descurajante.

Acestea se completează olograf, fiind tipizate, iar în momentul scrierii se imprimă și pe exemplarul 2. Acest exemplar 2 a avut valoare de original la momentul comiterii de către inculpată a infracțiunilor de care a fost acuzată. În prezent, pentru executarea silită a contractelor de asistență juridică este necesar exemplarul 1.

Conform Legii 51/1995 privind exercitarea profesiei de avocat, contractele de asistență juridică trebuie să îndeplinească cerințele esențiale ale convențiilor civile, inclusiv obiectul determinat și semnatul individualizat. Nu se impune în prezenta speță expunerea unor argumente de drept civil, însă, cu relevanță pentru probarea infracțiunilor, se constată următoarele:

- cu CGM-UGSR s-au încheiat două contracte de asistență juridică, unul în 2009 iar altul în 2014. La 05.01.2009, UGSR din 2010 nu exista, iar actele erau întocmite în numele CGM-UGSR, scopul contractului de asistență juridică din 05.01.2009 fiind înființarea unui nou UGSR care pe parcurs să fuzioneze cu cel vechi, dată fiind lipsa, în acea perioadă, a unor acte oficiale de recunoaștere ca persoană juridică a entității sindicale.

- niciunul dintre cele două contracte de asistență juridică nu are precizări cu privire la obiect determinat ori determinabil, nefiind îndeplinite cerințe obligatorii specifice convențiilor, fiind scrise la art. 1, **OBIECTUL CONTRACTULUI** activități abstracte: *„reprezentare, semnare acte cu conținut juridic, efectuarea oricărei activități prevăzute de Legea nr. 51/1995.”*

- ambele contracte au scrise ca onorarii sume mici, recunoscute de părți, respectiv cel din 2009 – 500 lei, iar cel din 2014 – 1000 lei lunar.

- contractul din anul 2014 nu are mențiuni scrise pentru onorariul de succes, este integral recunoscut de CGM-UGSR, însă la art. 5 ALTE CLAUZE nu este completat și nu este barat, fiind o probă clară că, după semnarea de către părți se puteau scrie date false referitoare la onorariul de succes, situația fiind, teoretic, posibilă și în prezent, însă contractul se află în original la dosar, a fost analizat în expertiză grafică și este practic imposibil un astfel de demers.

- în contractul datat 05.01.2009, la art. 5 inculpata a scris „*onorariul de succes este în cuantum de 50.000.000 EUR. Se achită pe parcursul recuperării patrimoniului*”. Mențiunile cu privire la recuperarea patrimoniului pot fi considerate ca modalitate de indicare a termenului de achitare a onorariului de succes sau, dacă se face o interpretare favorabilă avocatului, ca obiect al contractului, fără să se fi scris obiectul la art. 1 unde pe tipizatul de contract scrie **OBIECTUL CONTRACTULUI**.

- cu Sahin Cemil inculpata a semnat două contracte de asistență juridică, unul la 03.07.2008, fiind scris onorariul de 4.000 euro și onorariul de succes de 4.000 euro. Acest contract a fost însușit de client și predat exemplarul 1 la dosar, în vederea efectuării expertizei grafice. Sahin Cemil a semnat și contractul completat ulterior de inculpată, cu data de 21.07.2009, fiind scris un obiect cert, dosarul civil nr.17097/299/2006. În contractul falsificat inculpata a scris onorariul de 100.000 euro și onorariul de succes de 100.000 euro, însă a solicitat executarea silită doar a primului onorariu.

- pentru reprezentarea lui Sahin Cemil în dosarul civil nr.17097/299/2006 al Judecătoriei Sector 1 București, în anul 2008, în baza unor contracte de asistență juridică din acest an, au fost depuse de avocații Ulupinar Roxana și Badea Dan împuterniciri avocațiale ștampilate și semnate de ei, obiectul litigiului fiind acțiune în revendicare a unui spațiu comercial din București, Bd. Magheru, sector 1. În condițiile în care pentru acest dosar civil s-au depus anterior împuternicirile, nu existau motive pentru încheierea contractului datat 21.07.2009 cu inculpata, iar falsificarea acestuia din urmă rezultă din discrepanța mare dintre onorariile recunoscute de client și cel ulterior de 100.000 euro, menținându-se totuși ca obiect al demersului avocațial recuperarea aceluiasi spațiu comercial cu suprafață de 32 mp.

- la momentul preinsei încheieri a contractului de asistență juridică nr.412267 cu Sahin Cemil, ca fiind 21.07.2009, dosarul civil indicat în contract nu se soluționa definitiv cu apel conform vechiului Cod de procedură civilă, ci cu recurs, întrucât noul Cod de procedură civilă a intrat în vigoare la 15 februarie 2013. Din mențiunea relativă la scadența pentru plata onorariului de succes ca fiind la soluționarea apelului în dosarul nr.17097/299/2006 rezultă că, la falsificarea contractului de asistență juridică nr.412267, Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina nu a ținut cont de succesiunea legii procesual civile, iar falsul efectiv a fost materializat după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, adică după 15 februarie 2013.

- antedatarea contractului de asistență juridică, în dauna clientului Sahin Cemil, ca fiind din 21.07.2009, reiese și din stabilirea datei scadente pentru plata

onorariului, la 21.07.2015, adică după 6 ani față de aparenta zi a completării contractului, în condițiile în care în 2009, după 3 ani de la înregistrarea dosarului civil nr.17097/299/2006 la Judecătoria Sectorului 1 București, nu se putea prognoza ca dosarul să fie soluționat definitiv în anul 2015.

- au fost efectuate, cu privire la toate cele patru contracte, verificări la Baroul București, dată fiind situația că avocații primesc periodic caiete cu tipizate contracte de asistență juridică și interval de numere pentru ele. În raza unui barou, numărul unui contract de asistență juridică este unic, fiecare avocat primind periodic un set de numere.

Răspunsul este că numerele scrise în cele patru contracte au fost atribuite inculpatei pentru perioadele de timp în care contractele au fost date (vol.1, f.300). Aceste verificări sunt favorabile inculpatei, fiind dovadă că urmărirea penală s-a efectuat doar pentru stabilirea adevărului. În situația în care numerele de contracte nu i-ar fi fost atribuite s-ar fi probat mai facil falsurile, însă ansamblul probator de la dosar evidențiază comiterea infracțiunilor de care a fost acuzată, relevante fiind nu doar înscrisurile de la dosar, ci și raportul de constatare criminalistică ce probează sinceritatea lui Sahin Cemil la afirmația că nu a primit exemplarul 1 al contractului cu onorariul de 100.000 euro și nu a știut de un astfel de act până la executarea silită, raportul de expertiză grafică și declarațiile de martori.

5. În cauză, în baza ordonanței emise, au fost obținute de la Administrația Finanțelor Publice a Sectorului 2 București deciziile de impunere anuală pentru veniturile realizate în țară de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina (vol.2, f. 309-331). Reiese că aceasta, pentru anul 2008 a avut un venit declarat de 170.382 lei, pe anul 2009 – de 340.046 lei, pe anul 2010 – de 229.013 lei, pe anul 2011 – de 29.202 lei, pe anul 2012- de 11.324, pe anul 2013- de 62.032 lei, pe anul 2014- de 40.080 lei, pe anul 2015 – de 50.294 lei și pe anul 2016 – de 39.302 lei.

Acte în acest sens au fost depuse și de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina pentru valorificarea lor ca mijloace de probă în dosar, existând practic o dublare a lor și concordanță între ele.

Din veniturile anuale declarate de inculpată rezultă că aceasta a derulat activitate avocațială pentru care totalul încasărilor s-a situat, cu aproximație (la un curs euro de 4,7 lei), între 72.000 euro în 2009, acesta fiind anul în care s-a atins un maxim, și 6.200 euro în anul 2011.

Reiese că, pentru perioada de timp 2008-2016, anul în care au fost cele mai mari încasări a fost 2009, existând coincidență de an cu cele două contracte de asistență juridică despre care s-a reținut falsificarea, însă se remarcă faptul că pentru contractul datat 05.01.2009 putea declara doar 500 lei primiți efectiv, iar pentru cel falsificat în dauna lui Sahin Cemil nu putea declara vreo sumă, dată fiind declanșarea executării silite pentru neplata onorariului simplu de 100.000 euro.

Printre altele, comparativ cu anii 2011-2014, când au fost încasări mici, sunt combătute afirmațiile inculpatei că, în perioada 2009-2010, s-a ocupat foarte mult, în baza contractelor cu persoanele vătămate din dosar, de spețele și

procedurile în care erau implicați CGM-UGSR sau UGSR 2010 și Sahin Cemil, întrucât maximum de încasări de la alți clienți a fost chiar între 2009-2010.

Posibil ca astfel de explicații să fie pertinente pentru anii în care au fost încasări mici, respectiv 2011-2014, când se poate argumenta că au fost venituri mici, dată fiind munca neplătită pentru persoanele vătămate din dosar, între 2011-2014.

Importante sunt sumele de bani declarate de inculpată ca fiind venituri realizate. Se evidențiază că suma de 100.000 euro scrisă ca onorariul simplu într-un contract și cea de 50.000.000 euro indicată ca onorariul de succes în altul, nu intra în uzanța tarifelor practicate de ea. Totodată, aceste sume de bani, în special cea din urmă, nu se înscrie firesc în tabloul unei activități avocațiale situată în anumite limite, la unele standarde, dată fiind discrepanța vădită față de totalul veniturile realizate. Aceste discrepanțe imense între onorariile despre care persoanele vătămate susțin că au fost scrise fără știrea lor și sumele efective de bani primite de inculpată de la toți clienții ei, în perioada 2008-2016, ilustrează indicii în sensul comiterii infracțiunilor de care a fost acuzată.

Posibil ca onorariile de sute de mii de euro, respectiv zeci de milioane euro să fie uzuale și normale pentru mari societăți de avocatură ce au în componență număr mare de avocați înalt specializați, din țară, respectiv din state foarte dezvoltate economic și social. Este neverosimil ca unui avocat cu încasări maxime anuale de 72.000 euro, în perioadă relevantă, să-i fie „*avansat*” (pe tema onorariilor din ambele contracte, atât inculpata, cât și martorele Ulupinar și Isbășescu, au folosit repetat, poate din întâmplare, acest cuvânt) onorariul de cincizeci milioane euro pentru activități viitoare și neprecizate.

S-a optat pentru perioada de timp menționată, întrucât ambele infracțiuni s-au consumat în 2016, iar contractele sunt datate ca fiind din 2009. Referitor la anul 2008, în cauză sunt probe că inculpata a avut încheiat contract de asistență juridică cu Sahin Cemil pentru 4.000 euro onorariul simplu și 4.000 euro onorariul de succes.

Verificările efectuate au vizat întreaga speță, iar datele obținute vor fi avute în vedere și la soluția clasării pentru infracțiunea de evaziune fiscală, învederată de CGM-UGSR în plângerea penală de la dosar.

La data de 14.02.2019 între Ministerul Justiției, Ministerul Public -PICCJ și Uniunea Națională a Barourilor din România s-a încheiat *Protocolul privind stabilirea onorariilor convenite avocaților* (vol.2, f.199-206). Protocolul este public, a fost supus dezbaterilor și discuțiilor publice, conținând norme juridice cu aplicare viitoare, impersonală și repetată.

Acesta nu are incidență asupra onorariilor stabilite între avocați și părți. Însă, sumele indicate în protocol ca fiind maximum ce poate fi achitat unui avocat, de către Ministerul Justiției și Ministerul Public, nu pot fi ignorate ca repere teoretice cu privire la realitatea unor onorarii despre care părțile susțin că au fost scrise unilateral de avocați, prin falsificarea contractelor de asistență juridică.

La art. 2 lit. c se prevede că pentru cererile ce au ca obiect acordarea personalității juridice, onorariul este de 783 lei. Se constată că în contractul din

05.01.2009, despre care se probează că a avut ca menire asumată de reprezentării clientului, Iancu Marin și Călinescu Ștefan, înființarea unui UGSR cu personalitate juridică, s-a trecut un onorariul veridic de 500 lei. Scrierea însă în același contract a onorariului de succes de 50.000.000 euro pare desprinsă, doar din lecturarea textului din protocol, de orice realitate faptică și juridică.

În condițiile în care inculpata a afirmat că a obținut, prin munca ei, bunurile imobile aflate în patrimoniul debitorilor din dosarele de executare la care a depus cele două contracte falsificate, vor fi indicate onorariile stabilite în protocol. Astfel, la art. 2 al. 2 lit. d, se arată că pentru acțiunile în revendicare onorariul este de 940 lei plus 0,5 % din valoarea obiectului litigiului, dar nu mai mult de 1.567 lei. Rezultă disproporție deslușită între aceste onorarii și cele despre care CGM-UGSR și Sahin Cemil susțin că au fost scrise de inculpată în obiectivarea infracțiunii de fals.

6. În calitate de suspectă, Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a dat două declarații. Ca inculpată, în prezența celor doi avocați aleși ai ei, a refuzat să dea declarație.

În faza urmăririi penale in rem, Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a fost audiată ca martoră și a participat la confruntări cu alte persoane. Depozițiile și confruntările acesteia nu constituie mijloace de probă în cauză, dată fiind interdicția de la art.118 din Codul de procedură penală.

Totodată, în faza urmăririi penale in rem a fost audiat și avocatul Gheorghe Simona, sora inculpatei.

Declarațiile date de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina în calitate de suspectă contribuie nu doar la apărare, ci și la probarea infracțiunilor comise de ea.

În declarația din 28.03.2019 (vol.2, filele 345-351), Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, conform adevărului, în raport de rezultatul ulterior al expertizei grafice, a precizat că a scris contractul de asistență juridică din 05.02.2009 (în realitate s-a vizat data de 05.01.2009 scrisă în contractul încheiat cu CGM-UGSR ce conține onorariul de succes de cincizeci milioane euro) ce a fost semnat de Călinescu Ștefan. De asemenea, veridic aceasta a precizat că la discuție a participat și domnul Iancu Marin, ce a venit cu Călinescu Ștefan la biroul ei de avocatură. În continuare însă, susținerea că acel contract a fost completat și semnat în prezența acestuia, este contrazisă convingător de Iancu Marin care în realitate a fost singurul martor ocular la aceste discuții axate pe marginea contractului de asistență juridică datat 05.01.2009.

Conform adevărului însă defavorabil apării că nu a falsificat contractul și a solicitat justificat executarea pentru plata onorariului de cincizeci milioane euro, inculpata a precizat că ea, Călinescu Ștefan și Iancu Marin, care aveau cele mai mari funcții de conducere la CGM-UGSR, au dorit încheierea acelui contract pentru înființarea unui UGSR cu personalitate juridică, întrucât la acel moment CGM-UGSR nu avea personalitate și întâmpina dificultăți în procedurile și procesele în care era implicată. A afirmat că s-a discutat și despre demersuri

viitoare în vederea recuperării patrimoniului sindical, însă susținerile sunt negate de singurul martor ocular, implicat și interesat în discuții, dată fiind funcția de președinte executiv al CGM-UGSR. Susținerea inculpatei că acest contract din ianuarie 2019 a vizat înființarea unui nou UGSR relevă, în coroborare cu ansamblul probator de la dosar, inclusiv declarația martorului Iancu Marin, că a adăugat ulterior onorariul de succes, imposibil de convenit de către părți la desemnarea unui avocat pentru astfel de diligențe.

A declarat inculpata că, urmare contractului încheiat în anul 2009 cu CGM-UGSR și discuțiilor purtate cu Călinescu Ștefan și Iancu Marin, a efectuat cu succes demersuri avocațiale de înființare, în 2010, a unui nou UGSR. A expus istoricul CGM-UGSR și a evidențiat fapte și opinii din care ar rezulta confundarea acestuia cu UGSR-ul nou, cu toate că, așa cum ea a explicat, din 2014 a apărut delimitarea dintre ele, astfel că distincția era clară la 08.06.2016 când a comis uzul de fals din conținutul infracțiunii de care a fost acuzată.

A menționat că, la momentul semnării contractului datat 05.01.2009, clădirea din București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 45, ce are acces secundar prin Intrarea Anghel Saligny, nu era în folosința CGM-UGSR, însă domnul Călinescu scria în toate actele organizației sindicale ambele sedii.

Aceste afirmații ale inculpatei sunt confirmate de înscrisuri ale CGM-UGSR depuse de ea la dosar (vol.2 f 96,98-164), rezultând întrebuintarea, pe cele semnate de Călinescu Ștefan, a mai multor ștampile, iar pe parcurs anularea unor ștampile și utilizarea altora. Din impresiunile ștampilelor folosite în diverse perioade de timp, reiese că pe contractul de asistență juridică din 05.01.2009, Călinescu Ștefan a aplicat ștampilă folosită în acea perioadă de CGM-UGSR. A depus inculpata și acte relevante cu privire la istoricul CGM-UGSR, atribuirea către aceasta a clădirii de patrimoniu din București prin Decret din anul 1948, parte din înscrisuri fiind atașate și de această persoană vătămată în motivarea infracțiunilor invocate.

Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a explicat faptele cu privire la CIF -urile structurii sindicale și neimplicarea ei în aceste proceduri (în cauză se probează că, după înființarea UGSR ului din 2010, Călinescu Ștefan a obținut, în 2012, un alt CIF în vederea evitării urmării patrimoniului de către furnizorii de servicii și ANAF, la care se acumulaseră datorii mari).

A precizat că situația litigioasă între CGM-UGSR și UGSR din 2010 a apărut înainte de decesul domnului Călinescu Ștefan, când Iancu Marin a încercat să preia conducerea UGSR nou și a convocat un congres. A afirmat clar inculpata că ea a contribuit la recuperarea clădirii Casei de Cultură a Sindicatelor din Târgoviște. Referitor la clădirea din București nu a făcut astfel de precizări, acestea existând însă în actele semnate de ea la biroul de executor judecătoresc și în alte paragrafe ale declarațiilor date de ea ca persoană acuzată. A specificat că nu s-a ocupat de intabularea imobilului din București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 45, însă a aflat astfel de date din dosarul de executare silită.

A mai relatat că, la semnarea contractului de asistență juridică, a primit pe loc onorariul de 500 lei pentru care a emis chitanță și factură și că onorariul de succes s-a stabilit prin raportare la valoarea integrală a pieselor de patrimoniu pe

care domnii Călinescu și Iancu i le-au prezentat, ca fiind de 500 milioane euro. A precizat inculpata, neconform adevărului relatat de singurul martor ocular la discuție, că onorariul de 50 milioane euro i-a fost „*avansat*” de Călinescu Ștefan, în prezența lui Iancu Marin.

Relativ la clădirea de patrimoniu din București pentru care a cerut scoaterea la licitație publică pentru recuperarea de către ea a onorariului de succes, aceasta a mai declarat că, după recuperarea ei de către CGM-UGSR, structura sindicală a început să funcționeze în imobil și domnul Călinescu Ștefan i-a solicitat încheierea unui alt contract de asistență juridică pentru 1.000 lei lunar, reprezentând consultanță.

În condițiile în care executarea silită s-a cerut la câteva luni de la decesul domnului Călinescu, era clară imposibilitatea de audierea a lui în dosar penal ce se prefigura a fi constituit, fiind fără dubii că inculpata a avut de la acel moment (08.06.2016 când s-au consumat infracțiunile) reprezentarea faptului că debitorii din dosarul de executare vor formula plângeri penale împotriva ei pentru falsurile comise. De mare importanță în probarea celor două infracțiuni este inexistența unor solicitări adresate clienților menționați pentru plata benevolă a pretinselor onorarii, inculpata recurgând direct, așa cum reiese din declarația ei, fără alte cereri ori proceduri, la executări silite. În situația în care contractele de asistență juridică nu ar fi fost falsificate de către inculpată după semnarea lor de către clienți, iar aceștia și-ar fi însușit toate clauzele, anterior cererilor de executare silită față de aceștia s-ar fi cerut plata onorariilor. Se dovedește că persoanele vătămate din dosar au aflat de pretențiile inculpatei la folosirea contractelor falsificate din procedurile derulate în dosarele de executare silită, fie din portalul instanțelor de judecată cu privire la emiterea încheierilor de încuviințare executări silite.

Referitor la contractul de asistență juridică din 2014 în care s-a scris onorariul de 1.000 lei lunar, fără onorariu de succes, Mircea Vasile este martor ocular al discuțiilor purtate, al predării de acte ale clientului către avocat și remiterilor de bani. Mircea Vasile a relatat că inculpata, în context în care el și domnul Călinescu (de altfel acesta nu a aflat vreodată de astfel de onorariu exorbitant) nu știau că în contractul din 2009 aceasta a scris unilateral onorariul de succes, i-a cerut lui Călinescu Ștefan, pentru consultațiile juridice ce i le acorda, încheierea unui contract cu onorariu lunar de 1.000 lei. A precizat veridic martorul că aceasta i-a spus lui Călinescu Ștefan că-și construia casă și avea rate de plătit la bancă, fiindu-i utili 1.000 lei lunar. Martorul a remis acești bani inculpatei, de regulă lunar, după încheierea contractului din august 2014 până la începutul anului 2016, când a survenit decesul domnului Călinescu Ștefan.

Cu toate că în aceeași declarație a precizat că au fost divergențe între Călinescu Ștefan și Iancu Marin și acesta a organizat un congres la care a fost numit președinte al UGSR ului din 2010, fiind recunoscut oficial prin înregistrare în evidențele Tribunalului București (în acest sens constituie mijloace de probă din categoria înscrisurilor, hotărârile judecătorești pronunțate, aflate la dosar la volumul 1, f.314 și urm.) și că pentru CGM-UGSR președinte a rămas în continuare domnul

Călinescu Ștefan până la deces, localizând în timp aceste divergențe anterior decedului, inculpata a subliniat că nu a știut niciodată că UGSR din 2010 și CGM-UGSR sunt entități distincte, întrucât funcționau în același sediu și aveau aceeași conducere. Inculpata s-a contrazis în aceeași declarație pe aspecte importante, însă este clar că dacă nu ar fi folosit contractul de asistență juridică falsificat, nu s-ar fi comis infracțiunea, dată fiind lipsa elementului material al uzului de fals. Din relatările inculpatei, chiar dacă s-a contrazis în aceeași declarație la paragrafe diferite, reiese că, la data de 08.06.2016, când s-a consumat infracțiunea, nu erau nici un fel de dubii cu privire la distincția dintre cele două UGSR-uri. Mai mult, după înființarea UGSR-ului din 2010 inculpata a solicitat, fără succes, recunoașterea continuității, iar la 10 zile de la obținerea acestei recunoașteri în favoarea CGM-UGSR a cerut executarea silită a clădirii din București, față de acesta din urmă, iar pentru cea din Târgoviște, față de UGSR din 2010.

Aceste hotărâri judecătorești, implicarea ei în conducerea UGSR din 2010, fiind vicepreședinte (vol.9, f.66), cu participare efectivă (de ex. vol.1, f.30-33) de la înființare și până la comiterea infracțiunilor de care a fost acuzată, contradicțiile dintre Călinescu Ștefan și Iancu Marin ce au început în 2014, probează că inculpata a avut reprezentarea distincției dintre cele două UGSR-uri (de ex. vol. 9, f.69-70, adresa din 11.07.2012 a Trib. București, de care inculpata a avut cunoștință în baza funcției de la UGSR 2010, implicarea în dosarele civile și relațiilor de încredere și colaborare ce le avea cu ea Călinescu Ștefan ca avocat ales). Mai mult, chiar ea în dosarul de executare a indicat CGM-UGSR pentru vânzarea clădirii acesteia din București și UGSR din 2010 pentru cea din Târgoviște, nefiind necesare astfel de distincții dacă ar fi fost una și aceeași entitate juridică.

La declarația din 28.03.2019, inculpata a fost întrebată ce activități avocațiale a derulat pentru onorariul de 50 milioane euro. Aceasta a răspuns:

„Așa cum am arătat onorariul de succes mi-a fost oferit de președintele UGSR. El a spus că raportat la valoarea patrimoniului de 500 milioane euro voi primi 10%, adică 50 milioane euro. Ca muncă am efectuat toate demersurile necesare intrării în posesie a clădirii din București, respectiv acțiuni în instanță, prezență la instanță. L-am însoțit pe domnul Călinescu la cei care posedau imobilul în anii 2009-2010, respectiv Nova Bank și Poșta Română, cred că am făcut cel puțin 20 de deplasări la sediile acestor persoane juridice. Am suportat din costurile mele fotocopierea unor înscrisuri necesare unor dosare și consider că prin eforturile și prestațiile mele profesionale a fost posibilă recuperarea acestei clădiri. Pentru că a existat acest precedent al obținerii prin munca mea a clădirii din București, Regina Elisabeta, unde se află sediul UGSR cu acces direct din str. Anghel Saligny s-a reușit folosindu-se ca și acte de bază de date la recuperarea Casei de Cultură din Târgoviște.”

Prin el însuși acest răspuns este edificator în evidențierea unei apărări lipsite de seriozitate, în efortul de acreditare a ideii că nu a falsificat contractul de asistență juridică în care a scris acest onorariu imens și a folosit înscrisul fals. Mai sus s-a explicat clar că inculpata nu a avut nicio contribuție la intrarea imobilului în patrimoniul UGSR, actele ce constituie titluri de proprietate emise în 1948,

2007 și 2008, fiind anterioare oricărei relaționări a acesteia cu UGSR. Sunt vădit neconforme adevărului susținerile pe tema contribuției ei la recunoașterea acestui drept de proprietate, nefiind avocat al proprietarului în perioada 2001-01.10.2008, la soluționarea în fond și apel a cauzei civile ce a avut ca obiect imobilul.

Susținerile inculpatei că s-a deplasat de minim 20 de ori cu Călinescu Ștefan, a suportat cheltuieli cu fotocopierea de acte și s-a implicat la intrarea în posesia imobilului ce era ocupat de Nova Bank și Poșta Română sunt veridice însă descalificante, întrucât sub nicio formă astfel de activități nu aveau cum să fie vizate spre a fi plătite de Călinescu Ștefan, prin UGSR, cu cincizeci milioane euro. Pretinsa implicare la intrarea în posesie nu putea fi decât de foarte mică complexitate, prin depunerea sentinței definitive a Tribunalului București și scrierea unei cereri, date fiind hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut dreptul de proprietate, mai precis dispozitivul și motivările ample, care, pentru a înțelege lejeritatea în combaterea alegațiilor inculpatei pot fi lecturate (vol.1, f.45-71). Relativ la actele ca bază de date pentru intabularea pe numele noului UGSR din 2010, pretins întocmite de inculpată, se reliefează inexistența lor, mai sus fiind indicate procedurile și actele prin care, în baza unei declarații notariale, s-a reușit trecerea imobilului din Târgoviște pe numele UGSR din 2010.

Referitor la contractul de asistență juridică datat 21.07.2009, cu clientul Sahin Cemil, inculpata a declarat că nu l-a falsificat. A învederat că scrisul nu-i aparține, ci doar semnătura de la rubrica avocat, acesta fiind completat de colega și sora ei, avocat Gheorghe Simona, la solicitarea expresă a clientului.

În procedura de dispunere expertiză grafică, inculpata a solicitat înlăturarea obiectivului de a se stabili dacă ea a scris acest contract, motivând că a declarat că nu l-a completat. Evident că cererea ei a fost respinsă, constatându-se opinia persoanei acuzate că dacă a declarat ceva nu se impune administrarea de probe prin care s-ar putea proba contrariul. Acesta a fost și rezultatul expertizei grafice rezultând că inculpata a scris contractul din 21.07.2009 în care a trecut onorariul de 100.000 euro și de succes tot de 100.000 euro.

A mai relatat că a avut relații client-avocat cu Sahin Cemil și anterior anului 2009, mai precis în anul 2008 când a avut un dosar de pretenții ce a fost câștigat. A repetat și motivat susținerile că nu a completat contractul de asistență juridică ce are scrise onorarii de 100.000 euro. Similar contractului falsificat în dauna CGM-UGSR, inculpata, după expuneri relative la același procent de 10% din valoarea imobilului, a precizat că Sahin Cemil i-a „avansat” onorariul de 100.000 euro, acesta raportându-se la valoarea pe care ar obține-o din vânzarea spațiului din Bd. Magheru și din activitățile comerciale pe care le-ar putea derula. A făcut referiri la comerț cu obiecte de antichitate ca și argument în stabilirea de către client a acestui onorariu.

Fără legătură cu acuzația ce i-a fost adusă, însă aptă să prefigureze apărarea ei în dosar în calitate de martoră de către avocat Ulupinar Roxana, a afirmat că Sahin Cemil a avut și alte contracte de asistență juridică încheiate cu aceasta din urmă, referitoare la dosare de contencios administrativ, civile și penale. A susținut inculpata că Sahin Cemil a avut câștig de cauză la revendicarea spațiului

comercial din Bd. Magheru, datorită participării ei ca avocat ales, constând în prezența efectivă în fața instanței, la efectuarea expertizelor și cercetărilor judecătorești, alături de colegele ei Ulupinar Roxana și Gheorghe Simona, precum și alături de avocatul Badea Dan. După alegerile relative la încheierea contractului de asistență juridică și onorariul, care printre altele, conform unor probe ce vor fi expuse, este mai mare față de valoarea imobilului revendicat, însă nu la același nivel de discrepanță ca la falsul față de CGM-UGSR, inculpata a invocat că de fapt a lucrat gratis pentru Sahin Cemil, atât ea cât și cei trei colegi avocați, întrucât clientul era prieten cu soțul doamnei Ulupinar.

Pretinsa gratuitate acordată de ea și colegii ei avocați la activitatea din dosarul în revendicare, este în antiteză cu cererea de executare silită și solicitările de vânzare la licitație a aceluiși imobil, în folosirea contractului cu onorariul de 100.000 euro. Mai precis, dacă un demers este considerat gratuit între 2009-2015, în situația în care liberalitatea constând în prestări de servicii avocațiale ar fi fost sinceră, nu s-ar fi cerut, pentru aceeași muncă, executarea silită în scopul obținerii unei sume foarte mari de bani.

A subliniat inculpata că Sahin Cemil a semnat contractul din 21.07.2009, completat în totalitate de Gheorghe Simona, care a scris olograf clauzele, în prezența acesteia din urmă și a colegei Ulupinar Roxana. A mai susținut, tot fără concordanță cu realitatea, că Sahin Cemil a primit pe loc exemplarul 1 al contractului de asistență juridică.

Date fiind susținerile repetate ale lui Sahin Cemil că nu a primit exemplarul 1 al contractului și a aflat de contract după solicitarea executării silite, adică după 08.06.2016, precum și lipsa de credibilitate a colegelor indicate de ea, fiind persoane direct interesate la obținerea onorariului de 100.000 euro pentru munca prestată de ele în acțiunea în revendicare imobiliară, aflate în relație de rudenie ori prietenie, care de altfel au fost și ele acuzate de Sahin Cemil, s-a procedat la efectuarea unui test de biodetecție comportament simulat. Procedeu probatoriu s-a materializat în raport de constatare criminalistică ce constituie mijloc de probă, iar faptele indicate la rubrica concluzii sunt probe: Sahin Cemil nu a primit exemplarul 1 al contractului de asistență juridică în care s-au scris onorarii de 100.000 euro și nu a știut de un astfel de act până la executarea silită. Persoana acuzată, deși inițial a specificat că se va prezenta la testul poligraf, în procedura de efectuare a refuzat să participe, expunând motive personale. Refuzul inculpatei de a efectua testul poligraf este legal și nu are valoare probatorie.

A mai relatat inculpata, în prima declarație dată în dosar ca persoană acuzată, că onorariul fix de 100.000 euro a fost stabilit la valoarea de vânzare a imobilului din București, Bd. Magheru, la prețul pe care Sahin Cemil dorea să-l obțină de la pârâta SC MAGHERU PROPERTY care deținea spațiul comercial și avea în proprietate restul blocului în care se afla. Referitor la contractul de asistență juridică din anul 2008, semnat de și Sahin Cemil pentru onorarii de câte 4.000 euro, a specificat inculpata că acesta viza dosar civil în pretenții pe care clientul le avea față de un compatriot de-al său, Mehmet Cifci. În anul 2009 s-a

justificat încheierea unui alt contract de asistență juridică, întrucât dosarul în revendicare era mai complex față de cel în pretenții.

Întemeiat, aceasta a concluzionat că ambele contracte de asistență juridică în legătură cu care a fost acuzată au fost menționate în caietul ei de contracte exact în perioada în care au fost întocmite, fapte probate prin răspunsul Baroului București.

În a doua declarație dată în dosar, la 17.09.2019, în calitate de suspectă, aceasta a afirmat că a completat și semnat contractul de asistență juridică din 05.01.2009, cu clientul UGSR, în prezența domnilor Călinescu Ștefan și Iancu Marin la cabinetul ei de avocatură din acea perioadă. A fost semnat și de Călinescu Ștefan la rubrica client, fapt probat de expertiza grafică din dosar.

Veridic a afirmat că a primit 500 lei în aceeași zi și a emis chitanță pe care a depus-o la dosar în copie. Se probează, prin chitanța depusă și declarația martorului Iancu Marin, primirea acestei sume de bani de către inculpată la momentul discuției despre contractul din ianuarie 2009, însă se rețin faptele relatate de acest martor, în sensul că doar s-a discutat și a fost avută în vedere, ca singură activitate a avocatului, înființarea unui nou UGSR care să aibă personalitate juridică și că ulterior, după remiterea banilor, fără ca martorul să fie de față, s-a completat și semnat contractul de asistență juridică.

A precizat inculpata că, în baza acestui contract din 05.01.2009, a emis mai multe delegații avocațiale, în perioada 2009-2014 pe care le-a depus la instanțele și autoritățile publice la care s-a prezentat: judecătorii din București, Tribunalul București, CAB, Direcții de Impozite și Taxe, ANAF, primării. Concret a putut indica dosarul civil în care s-a acordat personalitate juridică UGSR din 2010, dosar civil ce se află în copie integrală atașat la prezenta cauză.

Alt dosar civil despre care inculpata susține că a reprezentat UGSR a fost acțiunea în revendicare a imobilului din București, Bd. Regina Elisabeta. A învederat că de fapt **nu a finalizat demersul de revendicare, ci doar l-a început, prin redactarea și depunerea de acțiuni**, iar intabularea s-a făcut pe numele UGSR din 2010, însă ulterior a fost trecut pe CIF - ul nou obținut de Călinescu Ștefan în 2012, fapt ce i-a cauzat nemulțumiri exprimate în declarație, afirmând că această transmitere s-a făcut fără act de donație, vânzare-cumpărare sau alt act translativ de proprietate. Susține inculpata că a aflat de schimbarea evidențierii pe acest CIF de la doamna executor judecătoresc Mehesz Oana Viorica (important martor în stabilirea adevărului în cauză).

A reiterat, de o manieră strident nefondată, că, urmare muncii prestate de ea în baza contractului din 05.01.2009 cu onorariul de succes de cincizeci milioane euro, s-a obținut în patrimoniul CGM-UGSR sau UGSR, oricum ar vrea să acrediteze, imobilul din București, Bd. Regina Elisabeta, indicând la categoria instanțelor judecătoria din București, Tribunalul București și CAB. Lecturarea hotărârilor judecătorești civile relevă neimplicarea vreunei judecătoria, soluționarea cauzei la Tribunalul București, după mai multe cicluri procesuale, în perioada 2001-2007 și soluționarea apelului la 01.10.2008 de către Curtea de Apel București. Judecarea recursului în litigiu civil, de referință pentru practica

judiciară națională, a început înainte de 05.01.2009, iar inculpata a uitat să afirme că la ÎCCJ a fost prezentă la un termen de judecată, fără însă să aibă vreo contribuție la redactarea apărărilor de fond pe tema obiectului litigiului civil, de la judecata în primă instanță, în apel și recurs.

Nu pot fi reținute ca veridice și serioase susținerile inculpatei că pentru obținerea imobilului a lucrat *doar la început, prin redactarea și depunerea de acțiuni*, prin raportare la perioadele de timp indicate, hotărârile judecătorești civile și data contractului de asistență juridică pe care l-a falsificat ulterior semnării de către client, prin adăugarea onorariului de succes. Relativ la atribuirea clădirii în proprietatea CGM, în anul 1948 când a fost adevăratul *început*, nu-și au rost discuții.

Printre altele, cu toate că a indicat mai multe instanțe de judecată ca fiind cele la care s-a prezentat în dosare civile în baza contractului din 05.01.2009 cu onorariul de succes enorm, în concret a făcut precizări cu privire la două instanțe care în realitate s-au pronunțat în 2007, respectiv la 01.10.2008.

Veridic a mai relatat inculpata, la expuneri cu privire la dosarele civile în care s-a prezentat în baza contractului din 05.01.2009, că s-a ocupat de dosar civil în care Călinescu Ștefan a dorit recunoașterea oficială că UGSR- ul din 2010 ar fi continuator al celui înființat în 1945, probe clare în acest sens rezultând din acest dosar civil care se află în copie la speța penală de față. S-a decis definitiv, inculpata fiind indicată chiar la dispozitiv ca reprezentant al UGSR din 2010, respingerea acțiunii civile.

Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a învederat că nu știe numărul exact al dosarelor civile la care a lucrat în perioada 2009-2014 pentru UGSR, însă reține că în cel puțin trei s-a dispus respingerea acțiunilor civile formulate de ea, în sensul recunoașterii identității de persoană juridică.

A menționat că în prezent pe rolul Tribunalului București se află dosarul nr.44607/3/2017 în care CGM-UGSR a cerut să i se recunoască că este CGM-ul înființat în 1945, fiind vizată cauza civilă în care, cu câteva zile înainte ca inculpata să comită infracțiunile de care a fost acuzată, Tribunalul Ilfov a admis acțiunea, sentința a fost desființată în apel și cauza trimisă spre judecare la instanța corespunzătoare din București.

Foarte important în probarea infracțiunii comise de inculpată în dauna CGM – UGSR și în contradicție cu susțineri clare ale ei din prima declarație de suspectă, că nu a știut de cele două UGSR –uri la solicitarea executării silite, este că aceasta, în prezența celor doi avocați aleși ai ei, a declarat:

„Activitatea pe care am desfășurat-o în baza contractului semnat în anul 2014, adică cel de-al doilea contract de asistență juridică, a fost necesară întrucât au apărut sciziuni în cadrul UGSR, respectiv vicepreședintele Iancu Marin organizase un congres ale cărui acte le-a înregistrat și la Trib. București, desprinzându-se din UGSR ul înființat în anul 2010. În acest context domnul Călinescu mi-a solicitat concursul, respectiv prezența la instanță pentru a contesta actele pe care Iancu Marin le înregistrase în registrul special al UGSR din anul 2010. Practic acesta este momentul, din anul 2014, de când încep să

funcționeze două UGSR- uri, fiind menționate în portalul instanțelor de judecată ca UGSR președinte Ștefan Călinescu și UGSR președinte Iancu Marin. Ulterior semnării contractului de asistență juridică din anul 2014 am aflat tot de la domnul Călinescu Ștefan că UGSR mai deținea un cod de identificare fiscală obținut pe cale administrativă la ANAF Ilfov. Acest lucru nu mi s-a părut suspect mie personal deoarece cunoșteam atât de la domnul Călinescu cât și de la Iancu Marin că UGSR 2010 avea datorii. ”

Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a precizat că Iancu Marin, conform adresei nr.154/22.08.2017 emise de CGM-UGSR, deține exemplarul 1 al contractului de asistență juridică din 05.01.2009. A argumentat audierea ca martor, pentru probarea acestui aspect, a doamnei Isbășescu Ioana, ce a fost consilier juridic al UGSR și CGM-UGSR.

A relatat neînțelegerile apărute în anul 2014 între Iancu Marin și Călinescu Ștefan și discuțiile purtate cu ei în contextul separației dintre UGSR 2010 și CGM-UGSR. Spre deosebire de prima declarație de suspect, în care a precizat că la semnarea contractului datat 05.01.2009 au fost prezenți Călinescu Ștefan și Iancu Marin, în a doua declarație a inclus-o ca pretins martor ocular la acest important fapt pe Ulupinar Roxana.

Relativ la contractul semnat cu Sahin Cemil, inculpata a declarat:

„În ceea ce privește contractul semnat cu Sahim Cemil menționez că au existat mai multe propuneri avansate de acesta pe onorariul ce-l va plăti la finalizarea dosarului de revendicare. Sahim Cemil avea o ofertă de vânzare a spațiului situat în Bd. Magheru de la cei care ocupau acest imobil, care făcea obiectul dosarului de revendicare 17049/299/2006. Prețul pe care el l-a cerut inițial a fost de trei milioane de euro și ulterior a avansat propunerea către Magheru Property de un milion euro. Faptul că Sahim Cemil a solicitat prețul de un milion euro rezultă din conținutul hotărârii judecătorești pronunțate în apel în dosarul mai sus arătat și a cărei copie am depus-o la dosarul penal. Nouă ca avocați, respectiv mie, Roxanei Ulupinar și Simonei Gheorghe ne-a propus domnul Sahin Cemil suma de 250.000 euro sumă cu care nu am fost de acord și i-am propus noi ca onorariul fix să fie de 100.000 euro și de succes de 100.000 euro după ce se va termina judecata. Contractul a fost completat la rubrica onorariul fix cu suma de 100.000 euro și rubricile au fost completate la data menționată în contract. Contractul de asistență juridică a fost semnat de Sahin Cemil în prezența mea și a celor două colege menționate. Consider că este excesivă acuzația ce mi se aduce în sensul antedatării acestui contract. Menționez că în anul 2008 am avut un contract de asistență juridică cu Sahin Cemil pentru un dosar de pretenții pe care i l-am pus pe rol și i l-am și câștigat și pentru care de asemenea nu mi-a achitat niciun onorariu. La nivelul anului 2009 acesta a solicitat încheierea unui nou contract de asistență juridică care să fie acoperitor pentru toate activitățile juridice necesare reintrării sale în posesia imobilului din Bd. Magheru. Arăt că nu puteam desfășura activitate juridică în dosarul 17049/299/2006 pe de o parte fiindcă acest dosar nu fusese inițiat de mine, era început în anul 2006, deci avea 3 ani vechime când a venit la noi, pe de

altă parte fiindcă nici în contractul precedent nu achitase onorariu, dar și fiindcă în dosarul arătat mai sus Sahin Cemil ne-a angajat pentru a o reprezenta și pe soția lui Sahin Brândușa, persoană care nu avea nicio legătură cu contractul de asistență juridică din anul 2008.”

Aceste fapte au fost expuse și în prima declarație dată de persoana acuzată. În plus se evidențiază imposibilitatea reținerii ca veridice a declarațiilor date ca martore de către Ulupinar Roxana și Gheorghe Simona, fiind direct interesate la obținerea sumei de 100.000 euro cerute de inculpată în dosarul de executare silită în baza contractului de asistență juridică pe care l-a falsificat.

Se mai observă că inculpata a declarat că a fost prezentă efectiv la termenele de judecată și la efectuarea expertizelor din dosarul civil. Indiferent de susținerile pe tema unei valori de peste un milion euro sau peste trei milioane euro, ale unui spațiu comercial de 32 mp, expertizele de evaluare efectuate în dosarul civil, la care inculpata a participat activ, au stabilit valori mai mici sau cu puțin mai mari de 100.000 euro.

La întrebările ce i-au fost adresate, inculpata a precizat că la 05.01.2009, nu era membră în organele de conducere ale UGSR –ului înființat în 2010, însă despre nicio altă persoană nu se pot formula astfel de mențiuni, întrucât persoana juridică a fost autorizată în viitor față de acel moment. Este limpede că doar după înființare se poate vorbi de conducere, dar anterior s-au întocmit acte (*statut, program, regulament, etc.*) în care inculpata era indicată ca viitoare membră în organele de conducere. A mai afirmat că, la semnarea contractului, s-a dorit derularea de către ea a activităților avocațiale necesare înființării unui nou UGSR, că a primit, pentru stabilirea unui sediu, decretul prin care clădirea din București, Bd. Regina Elisabeta a fost atribuită în proprietatea CGM-UGSR, ca dovada a dreptului de proprietate, și înscrieri cu privire la patrimoniu imobiliar al UGSR, iar la valoarea acestui inventar i-a fost „*avansat*” onorariul de succes de către Călinescu Ștefan în prezența lui Iancu Marin.

A învederat inculpata că, urmare muncii prestate de ea în baza contractului din 05.01.2009, constând nu doar în prezență fizică la instanțe, ci și în redactarea de acte, acordarea de consultații juridice și deplasări fizice în teren alături de domnul Călinescu Ștefan, au fost obținute în proprietatea UGSR din 2010 clădirile din București și din Târgoviște. A specificat că, în baza acestor activități ce le-a efectuat, au fost înscrise în cartea funciară pe numele UGSR din 2010 cele două imobile, deși în prima declarație de suspectă a negat acest aspect.

Se reține, în contradicție cu relatările inculpatei, că nu a avut prezență fizică la vreo instanță și nu a redactat acte referitoare la clădirea din Târgoviște, iar relativ la cea din București, s-a prezentat la un termen la ÎCCJ. Recursul s-a judecat, după mai multe termene, între octombrie 2008-octombrie 2009.

Deplasările în teren, fie în număr de peste 20 cum a susținut expres inculpata, fie de zeci sau o sută de ori mai multe, redactarea de acte la formalități de intabulare, în care a fost (conform primei declarații) ori n-a fost implicată (invocată în a doua declarație), și consultații juridice, toate după recunoașterea dreptului de proprietate a două imobile cu mult sub valoarea onorariului de

succes, nu poate fi considerată argumentație credibilă că domnul Călinescu Ștefan i-a „*avansat*” cincizeci milioane euro din patrimoniul viitor al unei persoane juridice înființate în anul următor.

Relativ la Sahin Cemil, inculpata a motivat onorariul de 100.000 euro prin faptul că acesta a pretins, în dosarul civil, fie 3 milioane de euro, fie 1 milion euro, pentru spațiul comercial în suprafață de 32 mp. Aceleași afirmații au fost făcute, în declarațiile de martor, și de Ulupinar Roxana, ambele, neconform adevărului relatat de martorii Badea Dan și Roșca Iolanda-Medeea, avocați indicați de inculpată și Ulupinar Roxana ca fiind prezenți și implicați în discuțiile pe tema propunerii sumei de un milion de euro sau trei milioane euro (atât inculpata cât și Ulupinar Roxana au indicat în primele declarații suma mai mare, iar în secunde - pe cea mai mică) din partea pârâtului din dosarul civil în revendicare imobiliară.

Situația că Sahin Cemil, în pretențiile formulate la instanța civilă în litigiul în revendicare a indicat sume mari de bani, de unul sau trei milioane euro, nu poate fi considerată probă că acesta ar fi fost de acord ca inculpata să scrie în contract de asistență juridică suma de 100.000 euro ca onorariul simplu și 100.000 euro ca onorariul de succes, mai ales în condițiile în care la dosarul civil s-au depus doar împuterniciri avocațiale ale Cabinetului de Avocatură Ulupinar Roxana și ale Cabinetului de Avocatură Badea Dan.

La a doua declarația dată în dosar, inculpata a depus liste cu imobilele aflate în patrimoniul UGSR în anul 1989. Susține că acestea au fost primite de ea la semnarea de către Călinescu Ștefan a contractului datat 05.01.2009 în prezența lui Iancu Marin. Singura persoană în viață dintre cei doi, respectiv Iancu Marin, a negat acesta aspect și a subliniat că discuțiile au vizat doar înființarea unui UGSR cu personalitate juridică, nu și posibile acțiuni de recuperare patrimoniu. Totodată, din actele cauzei (acte ale UGSR 2010 din care reiese că inculpata a fost vicepreședinte și membră în organele de conducere, declarația martorului Mircea Vasile, susținerile CGM-UGSR) reiese că inculpata a primit foarte multe acte ale CGM-UGSR și UGSR 2010 pentru derularea activităților pentru care s-a încheiat contractul de asistență juridică din anul 2014.

În situația în care în contractul de asistență juridică din 05.01.2009 s-ar fi făcut referiri la aceste anexe, liste cu patrimoniul UGSR pentru care avocatul se obliga să deruleze acțiuni civile de revendicare, ar fi existat premise pentru considerarea ca veridice a afirmațiilor că onorariul de succes ar fi vizat acțiuni civile de revendicare imobile determinate. Conform susținerilor adevărate ale inculpatei și ale martorilor audiați cu privire la CGM-UGSR, înființarea noului UGSR a avut ca menire recunoașterea ulterioară că acesta ar fi continuator al CGM - ului și UGSR - ului de dinainte de anul 1989, însă demersul avocatului a fost un insucces. Atașarea la dosar a inventarului scris cu imobilele UGSR din 1989, înscrisuri la care inculpata a avut acces, de la 05.01.2009 până la decesul lui Călinescu Ștefan, care puteau fi primite de la acesta sau de la Mircea Vasile în procedurile de primiri-predări acte către avocat sau puteau fi obținute din accesarea unor pagini pe internet, nu constituie dovezi edificatoare ale veridicității onorariului exorbitant menționat.

6. Persoana vătămată CGM-UGSR a dat declarație prin reprezentantul ei, Frumosu Dragoș. A specificat că problema supusă atenției, respectiv falsificarea contractului de asistență juridică cu onorariul de succes de cincizeci milioane euro, utilizat de inculpată la executarea silită, este fundamentată pe o confuzie voită și provocată de aceasta din urmă, între două persoane juridice cu denumiri asemănătoare: CGM-UGSR și UGSR. Astfel, CGM-UGSR este una și aceeași persoană juridică cu CGM-ul înființat în anul 1945, prin hotărâre a Tribunalului Ilfov. Până în anul 1966 persoana juridică a avut această denumire, însă din acest an titulara s-a schimbat în UGSR.

La data de 27.02.2016, Congresul Organizației a decis schimbarea denumirii persoanei juridice din UGSR în CGM-UGSR, fapt ce s-a constatat prin act notarial și hotărâre a Tribunalului Ilfov, din 25.05.2016 (vol.9, f.12-15). Instanța de judecată la care era înregistrată înființarea CGM-ului din 1945, a reținut parcursul istoric al organizației sindicale referitoare la conducere, sedii și statute.

Persoana vătămată a mai declarat că, paralel, ca urmare unor demersuri începute în anul 2009, în cursul anului 2010 a fost înregistrată o nouă persoană juridică, denumită UGSR, reprezentată de același președinte al CGM-UGSR, Călinescu Ștefan. A specificat Dragoș Frumosu că referitor la demersurile pentru înființarea acestui nou UGSR s-a încheiat între inculpată și Călinescu Ștefan contractul de asistență juridică din 05.01.2009. A precizat că nu știe sigur dacă acesta a semnat contractul, însă, întrucât l-a cunoscut personal este sigur că niciodată domnul Călinescu Ștefan nu ar fi fost de acord cu o clauză de cincizeci milioane euro.

A învederat că, în contractul din 05.01.2009, clauzele de la art. 5 sunt în neconcordanță cu obiectul contractului, expus la art.1. A afirmat că în acest contract de asistență juridică nu se arată cine a fost reprezentatul UGSR, rezultând că inculpata a cerut executarea patrimoniului CGM-UGSR folosind contractul de asistență juridică încheiat pentru înființarea UGSR din 2010.

Prin reprezentantul legal, persoana vătămată CGM-UGSR a relatat:

„Acțiunea doamnei avocat, care a folosit un titlul executoriu din 2009, pentru exercițiul în 2016 al pretinsului drept patrimonial, a coincis cu decesul lui Ștefan Călinescu (februarie 2016) și pronunțarea sentinței civile nr.1450 din 25.05.2016 de către Tribunalul Ilfov, prin care se constată identitatea persoanei juridice, cu schimbarea succesivă în timp a denumirii, respectiv se constată că CGM 1945 este una și aceeași persoană juridică cu CGM-UGSR, potrivit Hotărârii Congresului din 27.02.2016.

Din înscrisurile pe care le-am depus la dosarul cauzei, ulterior sesizării penale rezultă că persoana juridică înființată în anul 2010, a primit cod unic de identificare în iulie 2010 și nu deținea în patrimoniu nici un fel de bunuri. De asemenea, rezultă că avocat Gheorghe Valentina făcea parte din conducerea acestei persoane juridice nou înființate, având calitatea de vicepreședinte.

Inițial cererea de executare silită formulată de avocat Gheorghe Luiza Valentina a fost îndreptată împotriva UGSR, constituită în 2010, respectiv CUI

alocat în 2010, pentru ca ulterior să fie precizată împotriva CGM-UGSR, cu CUI alocat în 2012.

În acest context, în cursul anului 2017 a fost instituită poprire pe sumele datorate CGM-UGSR de către chiriașul locatar al imobilului din Bd. Regina Elisabeta nr.45, cu titlu de chirie, iar contul deschis de CGM-UGSR la CEC BANK a fost blocat.

Referitor la imobilul din Bd. Regina Elisabeta nr.45, precizez că a reintrat în patrimoniul CGM-UGSR în cursul anului 2008, pe cale judecătorească, doamna avocat Gheorghe Valentina Luiza neavând nicio contribuție la obținerea acestui bun.

De altfel, nu există nici un alt bun patrimonial al CGM-UGSR care să fi fost obținut cu asistență juridică din partea doamnei avocat menționată anterior.

În plus, după anul 2008, imobilul din Regina Elisabeta nr.45 a rămas în proprietatea și posesia noastră, nefiind înstrăinat."

Dincolo de faptul că în orice dosar afirmațiile unei persoane vătămate pot fi subiective, se constată susțineri relevante în stabilirea adevărului, ce se corborează cu multe alte probe (executarea silită la scurt timp de la decesul lui Călinescu Ștefan, în condițiile în care încheierea în 2014 a altui contract pentru 1000 lei lunar nu-și avea rostul dacă, onorariul de succes din primul era real, se executa silit de atunci, din perioada în care acesta trăia; la câteva zile de la recunoașterea oficială a CGM-UGSR ca fiind continuator, s-a cerut executarea silită; în cererea de executare silită și precizări ulterioare a indicat CGM-UGSR pentru imobilul din București; inculpata nu a avut vreo contribuție la recunoașterea proprietății asupra acestuia) care ilustrează infracțiunea comisă de inculpată cu privire la contractul de asistență juridică datat 05.01.2009.

7. Persoana vătămată Sahin Cemil a declarat că înțelege limba română, fiind căsătorit de mai mulți ani cu cetățeană română, însă nu pricepe terminologia juridică, motiv pentru care la audiere a venit cu interpret plătit de el. A precizat că, în perioada 2008-2009, a luat legătura cu soția prietenului său, doamna avocat Ulupinar Roxana, pentru reprezentare în dosarul civil în care revendicase imobilul din București, Bd. Magheru.

Susține persoana vătămată că a stabilit cu doamna Ulupinar să-l reprezinte în dosarul civil și, dacă vor câștiga acțiunea civilă, să-i remită ca onorariu 10% din suma de bani pe care ar fi primit-o de la firma din Austria care deținea clădirea în care se afla spațiul comercial ce-l revendica. A specificat că nu s-a stabilit o sumă anume, ci un procent de 10% din ce ar fi câștigat el în acel dosar civil. A menționat că a plătit circa 6.000-7.000 euro doamnei Ulupinar, fără a i se emite chitanțe, pentru cheltuielile ocazionate de activitatea în legătură cu dosarul civil.

Referitor la contractul datat 21.07.2009, acesta a precizat că a semnat, cu Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, ce lucra cu Ulupinar Roxana în dosarul de revendicare, contract de asistență juridică în alb, ce nu era completat, fiind indicată vechea sa legitimație de rezident, ce avea numărul RTR 14856. Referitor la data scrisă pe contract, a precizat că e posibil să fie din ziua în care el a semnat la rubrica client

A afirmat că a întrebat-o pe inculpată la acel moment, de ce nu a completat contractul de asistență juridică, iar aceasta i-a răspuns: „*calculăm noi după aia*”.

Persoana vătămată a subliniat că nu ar fi fost de acord cu scrierea în acel contract a onorariului de 100.000 euro, întrucât spațiul comercial ce-l revendica atunci nu avea o astfel de valoare, aspecte indicate în expertizele efectuate în dosarul civil.

A explicat Sahin Cemil că semnase cu inculpata, în anul 2008, contract de asistență juridică și a primit pe loc exemplarul 1, pentru ca aceasta să-l reprezinte în alt dosar civil. La discuțiile purtate cu Ulupinar Roxana, relative la cele două dosare civile, a asistat și inculpata, iar contractul de asistență juridică pentru acțiunea în revendicare imobiliară a fost semnat cu aceasta din urmă, deși în dosar delegațiile erau emise de prima dintre doamnele avocat.

Importante (în coroborare cu identitatea de situație față de CGM-UGSR și antiteza situației referitoare la soții Mincu, persoane ce au învederat, în prezenta speță, falsificare similară pentru care urmărirea penală s-a derulat in rem) sunt susținerile lui Sahin Cemil că, fără vreo procedură anterioară, inculpata a cerut executarea silită a contractului în care aceasta a scris onorariul de 100.000 euro, fapt despre care a aflat de pe internet, din portalul instanțelor de judecată.

La sesizare, Sahin Cemil a atașat înscrisuri ce constituie importante mijloace de probe în susținerile sale. Rezultă că în dosarul nr.17097/299/2006 ce a avut ca obiect acțiunea în revendicare formulată de el pentru obținerea spațiului comercial în suprafață de 32 mp, din Bd. Magheru. București, s-a depus delegația avocațială nr. 71, în care sunt menționați avocații: Ulupinar Roxana, Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, Gheorghe Simona (sora inculpatei) și Badea Dan (f.21, vol. 5), datată 16.04.2010, deși este tipizat emis pentru anul 2009. Împuternicirea a fost semnată de Ulupinar Roxana, fiind aplicată ștampila cabinetului de avocatură al acesteia.

La fila 20, vol. 5 se află o altă împuternicire avocațială, din luna 11 anul 2008, pentru reprezentarea lui Sahin Cemil, semnată și ștampilată de avocatul Badea Dan, iar avocații aleși indicați sunt acesta, inculpata, Ulupinar Roxana și Marcian Dumitru, în baza unui contract de asistență juridică din 03.11.2008. Se observă că nu s-a emis această delegație în baza contractului de asistență juridică din anul 2009 în legătură cu care inculpata a fost acuzată.

Pentru același dosar civil ce avea ca obiect acțiunea în revendicare, în vederea reprezentării lui Sahin Cemil, avocatul Ulupinar Roxana a emis, semnat și ștampilat altă împuternicire avocațială (vol.5, f. 20). Aceasta este din 07.05.2012, indică expres numărul dosarului civil ce viza acțiunea în revendicare și alături de numele avocatului menționat, pe cel al inculpatei, sora acesteia și Badea Dan.

Pentru același dosar civil, s-a emis, la 29.03.2013 o altă împuternicire avocațială de către Ulupinar Roxana, care chiar dacă indică dosarul nr.48817/3/2012 acesta a fost atașat la cel cu acțiunea în revendicare, nr.17097/299/2006. Avocații aleși sunt Ulupinar Roxana, inculpata și sora ei.

În dosarul civil respectiv, după rezilierea raporturilor avocat-client dintre Sahin Cemil și avocații menționați, în același dosar civil, s-a depus împuternicire avocațială, datată 15.03.2016, pentru soția acestuia.

Inculpata, sora acesteia și martora Ulupinar Roxana au precizat că nu au încasat bani de la Sahin Cemil pentru munca prestată de ele în dosarul cu revendicarea imobiliară sau în alte dosare civile. Au fost contracte de asistență juridică încheiate cu Ulupinar Roxana, cu Badea Dan și un alt contract, pentru onorariul de 4.000 euro și de succes de 4.000 euro, cu inculpata. Deci, în afara celui în legătură cu care s-a reținut falsificarea, au fost încheiate, de același grup de avocați ce au lucrat efectiv pentru Sahin Cemil, minim trei contracte de asistență juridică. În condițiile în care Sahin Cemil nu a plătit munca derulată de acești avocați în dosarele civile respective, nu se înțelege de ce nu au fost executate silit contractele de asistență juridică recunoscute de acesta și deținute de el în original. Mai aplicat, se probează că inculpata putea cere executarea silită față de Sahin Cemil a contractului din 2008 în care s-au trecut onorarii de 4.000 euro, primit de acesta în original, însă a evitat acest demers ce s-ar fi putut finaliza cu obținerea unor sume de bani mult mai mici față de cele scrise de ea în contractul din 2009 în care figurează același client, însă onorarii de 100.000 euro.

Împuternicirile avocațiale ce au fost indicate și contractele de asistență juridică recunoscute integral de Sahin Cemil ilustrează realitatea susținerilor acestuia că acele contracte nu au fost executate silit pe motiv că aveau trecute sume mici bani, acceptate de el, iar executarea silită s-a făcut doar cu privire la contract ce nu i-a fost remis, despre care nu a știut că exista până la procedurile de executare silită.

Toate acestea relevă că în concret împuternicirile avocațiale depuse în litigiul civil de revendicare imobiliară au fost emise de alți avocați decât inculpata, iar afirmațiile persoanei vătămate că a fost surprinsă să constate, în anul 2016, că în portalul instanțelor de judecată era înregistrată cerere de încuviințare executare silită împotriva sa de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, sunt veridice.

Afirmațiile lui Sahin Cemil că nu avea cum să fie de acord cu plata onorariului de 100.000 euro, raportat la valoarea imobilului revendicat sunt confirmate de rapoartele de expertiză efectuate în litigiul civil, acte ce în speța de față sunt probe din categoria înscrisurilor.

Astfel, în raportul de expertiză tehnică-judiciară, înregistrat la instanță la 25.01.2011 (vol. 5, f.25-29), se concluzionează că spațiul comercial revendicat de Sahin Cemil avea o valoare de 43.947 euro. În coraport de expertiză, din aceeași procedură, s-a indicat valoarea de 35.158 euro.

În raportul de expertiză tehnică din 28.09.2011 (vol. 5, f.32-36) s-a estimat o valoare de 854.500 lei, în coraport de expertiză, din aceeași procedură – 53.600 euro, iar în alt coraport – 61.000 euro.

În anul 2013 au fost întocmite alte expertize de evaluare. În raportul de expertiză tehnică-judiciară din 22.11.2013 (vol. 5, f.47-54), s-a stabilit o valoare de 125.048 euro. În aceeași procedură de efectuare expertiză la instanța civilă, în

coraportul din 16.12.2013 s-a concluzionat o valoare de 51.840 euro, în coraportul din 17.12.2013 – 54.000 euro.

În raportul de expertiză din 23.05.2014 (vol.5, f. 63-73) s-a estimat o valoare de 100.129 euro.

În alt raport de expertiză pentru stabilirea valorii aceluiasi imobil, efectuat în anul 2015 (vol. 5, f.74-83), s-a concluzionat o valoare de 162.119 euro.

Obiectiv, din conținutul acestor înscrisuri reiese că, dacă Sahin Cemil ar fi știut de scrierea de către inculpată a onorariului de 100.000 euro, pentru activitatea din dosarul civil derulată de mai mulți avocați, ar fi fost de acord cu plata acestora cu o valoare mai mare decât cea a bunului revendicat sau cu sume care să depășească jumătate din prețul spațiului comercial. Mai exact, în cea mai fericită situație, acesta ar fi rămas cu 62.119 euro după plata către avocați a 100.000 euro, situație neverosimilă, întrucât este conformă cu normalitatea susținerile sale că a știut de onorarii mult mai mici scrise în contractele de asistență juridică.

Din probele cauzei reiese că inculpata, deși a știut că spațiul comercial de 32 mp are o valoare situată puțin peste sau sub valoarea de 100.000 euro, a cerut executarea silită asupra imobilului în dauna debitorului Sahin Cemil.

8.Se dovedește că inculpata, anterior cererilor de executare silită nu a înștiințat pe Sahin Cemil și CGM-UGSR despre pretențiile ei de plată onorarii iar persoanele vătămate neagă faptul că, până la începerea executărilor silite, ar fi știut de onorariile pretinse. Aceste două aspecte esențiale sunt opuse situației referitoare la Mincu Marilena și Mincu Adrian, persoane vătămate din speța de față, care au formulat plângere penală față de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina (cu privire la aceste fapte sesizate de soții Mincu, se va dispune clasarea), constând în scrierea în contract de asistență juridică a unui onorariu de succes de 10.000 euro. Soții Mincu au declarat (vol. 7, f.6-11, f.22-27) că au știut de scrierea acestui onorariu și, anterior executării silite, au fost solicitați de doamna avocat pentru plata lui. În plus, Mincu Marilena a primit pe loc exemplarul 1 al contractului de asistență juridică ce l-a semnat, pentru dosar penal în care soțul ei Mincu Adrian era arestat preventiv, contractul fiind completat integral, inclusiv cu onorariul de succes, de către Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, situație diferită față de cele două înscrisuri referitor la care aceasta a fost inculpată.

9.Mehesz-Geczi Oana-Viorica, în prima declarație de martor (vol. 7, f.47-49) a relatat că avocatul Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a depus la biroul ei de executor judecătoresc cereri de executare silită a două contracte de asistență juridică.

Referitor la debitorul Sahin Cemil s-a admis încuviințarea și a făcut verificări la instituțiile publice, cu privire la conturile bancare și bunurile aflate pe numele acestuia. La formularea cererii de executare, creditoarea a indicat un spațiu comercial de 32 mp, ca fiind în proprietatea lui Sahin Cemil. Martora a redactat încheierea de cheltuieli, somație mobiliară, somația imobiliară și a

solicitat OCPI notarea în cartea funciara a imobilului. A afirmat că dosarul de executare silită este în lucru și nu s-a recuperat vreun ban de la debitor.

A specificat martora că cele două titluri executorii depuse de inculpată erau exemplarele 2 ale contractelor de asistență juridică care, la momentul depunerii, aveau valoare de original. A precizat că nu a văzut și nu i-au fost prezentate exemplarele 1 ale acestor contracte.

Relativ la debitorul CGM-UGSR, martora a declarat că a cerut instanței de judecată încuviințarea executării silite care s-a admis. A formulat cereri la autoritățile publice competente pentru furnizarea de informații cu privire la bunurile debitorului și conturile bancare. A afirmat martora că a trimis somații debitorului la cele două sedii scrise în titlul executoriu și la un moment dat s-a prezentat un reprezentant al UGSR, un avocat cu delegație, pentru a studia dosarul de executare. Importantă este susținerea martorei că acest reprezentant al debitoare i-a spus că nu se știa în cadrul CGM-UGSR de acel contract de asistență juridică. A relatat martora că s-a notat somația imobiliară pe un imobil din București și a înființat poprire la terțul Casa Latină care datora chirii pentru clădire către CGM-UGSR. Pe parcursul executării silite, creditoarea a depus cerere pentru executarea silită asupra clădirii Casei de Cultură a Sindicatelor din Târgoviște.

În a doua declarație din dosar, martora a precizat că, între 2012-2016, a avut biroul de executor judecătoresc în Bolintin Vale, jud. Giurgiu, iar spre finalul acestei etape profesionale, inculpata a depus cereri de executare silită a două contracte de asistență juridică. S-au constituit la biroul martorei două dosare de executare silită cu numere consecutive. Creditoarea a folosit exemplarele 2 ale contractelor de asistență juridică, martora explicând că, în anul 2016, acestea aveau valoare de original, însă din perioada 2017-2018 legislația s-a schimbat, astfel că la executarea silită se cere exemplarul 1.

Martora a declarat:

„Rețin că în contractul în care debitor figura UGSR era prevăzută clauză de onorariu de succes, o sumă foarte mare de bani, în dreptul căreia era scrisă mențiunea pentru recuperarea patrimoniului. Adică acea clauză de succes viza recuperarea patrimoniului debitorului UGSR. Eu am fost surprinsă că instanța de executare a încuviințat executarea silită a acestui contract, întrucât era clauza foarte mare și nu se făcea dovada succesului avocatului pentru astfel de sumă. Executorul judecătoresc nu are atribuție de cenzurarea a onorariilor sau sumelor din titlurile executorii. Creditoarea rețin că depusese acte din care rezulta succesul ei la dobândirea de către UGSR a unei clădiri și acte ce atesta succesul ei la înființarea persoanei juridice UGSR. Pe baza acestor acte eu am considerat că nu erau dovezi suficiente ale succesului doamnei avocat Gheorghe Luiza Valentina și am fost surprinsă de încuviințarea executării silite. Pe parcurs aceasta a depus dovezi de intrare în patrimoniul debitoarei a unei clădiri de patrimoniu din Târgoviște. Am avut o discuție cu doamna avocat Gheorghe Luiza cu privire la mărimea cuantumului onorariului de succes față de UGSR, raportat la onorariul fix de 500 lei și mi s-a părut o mare porcărie, o disproporție uriașă.

Aceasta mi-a spus că a muncit foarte mulți ani, din ce rețin între 7 și 10 ani și a reușit să înființeze UGSR- ul și să recupereze clădiri de patrimoniu. Aceste clădiri de patrimoniu păreau a avea valori sub cuantumul creanței urmărite în dosarul de executare silită, însă așa cum am arătat nu am dreptul să cenzurez creanțele. Am așteptat ca instanța de executare să verifice și să respingă cererea de încuviințare executare silită.

În dosarul de executare silită față de debitorul UGSR am efectuat poprire pe conturi bancare și la terți popriți pe care i-am aflat din baza de date la care am acces, la informații profesionale confidențiale. Am emis somații imobiliare nu știu dacă și mobiliare. Rețin însă că agentul meu procedural de la acel moment, din perioada 2016-2017, s-a deplasat în București, Bd. Regina Elisabeta nr.45 și i s-a comunicat că în altă locație, din altă zonă a Bucureștiului se află sediul efectiv. Mai rețin că doamna avocat mi-a spus la depunerea cereri de executare a UGSR și pe parcurs la prezențele ei la biroul meu de executare, că debitorul avea două coduri de identificare fiscală. Eu rețin că aceasta a cerut executarea silită față de UGSR ul cu sediul în București, Bd. Regina Elisabeta nr.45, sector 5. Eu am făcut procedurile cu comunicări la sediul menționat și la sediul aflat de mine, respectiv București, str. Athanasiu Teodor, nr. 28, sector 5. Nu am făcut demersuri de executare silită, adică somații și comunicări la adresa din București, Intrarea Anghel Saligny. Precizez că avocatul Gheorghe Luiza Valentina în cererea de executare față de debitoare UGSR a scris că aceasta avea sediul în București, Bd. Regina Elisabeta nr.45, sector 5. Nu a scris despre sediul din București, Intrarea Anghel Saligny.”

Depoziția martorei este elocventă în stabilirea adevărului și nu necesită alte comentarii. Se remarcă totuși, la comiterea de către inculpată a uzului de fals din conținutul falsului în înscrisuri sub semnătură privată, uz de fals ce constituie o formă de inducere în eroare, că a afirmat că a obținut clădiri de patrimoniu în proprietatea CGM-UGSR.

A mai relatat martora că inculpata i-a solicitat verbal și în scris să scoată la licitație cele două clădiri ale debitoarei CGM-UGSR, una din București și alta din Târgoviște. Martora susține că inculpata nu a informat-o de anularea, în primă instanță la contestația la executare, a titlului executoriu depus față de CGM-UGSR și aflat chiar de la Sahin Cemil care venise la biroul ei în legătură cu dosarul lui de executare, anulare despre care s-a convins din verificările ulterioare efectuate în portalul instanțelor de judecată. A specificat că nu s-a recuperat vreo sumă de la debitorul CGM-UGSR.

Pe parcursul anului 2016, după formarea celor două dosare de executare silită, martora s-a mutat cu biroul de executor în București.

Referitor la debitorul Sahin Cemil martora a declarat că inculpata a depus titlul executoriu menționat. A cerut încuviințarea silită, iar instanța de executare a admis cererea. Din ce reține martora, s-a cerut executarea silită doar a onorariului simplu, nu și a celui de succes ce era scris în contract în partea de jos. Martora susține că nu a fost surprinsă de încuviințarea de către instanță a executării silite, spre deosebire de celălalt titlu executoriu. Creditoarea i-a spus că i-a prestat

activități avocațiale lui Sahin Cemil timp de 7 ani, iar acesta nu i-a achitat vreo sumă de bani. A menționat martora că debitorul a venit la biroul ei de executor judecătoresc și i-a spus că inculpata a lucrat pentru el ca avocat ales, dar nu de acea valoare de 100.000 euro. Martorei, debitorul i-a adus la cunoștință și faptul că luase legătura cu inculpata căreia i-a propus plata unui onorariu de câteva mii de euro. A precizat executorul că nu s-au obținut bani de la acest debitor. Martora reține că inculpata a venit de circa două ori la biroul ei, iar debitorul Sahin Cemil de mai multe ori solicitând încetarea executării silită. Instanța de judecată a dispus suspendarea judecării contestației la executare silită până la soluționarea prezentului dosar penal. A precizat că de la Sahin Cemil a aflat de anularea titlului, la prima instanță, a titlului executoriu depus de inculpată față de CGM-UGSR, a verificat pe internet și a constatat că s-a declarat apel.

10. Badea Dan este avocat în Baroul București care a colaborat cu inculpata, cu sora acesteia și cu avocatul Ulupinar Roxana. Așa cum se va vedea, acesta neagă afirmații importante făcute de inculpată și Ulupinar Roxana cu privire la el.

A declarat că îl cunoaște pe Sahin Cemil care este cetățean turc rezident în România, cunoștință a soțului colegei avocat Ulupinar Roxana. Susține martorul că s-a stabilit de către grupul de avocați ce lucrau la același sediu din București, str. Academiei, că un contract de asistență juridică să se încheie cu acest client pe numele inculpatei, pe motiv că Ulupinar Roxana, care lucra efectiv în acele dosare civile ale lui Sahin Cemil, avea soțul prieten cu acesta. A precizat martorul că reține că Sahin Cemil, în anul 2008, era reclamant în dosar civil ce avea ca obiect pretenții bănești, iar în anul 2009 în litigiu civil referitor la revendicare imobiliară. Relativ la această din urmă cauză, martorul a reținut că erau discuții pe tema competenței materiale în funcție de valoarea imobilului revendicat.

Martorul susține că a lucrat și el în dosarul civil referitor la revendicare, a fost prezent la instanțele de judecată și s-a deplasat la imobil împreună cu expertul parte desemnat de client.

A învederat că nu cunoaște ce discuții s-au purtat asupra onorariului stabilit în contractul de asistență juridică nr.412267, din 2009, semnat de inculpată, nefiind martor ocular. A precizat că el nu ar fi urmat să primească vreun comision ori procent din onorariul scris în acest contract, iar pentru munca efectivă ce a derulat-o, pentru Sahin Cemil în dosarul civil ce avea ca obiect revendicarea spațiului comercial, nu a fost plătit. A considerat că prestațiile sale au fost servicii acordate colegei, în baza relației de colaborare.

În cursul anului 2009, Sahin Cemil venea foarte des la biroul de avocatură folosit de el și colege, unde purta discuții referitoare la dosarele lui, cu avocații Ulupinar Roxana și Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina. A învederat martorul că avea masa de birou în altă încăpere, însă când avea nevoie de vreun act sau șampilă, intra în camera cu destinație de birou folosită de doamnele avocat, astfel că l-a văzut de mai multe ori pe Sahin Cemil. La un moment dat, martorul a auzit că doamnele avocat îl sfătuiau pe Sahin Cemil să accepte, însă nu a auzit despre ce era vorba, ce anume trebuia să accepte. După plecarea clientului, le-a întrebat

pe colege la ce se refereau, iar acestea i-au răspuns că Magheru Property îi făcuse ofertă de un milion euro pentru spațiul comercial, însă Sahin Cemil voia trei milioane de euro. Martorul a menționat că nu a văzut ofertă scrisă de la Magheru Property.

Martorul a mai declarat că a fost surprins că Sahin Cemil a respins o astfel de ofertă, întrucât, în munca derulată de el în dosarul civil, a constatat că acel spațiu comercial era bine amplasat, dar avea suprafața mai mică de 40 mp. A relatat că Ulupinar Roxana și inculpata s-au plâns de faptul că Sahin Cemil nu le achitase onorariul din primul dosar civil, cel în pretenții, și nu le dăduse bani nici pentru munca din al doilea dosar civil, referitor la revendicarea imobiliară.

A afirmat martorul că el nu a văzut ca la biroul lor de avocatură să vină vreun reprezentant al Magheru Property sau de la cabinetul de avocatură Mușat și Asociații.

Referitor la litigiul în revendicare imobiliară, martorul a relatat în cunoștință de cauză, întrucât a lucrat efectiv. Mai mult, acest martor a depus pe numele său delegație la acel dosar civil, în anul 2008, și a fost scris ca avocat ales în împuterniciri avocațiale emise de Ulupinar Roxana.

Martorul neagă indirect susținerile martorei Ulupinar Roxana că ar fi fost de față la negocierile și încheierea contractului de asistență juridică din 2009, ce are scris onorariul de 100.000 euro, că ar fi știut de acceptarea acestui onorariu de către client și de propunerile din partea Magheru Property. Reiese interesul direct al avocatului Ulupinar Roxana, care i s-a plâns martorului că Sahin Cemil nu plătea pentru munca prestată, de obținere a onorariului scris în contractul falsificat și că pentru prestațiile acesteia și ale lui din dosarul civil, inculpata a cerut executarea silită. Practic, inculpata a depus titlu executoriu ca dovadă a muncii derulate de ea pentru clientul Sahin Cemil, însă în realitate parte din prestații au fost executate de acest martor, de Ulupinar Roxana și ceilalți avocați menționați în împuternicirile avocațiale indicate mai sus.

11. Roșca Iolanda-Medeea, în anul 2010, a fost avocat colaborator al avocatului Laura Cumanov și împreună au fost cooptate în Societatea de Avocați Mușat și Asociații.

A declarat că din partea societății de avocatură a primit împuternicire pentru studierea la arhiva instanței a dosarului civil în care una dintre părți era Magheru Property. Studiind cauza, a văzut o împuternicire avocațială pentru partea adversă Sahin Cemil, în care avocat figura verișoara sa, Ulupinar Roxana.

În ziua următoare, martora a informat-o pe aceasta despre ce a aflat, iar replica ei a fost că poate face o înțelegere. Martora susține că i-a răspuns verișoarei că nu era împuternicită în acest sens, pentru înțelegere în numele Magheru Property, client al societății de avocatură la care lucra.

A relatat martora că, în cadrul altei discuții, Ulupinar Roxana a întrebat-o dacă Magheru Property era dispusă să plătească lui Sahin Cemil o sumă de bani pentru bunul în litigiu. A menționat că a informat societatea de avocatură la care lucra despre faptul că verișoara ei era avocat ales al părții adverse din acel dosar civil. A subliniat că, în afara împuterniciei de studiere de către ea a acelui dosar

civil, nu a primit alta și nu a purtat discuții pe tema vreunei propuneri făcută de Magheru Property către avocații lui Sahin Cemil. Din declarația martorei mai rezultă:

„Întrebare adresată de procuror: Raportat la afirmațiile făcute de ULUPINAR ROXANA ELENA potrivit cărora dvs. ați fi propus demararea unor discuții oficiale cu clientul ei pentru încheierea unei tranzacții, precum și faptul că ați fi propus suma de 1.000.000 Euro pentru spațiul în litigiu și că ați afirmat că sunteți împuternicită de SC Magheru Property pentru realizarea unei înțelegeri pe această sumă, ce aveți de declarat?”

Răspuns: Nu am avut împuternicire de la SC Magheru Property și nici de la „Magheru și Asociații”. Nici nu am făcut vreo astfel de afirmație, adică în privința faptului că aș avea împuternicire să port discuții oficiale pentru încheierea unei tranzacții. Nu am propus oferirea sumei de 1.000.000 Euro în vreo discuție cu verișoara mea. Este posibil să o fi întrebat la ce sumă s-au gândit ei, dar nu îmi aduc aminte care a fost suma menționată de ea, deoarece au trecut niște ani de atunci.

Din felul în care am perceput eu situația în urma discuțiilor purtate cu verișoara mea, pot doar să apreciez că ea a fost de bună credință și sunt absolut convinsă că a vrut să îl ajute efectiv pe SAHIN CEMIL pentru a câștiga demersul său juridic întrucât acesta era prietenul soțului ei.

L-am văzut de mai multe ori pe SAHIN CEMIL în biroul verișoarei mele.

Îmi pare rău în legătură cu faptul că verișoara mea a putut înțelege o discuție purtată cu ea neoficial, în sensul în care a redat-o ea și anume, că s-ar fi inițiat în vreun fel demersuri oficiale pentru încheierea unei tranzacții, pornind de la suma de 1.000.000 euro.

Nu am cunoscut până la acest moment al audierii faptul că ar fi apărut la un moment dat divergențe de opinie între verișoara mea și clientul ei SAHIN CEMIL în privința onorariului.”

12. Martora Ulupinar Roxana, în prima declarație, a precizat că soțul ei a rugat-o, în anul 2007, să discute cu Sahin Cemil, un cunoscut al său. A luat legătura cu acesta și a constatat că era implicat în mai multe cauze civile și penale.

Referitor la contractul de asistență juridică din 03.07.2008, pentru recuperarea de către Sahin Cemil de la un conațional a unei sume de bani (despre care sunt făcute precizări ca fiind dosarul în pretenții), martora susține că s-a încheiat în prezența ei, între inculpată și client. Afirmă că ea urma să lucreze efectiv în acel dosar civil, însă a preferat ca Sahin Cemil să încheie contract de asistență juridică cu Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina. Sumele trecute în acest contract de asistență juridică din 2008 au fost discutate și convenite cu Sahin Cemil.

Faptele sunt conforme adevărului, însă dacă martora și inculpata susțin că acesta nu a achitat vreo sumă de bani, din ce cauză nu s-a cerut executarea silită, întrucât părțile implicate recunosc actul. Rezultă că motivul este quantumul nemulțumitor al onorariilor, de câte 4.000 euro, și primirea de către client a exemplarului 1.

A mai învederat martora, care a indicat în mod surprinzător numerele și data contractelor de asistență juridică, că cele din 2008 și 2009, „*așa cum se prezintă în dosarul de față*” așa au fost completate, înainte de a fi semnate de client. A precizat că nu au suferit modificări prin adăugire sau înlăturare de clauze ori mențiuni. Se remarcă relatare amplă referitoare la contractul din 2009 și afirmații lacunare cu privire la cel din anul 2008. Neconform adevărului, martora susține că la semnarea ambelor contracte de asistență juridică a fost prezentă ea și Badea Dan, însă acesta din urmă a negat.

Ca justificare inutilă a inexistenței falsului cu privire la contractul din 2009, martora a învederat că Sahin Cemil a fost prezent la 99% din termenele de judecată a cauzelor civile și ar fi putut să invoce la orice termen că nu mai dorea să fie asistat de ea, de inculpată și ceilalți avocați indicați în împuternicirile avocațiale. În condițiile în care Sahin Cemil susține credibil că nu a știut de contractul semnat de el în anul 2009 până la executarea silită din 2016 și nu a primit exemplarul 1, nu se înțelege cum acesta ar fi putut preveni executarea silită prin denunțarea, între 2009-2013, a contractului de asistență juridică despre care nu știa că există. După angajarea altor avocați la judecata apelului în 2013, nu era necesară vreo denunțare, întrucât noua împuternicire avocațială a avut ca efect lăsarea fără efect a celor anterioare.

Mai mult, din postura de avocat îndreptățit la primirea, pentru munca prestată în dosarul în pretenții și cel în revendicare, a unor sume de bani de la Sahin Cemil, martora e interesată de executarea silită a acestuia, însă, inițial, nu a putut explica de ce s-a evitat executarea silită a contractului însușit și deținut de acesta, în care au fost scrise onorarii de 4.000 euro și s-a mers pe executarea silită a celui cu onorarii de 25 de ori mai mari.

Din declarația martorei reiese că ea a fost avocat în cele două dosare civile în care Sahin Cemil era reclamant. A precizat că s-a stabilit, la contractul din 2009 semnat de inculpată, onorariu de 100.000 euro și onorariu de succes de 100.000 euro, întrucât acesta solicitase pentru imobilul revendicat, la un moment viitor față de încheierea contractului, suma de 3 milioane euro de la pârâta Magheru Property. Importanța acestor afirmații ale martorei, rezultând imposibilitate obiectivă a celor descrise și expunere de fapte nereale, impune citarea lor:

„Am stabilit onorariul fix de 100.000 de euro și respectiv onorariu de succes de 100.000 de euro pentru că el a cerut pe spațiul respectiv în litigiu trei milioane de euro de la MAGHERU PROPERTY, după ce am intrat în dosarul respectiv adică după ce s-a încheiat contractul.”

Ar reieși din aceste alegații că s-au stabilit onorariile menționate și s-a semnat contractul din 2009, anterior începerii de către martoră și inculpată a activităților avocațiale, pe motiv că ulterior în cauza civilă, Sahin Cemil a pretins pârâtei trei milioane euro. Este nefezabil că la un moment dat să se stabilească onorarii pe motiv că în viitor s-a cerut o sumă mare de bani.

Remarcând ilaritatea afirmațiilor, la paragraful următor martora a susținut invers, că de fapt Sahin Cemil i-a spus ei și inculpatei că spațiul comercial de 32

mp valora trei milioane de euro și astfel s-a ajuns la stabilirea onorariilor de 100.000 euro. Inclusiv această valoare de trei milioane euro este defazată de orice realitate și trebuie analizată în coroborare cu valoarea indicată în numeroasele rapoarte și corapoarte de expertiză din dosarul civil. Spațiul se află într-un bloc mare și vechi, la parter, are o suprafață mică și foarte probabil ca nici clădirea în care se află să nu aibă o astfel de valoare.

Mai mult ca persoană direct implicată, folosind în expunere persoana 1 singular, și nu ca martor ocular, Ulupinar Roxana a relatat că onorariile de 100.000 euro s-au calculat prin aplicarea procentului de 10% la suma de trei milioane euro, remarcându-se necorelări matematice.

La întrebarea adresată de procuror cu privire la valoarea stabilită în expertize cu privire la acel spațiu comercial, martora a indicat 200-300 mii euro.

Martora a specificat că, la momentul primei studierii de către ea a dosarului civil, a văzut că era un raport ce menționa că spațiul comercial nu putea fi identificat, dar se indica o valoare de piață de până într-o sută de mii euro. Din susținerile ei reiese că, în anul 2009, după semnarea contractului de asistență juridică, a constatat existența la dosarul civil a acelui raport, astfel că cel puțin în acea perioadă ea și inculpata aveau reprezentarea de bun simț că Sahin Cemil nu avea cum să fie de acord cu două onorarii de 100.000 euro, cât timp imobilul revendicat era valorizat la mai puțin de 100.000 euro.

A explicat martora, la întrebarea ce i-a fost adresată, că nu s-a executat silit primul contract de asistență juridică, pe motiv că Sahin Cemil a spus că avea probleme cu fosta soție, cu copii și avea nevoie de bani. În plus acesta i-a promis ei și inculpatei că va achita onorariile din primul contract în care s-au scris onorarii de 4.000 euro. A subliniat, după aceste afirmații care n-au cum să fie argumentare serioasă a neexecutării silit pentru 4.000 euro și optării pentru 100.000 euro, că a fost de acord cu promisiunea și argumentele clientului.

Referitor la contractul din 21.07.2009, martora a declarat că a lucrat în foarte multe cauze ce vizau același spațiu comercial și a depus un foarte mare volum de muncă. Susține că, după încheierea contractului de asistență juridică din 2009, au avut loc discuții cu Roșca Iolanda Medeea, avocat al Magheru Property, pentru încheierea unei tranzacții între reclamantul și pârâtul din dosarul civil. Vădit mincinos, date fiind susținerile martorei Roșca Iolanda Medeea și ale lui Sahin Cemil, doamna Ulupinar Roxana, ca dublare a apărărilor expuse de inculpată în declarațiile ce le-a dat, a precizat că verișoara sa, Roșca Iolanda Medeea, i-a propus suma de un milion euro din partea Magheru Property pentru ca Sahin Cemil să cedeze spațiul comercial. În aceeași manieră de neconformitate cu adevărul, Ulupinar Roxana a invocat că Roșca Iolanda Medeea a fost înputernicită de Magheru Property și, în numele acesteia, a propus un milion euro. Tot neconform adevărului, martora a precizat că Sahin Cemil a refuzat această propunere, despre care se reține că nu a existat în realitate.

Martora a precizat că a văzut, în anul 2009, mijloc de probă din dosarul civil în care se indica valoare mai mică de 100.000 euro. Este imposibil ca reclamantul din dosarul civil să nu fi fost de acord cu o sumă de minim zece ori

mai mare, iar toate alegațiile martorei și inculpatei pe tema acestor sume nu sunt apte de a împiedica probarea falsificării contractului cu onorarii de 100.000 euro.

A precizat martora că ea, în acel dosar civil, a contestat rapoartele de constatare și de expertiză, toate indicând valori mici pentru spațiu comercial, considerând că valoarea reală era mai mare.

Martora a mai declarat:

„S-a ajuns la această situație a executării silite pentru că nu ne-a mai vrut ca avocat în dosarul lui și pentru că știa că va veni momentul când va trebui să achite onorariul. Și a vorbit foarte urât despre mine discreditându-mă peste tot.

Această cauză este în acest moment în apel, dar are trei faze procesuale judecătorești, pentru că procedura civilă pe care a început acest litigiu este cea veche, dinaintea de 2012.

Consider că din eroare colega mea GHEORGHE VALENTINA-LUIZA a scris apel, cred că trebuia să scrie ori fond ori recurs.

Art. 5 din contract a fost completat cu mențiunile care apar astăzi despre onorariul de succes, chiar la data respectivă, de 21.07.2009.

S-a discutat despre faptul că acesta este scadent ori în fond ori în recurs. Eu nu știu ce s-a consemnat în contract.

Referitor la contractul de asistență juridică nr.132851/03.07.2008 arăt că nu ne-am mai gândit să-l punem în executare. Nu mai știu dacă s-a consemnat această dată de 21.07.2015 în contract.

N-am primit nimic, nici în contul acestor contracte și nici înainte de încheierea lor.”

Prin ele însele afirmațiile relevă atât subiectivism, nemulțumiri față de Sahin Cemil, explicații contrare unora anterioare (cum ar fi că a văzut tot ce s-a scris, ca mai sus să nege) ca și cauză a neexecutării contractului cu onorarii de 4.000 euro, pe motiv că ea și inculpata nu s-au gândit. Se reliefează plasarea alături de ea a persoanei acuzate prin această justificare și apărarea inculpatei prin depoziție de martor, cât și susțineri vădit nefondate, cum ar fi cele pe tema neachitării vreunei sume de bani de către client, în acest sens având relevanță probatorie chitanțele (vol. 3, f.248-250).

Dintre martorii audiați în faza urmăririi penale in rem, inculpata a cerut reaudierea doar a martorei Ulupinar Roxana. Cu toate că în prima declarație de suspectă nu a inclus-o pe aceasta ca pretins martor ocular la semnarea contractului cu domnul Călinescu Ștefan, după analizarea mai atentă a actelor dosarului de față, primit în format scanat, și lecturarea primei declarații date de Ulupinar Roxana, a decis includerea acesteia ca pretins martor ocular.

Ulupinar Roxana a declarat:

„Cu Gheorghe Luiza Valentina am avut și am avut și am relații colegiale și suntem prietene. Nu mă dezic de ea, din contră mă mândresc cu ea.”

Din start rezultă subiectivismul al martorei, prin susțineri specifice relațiilor între rude sau prieteni foarte apropiați.

Martora a relatat că primul contract de asistență juridică semnat de Sahin Cemil a vizat recuperarea unei sume de bani de la Emin Cifci. Acesta fusese

clientul ei în bancă și nu a vrut să lucreze împotriva lui pentru că ar fi venit cu presiuni împotriva ei și a soțului să renunțe la dosar. S-a încheiat un contract de asistență juridică cu Sahin Cemil, pentru o sumă pe care martora nu a reținut-o, însă știe că provenea din vânzarea sau închirierea unui spațiu comercial avut de client în București, Piața Matache. Cu aproximație acest contract s-a semnat în perioada 2007-2009, și a vizat proces civil de la Judecătoria Sectorului 1 București. Acest contract a fost semnat de Gheorghe Luiza Valentina, iar martora nu a semnat pentru motivele arătate mai sus. În dosarul civil a intrat martora și inculpata, iar acțiunea civilă a fost câștigată.

În acea perioadă Sahin Cemil venea frecvent la cabinetul de avocatură, uneori chiar zilnic și a afirmat că avea de recuperat un spațiu comercial din București, Bd. Magheru nr. 2-4, sector 1, în suprafața de 32 mp. Martora reține că Sahin Cemil le-a spus că acel spațiu comercial i se cuvenea pentru că avea contract de vânzare cumpărare ce era scris în cartea funciară. Imobilul era folosit de o firmă din Austria ce se numește Magheru Property. A susținut Sahin Cemil că acest spațiu era al lui, că voia să-l vândă acestora cu un milion euro, dacă Magheru Property înceta cu procesele civile.

Se relevă plierea susținerilor martorei Ulupinar pe cele rezultate din studiul de către inculpată a actelor prezentului dosar penal, renunțându-se la alegațiile referitoare la solicitarea de către Sahin Cemil a trei milioane euro și indicarea valorii de un milion euro, cu toate că, în prima declarație martora a făcut ample susțineri relative la prima sumă și la pretinsul refuz al clientului de a accepta un milion euro.

Martora a subliniat că reține că din actele dosarului civil rezultă că Sahin Cemil voia pentru acel spațiu suma de un milion euro, observându-se contrazicerea primei depoziții.

A mai relatat că s-au încheiat mai multe contracte de asistență juridică cu Sahin Cemil pentru revendicarea spațiului comercial, dintre care unul s-a anulat la cererea lui întrucât s-a răzgândit, rămânând valabil cel cu onorariu fix de 100.000 euro. Raportat la patru avocați care urmau să intre în dosarul civil, despre care se arată că nu au fost plătiți, și procentul de 10% din valoarea imobilului s-a convenit pentru acest onorariu.

Diferit față de prima depoziție și aserțiunile de mai sus unde s-a referit la un pretins procent de 10%, deși a scăzut suma dorită de client de la trei milioane la un milion euro, martora a dublat procentul, afirmând că reține că Sahin Cemil a „avansat” către ea, inculpată și sora acesteia un procent de 20% din valoarea pretențiilor civile pentru spațiul comercial din București, Bd. Magheru nr. 2-4, sector 1. Afirmă că s-a semnat un contract cu domnul Sahin Cemil în biroul lor de avocatură de la etajul 6 din str. Academiei, nr. 35-37, București, în anul 2009. Sahin Cemil voia să câștige foarte repede acel spațiu comercial, numai știa ce să le promită avocaților, și s-a semnat contractul completat cu toate clauzele, inclusiv onorariile, în prezența ei.

Se evidențiază o nouă adaptare a avocatului-martor la rezultatul studiului de către inculpată a actelor din speța de față, inclusiv declarația dată de Badea

Dan, inițial indicat de Ulupinar ca martor ocular la semnarea contractului, discuțiile referitoare la onorariul de 100.000 euro și predarea exemplarului 1 către client. În a doua declarație, martora a învederat că doar ea a fost prezentă la semnarea contractului din 2009 și primirea de către Sahin Cemil a exemplarului 1, renunțând la demersul de includere a altui pretins martor ocular.

A mai declarat Ulupinar Roxana că a avut încheiate unul sau două contracte de asistență juridică cu Sahin Cemil, însă acesta nu a plătit vreun ban, deși a tăiat chitanțe, cu toate că mai sus a motivat imposibilitatea încheierii unui contract de asistență între ea și acest client, pe tema unor eventuale presiuni.

Spre deosebire de prima depoziție, martora a susținut, tot urmare studierii acelor prezentului dosar pe care inculpata l-a primit în format scanat, că a emis pe numele lui Sahin Cemil chitanțe pentru sume mici de bani, cu aproximație de 100 lei și 1000 lei, fără ca acesta să achite vreun ban.

A precizat martora: *„Am emis aceste chitanțe pentru că mă deplasam cu el la poliție, la parchet, la instanțe și pentru a nu avea probleme la barou, am emis chitanțe care atestau că am fost plătită de Sahin Cemil, însă în realitate acesta nu mi-a achitat vreun ban.”*

Se remarcă recunoașterea unor infracțiuni de fals în înscrisuri sub semnătură privată (pentru care nu există sesizare la dosar și nu se impun sesizări din oficiu, dată fiind vechimea mai mare de 5 ani a lor și, pe cale de consecință, prescripția răspunderii penale, însă explicațiile sunt neserioase, întrucât la poliție, parchet și instanțe nu se cer chitanțele ca dovadă a relației avocat-client, ci delegații ori împuterniciri avocațiale, iar astfel de acte nu se cer nici la barou). Toate acestea, în coroborare cu aversiunea martorei față de Sahin Cemil, ansamblul probator de la dosar, apropierea față de inculpată, interesul direct în nedovedirea infracțiunilor și în vânzarea la licitație publică a celor trei imobile indicate de creditoarea din dosarele de executare silită, impun înlăturarea pe fond a declarațiilor martorei referitoare la contractele despre care s-a reținut falsificarea, ca nefiind conforme adevărului.

Raportat la UGSR martora a declarat că a constatat că domnul Călinescu Ștefan se comporta față de Gheorghe Luiza Valentina ca un tată. Din ce reține martora, au fost încheiate două contracte de asistență juridică, primul fiind cel în care s-a scris onorariu de succes de cincizeci milioane euro și al doilea, după circa un an, doi sau trei, sau la câteva luni, însă nu știe ce onorariu, ci doar faptul că viza consultanță juridică.

A relatat martora că fost în birou la începutul anului 2009, în sediul cabinetului, ce era la etajul 6 în strada Academiei. Domnul Călinescu venise cu Iancu Marin, în acea perioadă ambii venind frecvent împreună, aproape zilnic, pentru că aveau vizavi sediul UGSR - ului la care lucrau. Tot timpul cei doi, Călinescu Ștefan și Iancu Marin, veneau cu documente la inculpată și stabileau strategii. Susține că a fost o muncă colosală în acea perioadă după acest prim contract de asistență juridică. Martora afirmă că a fost de față când Gheorghe Luiza Valentina și Călinescu Ștefan au semnat contractul de asistență juridică, fiind prezent și domnul Iancu Marin.

A precizat că s-a discutat ca acel contract să vizeze serviciile ale avocatului pentru a arăta continuitatea UGSR - ului ca entitate juridică, ca sindicat și pentru

recuperarea întregului patrimoniu. Martora afirmă că a văzut că s-a completat de către Gheorghe Luiza Valentina acel contract cu toate clauzele și onorariile scrise, inclusiv cel de cincizeci milioane euro. Această sumă s-a raportat la valoarea patrimoniului UGSR. La acel moment domnul Călinescu a adus un set de acte ce reprezenta inventar al patrimoniului sindical ce urma să fie recuperat și făcea parte din obiectul contractului. Reține martora că pe loc domnul Călinescu a plătit doamnei Gheorghe Luiza 500 lei ca onorariul fix din acel contract. Alte persoane nu mai erau de față, în afară de ea, de Iancu Marin și părțile contractante.

Cu privire la al doilea contract de asistență juridică semnat de cele două părți martora știe că s-a încheiat ulterior, pentru asistență juridică, constând în consultanță pentru care s-au plătit bani lunar. Interesant este că martora nu a mai asistat la scrierea și semnarea acestui contract, situație ce se remarcă exact pentru falsurile de care inculpata a fost acuzată.

Veridic, martora a precizat că banii, pentru acest al doilea contract, se plăteau lunar în numerar, de către șofer al UGSR (concret de martorul Mircea Vasile), iar inculpata emitea chitanțe și facturi pe loc, în perioada de după semnare, până la decesul domnului Călinescu Ștefan.

Vădit desprins de realitatea juridică și faptică pe tema obiectului cauzei civile, martora afirmă că în dosarul civil în care UGSR a câștigat clădirea din București, Bd. Anghel Saligny a intrat și ea la un termen, la Curtea de Apel București, în substituirea doamnei Gheorghe Luiza Valentina. La acel termen a fost și domnul avocat Badea Dan, coleg cu ea în acea perioadă, și domnul Călinescu Ștefan. Afirmă martora că imobilul a fost câștigat prin decizie definitivă a Curții de Apel București, însă la bază a stat munca doamnei Gheorghe Luiza-Valentina care a redactat acte, a studiat, a avut discuții cu clientul și au stabilit strategii în dosar.

În realitate martora a indicat acțiunea civilă urmată de înființarea, prin decizia definitivă a Curții de Apel București, în 2010, a noului UGSR în procedură necontencioasă, la care a fost un succes, mai ales că la Tribunalul București cererea fusese respinsă. Recunoașterea unui noi persoane juridice nu are semnificația emiterii sau recunoașterii unui titlu de proprietate pentru imobilul la care se declară sediul acesteia, fapte care evident sunt cunoscute de orice avocat, chiar și de martoră și inculpată. Se probează că noul UGSR a fost autorizat spre înființare cu un singur sediu, București, Bd. Anghel Saligny nr.8, sector 5, iar susținerile martorei că inculpata ar fi readus în patrimoniul persoanei juridice această clădire sunt apte să contribuie la înlăturarea, ca nefiind adevărate, a alogațiilor că ar fi văzut scrierea în întregime a contractului din 2009, semnarea acestuia și predarea exemplarului 1 către client.

Veridic martora a declarat că inculpata a lucrat pentru UGSR din anul 2009 până la decesul domnului Călinescu Ștefan, însă acest adevăr înlătură orice contribuție a ei și a inculpatei la recunoașterea, prin hotărâri judecătorești din 2007 și 2008, a dreptului de proprietate asupra clădirii menționate.

Martora a menționat că inculpata a avut funcția de vicepreședinte la UGSR în perioada când Călinescu Ștefan era președinte. Reține însă că doamna avocat

Gheorghe Luiza nu i-a cerut funcții ori bani lui Călinescu Ștefan, ci acesta i-a propus funcția menționată și onorariul de succes de cincizeci milioane euro. Precizează martora, chiar în contradicție cu susțineri ale inculpatei și ale martorului ocular Iancu Marin, că, la discutarea contractului din 2009, nu s-a avut în vedere înființarea unui nou UGSR.

Martora a concluzionat:

„Rețin că prietena mea, doamna avocat Gheorghe Luiza Valentina a lucrat pentru UGSR în două direcții: pentru a demonstra continuitatea UGSR și pentru recuperarea patrimoniului UGSR din perioada comunistă. Fiind de față la foarte multe discuții dintre domnul Călinescu și doamna avocat am constatat aceste aspecte cu privire la obiectul discuțiilor dintre ei.

Așa cum am mai arătat, între domnul Călinescu și doamna avocat Gheorghe Luiza s-a mai semnat un contract de asistență juridică ulterior, însă nu pot să precizez exact când s-a încheiat și ce s-a scris, dar rețin că viza plata lunară a avocatului pentru consultanță juridică.”

Se probează deslușit că Ulupinar Roxana a dat a doua declarație din dosar, la cererea formulată în dosar de inculpată, după ce a aflat că martora Roșca Iolanda-Medeea a relatat adevărul, rezultând inexistența pretinselor propuneri ale acesteia din partea Magheru Property față de Sahin Cemil cu privire la suma de un milion euro, negocieri dintre aceste două părți adverse din dosarul civil și refuzarea ofertei de către cetățeanul turc. Astfel, în a doua declarație, Ulupinar Roxana nu a mai expus astfel de fapte, canalizându-și eforturile ca pretins martor ocular la scrierea și semnarea doar a contractelor cu privire la care inculpata a fost acuzată.

Ca și concluzie relativă la relatări neconforme adevărului ale acestei martore și ale inculpatei, se impun a fi punctate următoarele:

- persoana vătămată Sahin Cemil, prin avocat ales, a argumentat categoric (vol.3 f.236) afirmații mincinoase făcute de Ulupinar Roxana în declarațiile de martor și de către inculpată în declarațiile date ca persoană acuzată, care au afirmat că au lucrat pentru acest client fără să primească vreun ban;

- din dispozitivul sentinței civile nr.22814/16.12.2011 a JS 1 (vol.3 f,247) reiese că instanța a dispus obligarea pârâtei Magheru Property la plata cheltuielilor de judecată reprezentând 6.200 lei onorariu avocat al reclamantului Sahin Cemil. La dosarul civil au fost dovezi scrise (vol. 3 f.248-250) că acest onorariu s-a plătit efectiv.

13.Gheorghe Simona, sora inculpatei, este avocat în Baroul București. Fiind și ea acuzată de Sahin Cemil în plângerea formulată, martora a avut dreptul de a nu se auto-incrimina.

Martorei i s-a prezentat exemplarul 2 al contractului nr.412267/21.07.2009 semnat de inculpată și Sahin Cemil ce viza dosarul civil nr.17097/299/2016. A precizat:

„Arăt că eu am susținut acest dosar civil în fața instanței, Judecătoria Sector 1 București, și am stabilit, împreună cu kolegele mele, strategia de abordat pentru câștigarea acestui dosar.

Cred că, chiar eu am scris acest contract de asistență juridică, pentru că, de obicei completam aceste contracte și pentru că eu sunt cea care trece numărul de dosar în care se va asigura reprezentarea. Și acest contract a fost semnat atunci, după ce în prealabil au fost discutate clauzele acestuia.

A fost dorința lui SAHIN CEMIL să particip și eu la susținerea acestui dosar, care avea ca obiect revendicare, pentru că în anul 2008 susținusem și formulasem concluzii pentru o altă cauză, în care acesta avea calitate de reclamant, și avea ca obiect acțiune în pretenții și fusese câștigată.

Avea încredere în mine și voia să intru și în acest dosar.”

Sunt fondate precizările martorei că a lucrat, alături de inculpată și Ulupinar Roxana în acel dosar civil, reieșind interesul ei direct în soluționarea prezentei cauze penale astfel încât contractul de asistență juridică menționat să nu fie anulat, iar executarea silită să fie derulată cu succes, pentru obținerea de către sora ei, pentru ea și kolegele avocați, a sumei de 100.000 euro.

În schimb, sunt neveridice susținerile pe tema scrierii de către ea a contractului, date fiind concluziile certe ale expertizei grafice din dosar.

Martora a mai relatat că a auzit pe Sahin Cemil cum a propus onorariul de 100.000 euro, însă, citirea depozițiilor date de inculpată și Ulupinar Roxana relevă că propunerea ar fi fost mai mare, fie raportat fie la 10% fie la 20% din pretențiile sale civile, fie de 250.000 euro și ele ar fi redus-o sub forma a două onorarii de câte 100.000 euro, precum și afirmații că acest client le-a spus să scrie ce onorariu vor ele.

Contrar susținerilor martorei Ulupinar Roxana, sora inculpatei a relatat că aceasta din urmă a fost la Cabinetul de Avocatură Artur Mușatescu pentru a discuta o posibilă înțelegere între Magheru Property și Sahin Cemil pentru stingerea litigiului civil în schimbul sumei de un milion euro. Inculpata și Ulupinar Roxana au localizat aceste inexistente negocieri cu Magheru Property la cabinetul lor de avocatură, din București, strada Academiei.

Gheorghe Simona a precizat că Sahin Cemil nu a fost de acord cu aceasta sumă, dorind una de trei ori mai mare.

Martora a mai relatat:

„Eu nu am cunoscut conținutul discuțiilor purtate efectiv, în realitate de ULUPINAR ROXANA cu Mușatescu și Asociații, nici dacă aceasta a fost efectiv la Mușatescu și Asociații. Nu am văzut o ofertă scrisă de la Mușatescu și Asociații sau Magheru Property.

Nu îmi aduc aminte dacă în discuțiile purtate și la care eu am asistat de ROȘCA IOLANDA MEDEEA pe tema posibilității de încheiere a unei tranzacții pe acest dosar, ea să fi afirmat sau nu că ne comunică aceste date oficial, că ar avea dezlegare în această privință.

Înainte să intrăm noi în dosarul cu revendicarea, se efectuase o expertiză, care stabilea valoarea imobilului în litigiu la aprox. 200.000 de euro.”

Cu privire la această expertiză se constată inexistența ei la dosarul civil. Inculpata a fost mai sinceră și a relatat că, imediat după ce ea și kolegele avocați au studiat dosarul civil, a constatat că se întocmise un raport în care se arată că teoretic spațiul comercial valora sub 100.000 euro.

Martora a precizat că ea nu a mai intrat în dosarul civil în revendicare imobiliară în apel, pe motiv că Sahin Cemil nu achitase nici un onorariu, după 6 ani de muncă, părând a fi nesperios. Martora crede că acest client a renunțat în apel la serviciile lor avocațiale pentru că știa că avea de achitat onorariul stabilit în contract.

14. La data de 06.02.2017, s-a efectuat confruntare între Sahin Cemil și Ulupinar Roxana (vol.4, f.76-77).

La acel moment, Ulupinar Roxana susținea că Sahin Cemil ceruse trei milioane euro pentru acel spațiu comercial de 32 mp. Acesta din urmă a contrazis-o, a negat faptul că ar fi fost de acord cu onorariul de 100.000 euro, subliniind că au discutat de procent de 10% din valoarea imobilului, însă nu s-a încheiat contract de asistență juridică în acest sens. Martora a expus, în procesul-verbal de confruntare, aceleași fapte din prima declarație ce a dat-o, care se află în contradicție cu aspecte importante din a doua depoziție. Se probează și din această confruntare, nesinceritatea martorei cu privire la propunerea sumei de un milion euro de la Magheru Property. Persoana vătămată a menționat că nu au existat astfel de propuneri, rezultând că prețul la închirierea spațiului era de 70 euro mp, suprafața având 32 mp, și nu a fost informat de pârâta din dosarul civil ori de vreun avocat, al acesteia ori al său, cu privire la un milion de euro.

În ziua de 28.04.2017 s-a derulat confruntare între Ulupinar Roxana și Roșca Iolanda-Medeea (vol.4, f.56-57). Se probează sinceritatea acesteia din urmă și afirmații neconforme adevărului expuse de Ulupinar Roxana. Relativ la prima declarație dată de aceasta, cea de-a doua contribuie elocvent la ilustrarea nesincerității din ambele pe aspectele importante, iar procesele-verbale de confruntare sunt confirmări categorice în acest sens.

15. În faza urmăririi penale au fost trimise adrese atât către CGM-UGSR, cât și către UGSR 2010, pentru solicitări de acte sau informații. Iancu Marin este, din anul 2014, conform înscrierilor oficiale cu privire la UGSR 2010, președintele acestei persoane juridice (în acest sens, hotărârile judecătorești de la vol. 1, f.314 și urm.), iar Dragoș Frumosu, din anul 2016, după decesul lui Călinescu Ștefan, președinte al CGM-UGSR.

Concluzia certă este că UGSR 2010 are existența doar scriptică, în evidențele persoanelor juridice de la Tribunalul București, nu și reală, efectivă. Nu funcționează în realitate, iar din procesul-verbal din 18.09.2019 (vol.1, f.303) reiese că reprezentatul persoanei juridice a afirmat că aceasta nu are posibilitatea (nu are aparatura, birotica necesară) să formuleze o adresă ca răspuns în prezentul dosar penal.

Au fost derulate, în proceduri de solicitare acte, verificări pe teren de către organele de poliție delegate în cauză, rezultatul fiind că UGSR 2010 nu

funcționează la sediul declarat. Înscrierile întocmite în demersurile de predare acte și solicitare informații de la UGSR 2010, materializate inițial prin restituirea la dosar a plicurilor cu adresele trimise (vol.2, f.276), iar pe parcurs în proces-verbal (vol.1, f.303) întocmit de jandarm detașat la prezenta unitate de parchet, în alt proces-verbal scris de organele de poliție din cadrul DGA (vol.1, f.27) și, la data de 09.10.2019, în proces-verbal întocmit de către procuror, în prezența lui Iancu Marin (vol.1, f.302), constituie mijloace de probă ce reliefează inexistența faptică a UGSR-ului din 2010.

Situația că teoretic și UGSR 2010 putea deveni persoană vătămată, întrucât inculpata, după depunerea contractului de asistență juridică datat 05.01.2009, a cerut executarea silită a clădirii din Târgoviște ce a fost intabulată în proprietatea acestei persoane juridice, este exclusă din simpla inexistența faptică.

Afectată de falsificarea contractului de asistență juridică datat 05.01.2009, legal interesată pentru tragerea la răspundere penală a infractorului și anularea actului, este CGM-UGSR ce a formulat plângere penală. În plus, CGM-UGSR a avut participare activă și amplă (formulare cereri, prezențe numeroase ale avocatului ales pentru studiere acte, primire acte scanate, asistare la audieri de persoane, trimiterea actelor și informațiilor solicitate, etc.) în faza urmăririi penale.

În cauză, din răspuns al CGM-UGSR, indicat explicit de inculpată în ultima declarație din dosar, din declarațiile acesteia, depoziția martorei Isbășescu și motivarea cererii din 07.10.2019 (vol.1, f. 304) de administrare probe formulată de persoana vătămată prin avocatul ales din dosar, ar reieși că exemplarul 1 al contractului de asistență juridică datat 05.01.2009, ar fi în posesia lui Iancu Marin.

În declarația de martor, acesta a negat deținerea de către el sau UGSR 2010 a exemplarului 1 al contractului de asistență juridică în care s-a scris onorariul de succes de 50.000.000 euro. A specificat că a fost evacuat, în anul 2014, în contextul certurilor cu Călinescu Ștefan, din sediul UGSR, în mod abuziv, el și angajați ai UGSR 2010, iar toate actele au rămas la CGM-UGSR.

S-a derulat procedură de solicitare acte către UGSR 2010 la toate adresele posibile și prin toate mijloacele, inclusiv la cea indicată de Iancu Marin ca fiind sediu, respectiv domiciliul său. Conform procesului-verbal din 09.10.2019 întocmit în prezența reprezentantului UGSR 2010, persoana juridică și persoana fizică ce o reprezintă nu dețin exemplarul 1 al contractului de asistență juridică datat 05.01.2009.

În faza urmăririi penale au fost demersuri ferme și repetate pentru obținerea acestui act, nu doar față de UGSR 2010, ci și față de CGM-UGSR, Cabinetul de Avocatură Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina și biroul de executor judecătoresc la care a cerut executarea silită, iar concluzia certă, în coroborare cu solicitări și corespondență dintre prezenta unitate de parchet și instanțele civile ce au pe rol contestațiile la executare sau alte acțiuni civile, este că nu există exemplarul 1 al contractului de asistență juridică datat 05.01.2009 în care s-a scris onorariul de succes de 50.000.000 euro.

Aceeași concluzie se reține și cu privire la celălalt contract de asistență juridică pentru care inculpata a fost acuzată.

În situația existenței exemplarelor 1 ale celor două contracte de asistență juridică despre care s-a reținut falsificarea, conform Tratatului de Criminalistică, (autor *Emilian Stancu, Editura Actami, București, 2001, pagina 306*) se putea face o expertiză fizico-chimică asupra înscrisurilor. Expertiza ar fi clarificat dacă scrieri din contracte au fost adăugate ulterior față de completarea și/sau semnarea inițială. Inexistența exemplarelor 1 ale acestor contracte face imposibilă o astfel de expertiză. Nu se justifică aprecierea că, în lipsa unei astfel de expertize, infracțiunile nu se pot proba. S-ar crea premisele falsificărilor de acte prin adăugiri ulterioare apte să producă importante efecte juridice, utilizării lor în copie ori după legalizări/certificări de pe originale și făcute dispărute acestea din urmă, toate anterior reprezentării de către cei împotriva cărora se folosesc a situației că s-au săvârșit infracțiuni.

Mai mult, mijloacele de probă de la dosar, inclusiv cele referitoare la persoanele vătămate pe tema contractelor de asistență juridică ce le recunosc și le-au predat în cauză în original și cu privire la soții Mincu care au primit exemplarul 1 al contractului de asistență juridică și au invocat falsificarea, deși au știut de scrierea onorariului de succes, reliefează că inculpata nu are cum să fie străină de această situație, deținerea de către clienți a exemplarelor 1 pentru contractele cu onorarii de care au știut:

- CGM-UGSR pentru cel din 2014;
- Sahin Cemil pentru cel din 2008;
- soții Mincu pentru cel despre care au invocat falsificarea de către același avocat.

16. La audierea unui martor, relevante sunt faptele pe care le-a perceput direct, cu propriile simțuri. Nu pot fi considerate probe elocvente opiniile, punctele de vedere, convingerile politice, sindicale, juridice, de altă natură ori presupunerile acestora.

Iancu Marin este important martor pentru stabilirea adevărului, însă, așa cum ar trebui față de orice martor, doar cu privire la ce a auzit și a văzut personal. La capitolul opinii și convingeri personale acesta lansează acuzații față de multe persoane din cadrul CGM-UGSR și avocați prezenți ori anteriori ai acesteia, inclusiv față de inculpată. Relativ la acesta a precizat că a intenționat să jefuiască patrimoniul sindical prin scrierea onorariului de 50.000.000 euro în contract de asistență juridică, însă astfel de susțineri nu sunt probe ale unor infracțiuni.

A declarat martorul că, din perioada comunismului, este implicat în activități sindicale. După revoluția din 1989 a participat la formarea Federației Sindicale din Minerit. Federațiile independente au format confederațiile sindicale CNSLR Frăția, Cartel Alfa, Blocul Național Sindical, etc.

Martorul a relatat:

„Au fost mai multe acțiuni în instanță iar în anul 2010, prin decizie a Curții de Apel București s-a admis înființarea unui nou UGSR cu denumire cu siglă, ca UGSR ul vechi, entitate în care am ocupat funcția de președinte executiv. UGSR ul nou a fost recunoscut de instanță cu sediul în Intrarea Anghel Saligny. În prezent eu sunt președinte al acestui UGSR nou în urma congresului

extraordinar din 19.07.2014. Acest UGSR nu funcționează la sediul menționat întrucât domnul Ștefan Călinescu a închiriat spațiul în anul 2013, pentru sumă modică, de 7 euro mp, iar în iulie 2014, o parte din membrii biroului executiv au fost evacuați cu birourile din sediu. Practic UGSR ul nou a rămas fără sediu oficial, iar acesta din punctul meu de vedere are sediul la adresa mea de domiciliu menționată mai sus.

Eu nu am fost în organele de conducere ale UGSR ului recunoscut de instanțele de judecată ca fiind continuatoare a patrimoniului UGSR ului din perioadă comunistă. La acest UGSR pe care-l putem numi vechi domnul Ștefan Călinescu nu a fost în organele de conducere.”

Se constată aversiune pe care martorul o are față de Călinescu Ștefan, susținând că acesta nu a fost în organele de conducere ale CGM-UGSR. Divergențele dintre cei doi au început în anul 2014, așa cum reiese din înscrisuri de la dosar și din declarația martorei Isbășescu ce lucra în acea perioadă la UGSR, afirmând că totul a plecat de la decizia domnului Călinescu de a înceta raporturile de muncă avute de persoana juridică cu o doamnă ce era protejată lui Iancu Marin, datorită insuficiențelor venituri pentru plata de salarii către angajați. Până la acel moment, relațiile dintre Iancu Marin și Călinescu Ștefan au fost de colaborare și prietenie.

În continuare, de maximă importanță este relatarea cu privire la ce a văzut și auzit ca persoană direct implicată și martor ocular participant la discuțiile referitoare la contractul de asistență juridică de la începutul anului 2019:

*„Referitor la încheierea contractului de asistență juridică dintre UGSR nou și doamna avocat Gheorghe Luiza Valentina arăt că am fost prezent, la începutul anului 2019 la discuția cu domnul Ștefan Călinescu și doamna avocat prin care s-a hotărât angajarea doamnei avocat pentru asistență și reprezentarea în demersurile de înființarea a UGSR-ului recunoscut oficial în anul 2010. Am fost prezent la discuție și precizez că domnul Ștefan Călinescu mi-a cerut 500 lei pentru a-i plăti pe loc doamnei avocat ca onorariu. Era prezentă și doamna avocat iar eu i-am dat pe loc 500 lei, reținând personal că era onorariu pentru acel contract de asistență juridică. Cu siguranță acel contract a vizat demersuri și muncă a avocatului în vederea înființării UGSR ului nou, ce a fost recunoscut oficial în anul 2010. Nu a vizat demersuri și muncă a avocatului pentru alt UGSR. Am fost prezent la discuție și rețin că urma că ulterior să fie semnat de domnul Călinescu și doamna avocat. Rețin că doamna avocat a spus: **„Lasă nea Fănică că semnăm contractul altă dată, că nu avem timp acum”**. Cu siguranță acel contract s-a semnat mai târziu de către părți iar eu am intrat în posesia lui, fiind președintele executiv al UGSR nou, pentru care se făceau demersuri de înființare atunci, la circa 3 săptămâni.*

Ca martor pot să afirm, doar în baza a celor văzute și auzite de mine, că nu am perceput că domnul Ștefan Călinescu să fi fost de acord cu scrierea în contract la articolul 4 (în realitate referirea a vizat art. 5 din contract, articolul 4 fiind cu scriere tipizată din șablonul de contracte - vol. 2, f.50- nu are lăsat loc liber pentru scriere olografă, ci doar art. 5) că doamna avocat ar viza alte prestații decât cele pentru înființarea UGSR din 2010, respectiv prevederea de la art. 4 al. 4 că aceasta ar

efectua demersuri de revendicare a patrimoniului sindical, pentru care s-a scris onorariu de succes de cincizeci milioane euro pentru recuperarea întregului patrimoniu UGSR. Eu la discuția de la plata de către mine a onorariului de 500 lei nu am auzit că s-au vizat alte servicii avocațiale, decât exclusiv cele pentru înființarea UGSR care a fost înființat oficial la mai mult de 1 an de zile. A fost surpriză și pentru mine la vederea articolului 4 și sigur doamna avocat Gheorghe Luiza Valentina a vizat jefuirea patrimoniului UGSR. Este neconform logicii faptul că nici nu se înființase UGSR ul, în perioada anului 2009, drept urmare nu deținea nici patrimoniu, fiind înființată în anul 2010, și trecerea clauzelor de la articolul 4 cu onorariu enorm scris în scop de jaf și trecerea unor activități avocațiale imposibile la acel moment de a fi planificate și plătite, adică recuperarea unui patrimoniu și trecerea unui onorariu de neînțeles de către mine. Menționez faptul că atât în acea perioadă din 2009 cât și în prezent patrimoniu UGSR se află în gestionarea noilor confederații sindicale de după revoluție, fără să dețină titlu de proprietate.”

Relatarea martorului este sinceră și elocventă doar cu privire la ce a constatat cu propriile simțuri, la începutul anului 2009, la discuția din contextul remiterii de către el inculpatei a 500 lei, iar afirmațiile pe tema jafului, așa cum s-a mai arătat, nu au relevanță probatorie în acuzare ori apărare, fiind opinii personale.

Declarația martorului se coroborează cu susținerile martorei Ulupinar Roxana cu privire la faptul că domnul Călinescu Ștefan o vedea pe inculpată ca pe o fiică, aceasta expunând involuntar în defavoarea prietenei sale, realitatea familiarității dintre cei doi: Călinescu Ștefan și Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina. Această familiaritate este expusă convingător de Iancu Marin prin reproducerea cererii pe care inculpata i-a adresat-o lui Călinescu Ștefan: **„Lasă nea Fănică că semnăm contractul altă dată, că nu avem timp acum”**. Exact așa se adresa inculpata lui Călinescu Ștefan, acesta având din acea perioadă o vârstă înaintată, prestantă și exprimare apte pentru o astfel de apropiere, în discuțiile purtate ca reprezentant al CGM-UGSR cu tânără doamna avocat.

Iancu Marin a mai declarat:

„Cu siguranță, din ce rețin, cu doamna avocat Luiza Valentina nu s-a încheiat alt contract de asistență juridică, eu fiind de la demersurile de înființarea UGSR lui din anul 2009, la momentul înființării oficiale și în prezent în organele de conducere. Inițial am fost președinte executiv, iar în urma congresului extraordinar din 19.07.2014 am devenit președintele acestei confederații sindicale.

Nu știu să se fi încheiat alt contract de asistență juridică între doamna avocat și domnul Călinescu Ștefan. Singurul contract de asistență juridică despre care știu, întrucât am fost prezent la cabinetul de avocatură Gheorghe Luiza-Valentina la momentul discuțiilor, nu și la semnarea ulterioară, s-a avut în vedere doar UGSR ul nou, pentru care se făceau demersuri de înființare, tocmai aceasta fiind menirea contractului respectiv pentru care eu am plătit 500 lei.

Domnul Călinescu Ștefan a fost exclus din anul 2014 din organele de conducere ale UGSR ului din 2010. Acesta a decedat în anul 2016.”

În continuare, martorul a expus fapte cu privire la sediul UGSR și CGM-UGSR, imobilele aflate în proprietatea lor, pretinse nelegalități comise de Călinescu Ștefan cu privire la nou CIF, trecerea clădirii din Târgoviște pe CIF ul noului UGSR și alte asemenea (nemulțumiri ale martorului au fost cauzate de acte de dispoziție semnate de Călinescu Ștefan, vol. 8, f.34 și 37, ce are în partea de jos scriere a martorului la formularea de obiecțiuni) care nu au importanța probatorie a discuției din contextul remiterii de către el a 500 lei către inculpată.

Referitor la imobilul din Târgoviște, și acest martor, alături de executorul judecătoresc și alte persoane au fost acuzate de CGM-UGSR, astfel că vor fi făcute precizări la argumentarea soluțiilor de clasare.

Cu relevanță în stabilirea adevărului, din ce a constatat personal în derularea funcțiilor de conducere la CGM-UGSR și UGSR 2010 și din studierea de acte ale acestora, martorul a menționat că inculpata nu a contribuit cu nimic la recunoașterea ca fiind proprietatea UGSR din anul 2010 atât a clădirii Casei de Cultură a Sindicatelor din Târgoviște, cât și a clădirii din București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 45. Aceste afirmații ale martorului se înscriu în tabloul mijloacelor de probă concordante și contrazic susținerile inculpatei și ale martorelor Ulupinar și Isbășescu, edificatoare fiind înscrisurile relative la imobile.

În dosar sunt copii ale contractului de asistență juridică datat 05.01.2009, pe care martorul a aplicat, anterior sesizărilor penale, ștampila dreptunghiulară conform cu originalul, ștampilă rotundă a UGSR 2010 și a semnat (vol.9, f.41). Martorul a dat explicații cu privire la această situație:

„Eu am văzut contract de asistență juridică în care era scris onorariul de cincizeci milioane euro pentru recuperarea întregului patrimoniu. Nu știu dacă am văzut exemplarul 1 sau exemplarul 2, dar am văzut acest contract în anul 2009, la câteva săptămâni după ce am asistat la discuția de la începutul anului, când UGSR ul încă nu exista oficial, fiind înființat în anul 2010. Nu știu unde se află exemplarul 1 al contractului de asistență juridică din anul 2009. Domnul Călinescu Ștefan putea semna contracte de asistență juridică în numele UGSR ului înființat în 2010, nefiind necesară semnătură a mea sau a altei persoane din conducere. Domnul Călinescu Ștefan nu putea semna însă contractul de asistență juridică în numele UGSR ului vechi.

Subliniez că am participat cu domnul Ștefan Călinescu la demersurile pentru înființarea UGSR ului din 2010. Eu și domnul Călinescu am întocmit statutul și alte acte legate de organizarea congresului. Am stabilit cu el să angajăm un avocat care să reprezinte viitorul UGSR în demersurile la instanța de judecată pentru obținerea personalității juridice. Atât s-a avut în vedere ca fiind necesar pentru angajarea unui avocat, nu s-a discutat despre alte servicii ori acțiuni ce ar fi putut fi exercitate de avocat. Domnul Călinescu mi-a spus că el cunoștea o doamnă avocat care era dispusă să ne reprezinte în acțiunea de înființarea a noului UGSR. Am mers cu domnul Călinescu la biroul doamnei avocat la începutul anului 2009 și s-au petrecut faptele pe care le-am relatat mai sus.”

Afirmațiile martorului pe tema certificării de către el ca fiind conform cu originalul a unei copii de pe contractul de asistență juridică datat 05.01.2009 probează că acesta a văzut, la un moment dat o copie sau chiar exemplarul 1 ori exemplarul 2 al contractului, sunt neutre, neputând fi considerate probe în apărare ori în acuzare. La nivelul CGM-UGSR care a deținut și deține actele UGSR 2010 nu s-a știut de acest contract până la cererea de executare silită formulată de inculpată la 08.06.2016, iar contribuția martorului la certificare posibil să fi vizat o copie menită să-l discrediteze și acuze pe Călinescu Ștefan, ca motivare în diversele acțiuni civile în care este implicat martorul, UGSR –ul ce-l reprezintă și angajați anteriori ai acestuia.

Așa cum s-a mai arătat, față de martor, UGSR 2010 și alte entități juridice s-au efectuat demersuri de obținere a contractului original, iar rezultatul acestora probează inexistența actului.

17. Mircea Vasile, din luna mai 2012, lucrează la CGM-UGSR înființat în 1945, în calitate de consilier al președintelui. Martorul a declarat că a fost consilier al domnului Călinescu Ștefan, în perioada mai 2012- februarie 2016, și ulterior al domnului Frumosu Dragoș. Martorul susține că a avut ca atribuții însoțirea președintelui, inclusiv conducerea autoturismului de serviciu, gestionarea arhivei, activități la instanțele de judecată și la autorități publice și alte atribuții.

Din discuțiile purtate cu domnul Călinescu Ștefan și exercitarea atribuțiilor de serviciu, martorul a reținut că, în anul 2009, acesta a demarat proceduri de înființare a unui UGSR cu personalitate juridică care să fuzioneze cu CGM - ul înființat în anul 1945 care era titular de drept al întregului patrimoniu sindical și a apelat la serviciile doamnei avocat Gheorghe Luiza. A afirmat martorul că știe faptele ce le declară din discuțiile purtate cu Călinescu Ștefan, Iancu Marin și inculpata, precum și din verificarea actelor CGM și UGSR din anul 2010 și implicarea sa în legătură cu cele două entități juridice în dosare civile și diversele comunicări către autorități publice.

În anul 2009, în actele emise de organizația sindicală condusă de domnul Călinescu se indica sediu ca fiind în București Bd. Regina Elisabeta, nr. 25 și Intrarea Anghel Saligny nr. 8, sector 5. Inculpata, în virtutea funcției de membru fondator al UGSR 2010 și vicepreședinte, fiind arhivă comună cu vechiul UGSR, și în derularea activității de avocat în cele două dosare civile (cel pentru înființarea UGSR 2010 și cel în care respins cererea de recunoaștere că acesta ar fi continuator al CGM, ambele aflându-se în copie atașate la prezenta cauză), a obținut tabelele cu imobilele aflate în proprietatea UGSR în anul 1989.

În perioada 2012-2015 a fost trimis de domnul Călinescu Ștefan iar uneori mergea cu acesta la cabinetul doamnei avocat Gheorghe Luiza Valentina și i-a dat bibliorafuri cu acte în copie din posesia UGSR ului din 2010 și a CGM ului. UGSR 2010 și CGM aveau aceleași acte și conducere între 2010 și 2014.

Pentru plata inculpatei în baza contractului din 2014, în care s-a scris onorariu de 1000 lei lunar, i-a dat bani acesteia (probe clare în acest sens, copii chitanțe, vol.6, f.29-41). Reține martorul că inculpata i-a spus domnului Călinescu Ștefan că avea o rată la casă ce o construia și avea nevoie de bani lunar pentru

plata ei. Pentru serviciile ei, domnul Călinescu a încheiat contract cu onorariu de 1.000 lei lunar.

Susține martorul că, relativ la contractul de asistență juridică din anul 2014 încheiat cu Gheorghe Luiza Valentina, anterior semnării contractului, domnul Călinescu a cerut aprobarea Biroului Executiv al UGSR. Dacă ar fi fost de acord domnul Călinescu pentru plata către inculpată a onorariului de succes de 50.000.000 euro ar fi cerut aprobarea prealabilă a organului de conducere sau menținea acest onorariu de succes pentru al doilea contract. În realitate primul contract de asistență juridică semnat de domnul Călinescu cu doamna avocat a vizat doar înființarea noului UGSR, fiind anterior acestor demersuri. Din discuțiile purtate cu domnul Călinescu Ștefan, martorul a înțeles că primul contract de asistență juridică, din 2009, a avut ca onorariu doar suma de 500 lei și ca obiect înființarea ca persoană juridică a UGSR ului. Afirmă martorul că era imposibil ca domnul Călinescu să fi fost de acord cu scrierea sumei „*fabuloase, colosale*” ca onorariul de succes, de cincizeci milioane euro.

A relatat martorul că, până în iunie 2014, nu s-a făcut delimitarea între aceste entități juridice, erau considerate una și aceeași. Domnul Iancu Marin, ce era președinte executiv la UGSR ul din 2010, a organizat în iulie 2014 un „*simulacru*” de congres cu organizația de pensionari și nu cu federațiile fondatoare ale UGSR. La acest congres, domnul Iancu Marin, profitând de starea precară de sănătate a domnului Călinescu Ștefan care fusese operat de cancer la colon, a dispus ca el să fie președinte al UGSR 2010. Domnul Iancu Marin s-a autoîntitulat președinte al UGSR din 2010, avea cod fiscal pentru aceasta în baza deciziei civile din 2010 de înființare a persoanei juridice și a efectuat demersuri contrare organizației sindicale, motiv pentru care s-a produs această ruptură, separație între UGSR uri.

A explicat martorul că, dovadă a divergențelor apărute datorită domnului Iancu Marin și a demersurilor acestuia de obținere în folos propriu a patrimoniului sindical este adresa prin care, în 2014, a informat Guvernul României că s-a înființat UGSR prin decizie definitivă din 2010, că acesta avea un CIF, iar în partea de jos a aceleiași adrese afirmă că acest UGSR era înființat în anul 1945, solicitând să i se recunoască că este continuatorul CGM - ului înființat în 1945 cu denumirea schimbată în perioada comunistă în UGSR.

A mai declarat că domnul Călinescu Ștefan și avocatul Gheorghe Valentina, precum și Iancu Marin au avut cunoștință, date fiind funcțiile deținute de ei la UGSR din 2010 și CGM, că Tribunalul București, prin adresă oficială din 2012 a răspuns că între UGSR ul din 2010 și CGM-ul din 1945 nu era nicio legătură, fiind persoane juridice distincte. Acest fapt s-a confirmat oficial prin hotărâre definitivă, din mai 2016, a Tribunalului Ilfov ce a recunoscut clar că CGM ul este continuator al CGM – UGSR dinaintea revoluției de la 1989, fiind una și aceeași persoană juridică.

Reiese din depoziția martorului că, după această separație făcută de Iancu Marin și demersurile acestuia pentru ca UGSR-ul din 2010 să obțină patrimoniul sindical, domnul Călinescu Ștefan era foarte mâhnit. Călinescu Ștefan a fost

dezamăgit de aceste demersuri ale lui Iancu Marin, fiind prieteni o lungă perioadă de timp, cunoscându-se din foarte mulți ani și colaborând în activitatea sindicală. A mai trăit circa 2 ani domnul Călinescu de la aceste fapte ce au condus la separația dintre CGM – UGSR și UGSR ul din 2010.

În calitate de martor ocular și participant la o discuție ce a avut-o cu Iancu Marin, cu aproximație în anul 2017, în holul Tribunalului București, după ce se terminase o ședință de judecată la care a participat, acesta i-a spus că originalul contractului de asistență juridică din 2009, în care s-a scris onorariul de cincizeci milioane euro se află la el, a înțeles că la el acasă. Acesta, la acea discuție din 2017, i-a spus că CGM - ul va pierde clădirea din Bd. Regina Elisabeta nr. 45, pe motiv că avea originalul contractului de asistență juridică din 2009 și că o susține la executarea silită pe doamna avocat Gheorghe Luiza Valentina.

Dovadă că domnul Călinescu Ștefan nu ar fi fost de acord cu onorariul de succes scris ulterior prin fals de către doamna avocat Gheorghe Luiza în contractul din 2009, este situația că pentru alt cabinet de avocatură, cu aproximație în anul 2013, care urma să fi angajat de CGM în dosare civile, au fost discuții ample pentru acceptarea unui onorariu de 1.000 euro pe fiecare dosar civil. Era imposibil ca domnul Călinescu să fie de acord cu onorariul de cincizeci milioane euro.

Pe aspectele esențiale ale cauzei relatarea martorului este elocventă în stabilirea adevărului și probarea infracțiunilor reținute. În plus, reies contradicțiile dintre Călinescu Ștefan și Iancu Marin, cât și afirmațiile acestuia din urmă cu privire la existența originalului contractului de asistență juridică

Martorul a atașat la declarație hotărârea din 04.06.2009 a UGSR, semnată de Călinescu Ștefan, prin care a dispus formarea organului colegial de conducere pentru noul UGSR, putându-se vedea că inculpata a fost menționată la poziția 5 ca membru fondator al Adunării Generale a UGSR.

18.Tomescu Corneliu, în vârstă de 79 ani, este implicat în activitatea sindicală de la nivel național, de dinainte de 1989. A explicat istoricul și discuțiile referitoare la UGSR.

În anul 2010 s-a înființat un nou UGSR cu aceeași conducere ca CGM care, conform actelor, era continuator al celui înființat în 1945, Călinescu Ștefan fiind președinte la ambele. În anul 2014 acesta s-a îmbolnăvit grav, iar Iancu Marin, profitând de această situație și de faptul că președintele nu era în plenitudinea abilităților de exercitare a funcțiilor, a organizat un congres, criticat de martor, și s-a autointitulat președinte al UGSR-ului nou. Martorul susține că, din discuțiile purtate cu Călinescu Ștefan, a înțeles că acest UGSR urma să fuzioneze cu CGM - ul activ, adevărat continuator, care însă nu era înregistrat ca persoană juridică, pentru simplu motiv că în perioada comunismului nu se țineau astfel de registre.

A precizat martorul că Iancu Marin l-a înlăturat, în anul 2014, pe domnul Călinescu de la conducerea UGSR nou pentru a se instala el conducător, întrucât ținta acestuia și a inculpatei era patrimoniul vechiului UGSR. Susține martorul că falsificarea contractului din 05.01.2009 s-a realizat de inculpată în complicitate cu Iancu Marin, prin scrierea clauzelor de la art. 5 și semnarea de acesta din urmă, pe

o copie, a conformității cu originalul în scopul obținerii pentru ei a patrimoniului sindical al vechiului UGSR.

Ca martor ocular al discuțiilor purtate cu Ștefan Călinescu și ca persoană implicată în activitatea sindicală, a precizat că acesta din urmă nu a știut de scrierea onorariului de succes, încercându-se o fraudare enormă de către inculpată și Iancu Marin. Afirmă martorul că dovadă în acest sens este contractul din 12.08.2014 semnat de Călinescu Ștefan și inculpată, care în partea de jos nu are nici un fel de mențiuni. A subliniat că, din discuțiile purtate cu domnul Călinescu, știe că acesta a semnat ambele contracte fără să existe mențiuni cu privire la onorarii de succes, fiind vizate doar onorarii simple, în sumele decente de 500 lei, respectiv 1.000 lei lunar.

A precizat martorul că dovada falsului este solicitarea executării silite la peste 6 ani de la data semnării de către Călinescu Ștefan, însă la scurt timp de la decesul acestuia. Dacă ar fi fost real onorariul de succes, intervalul de timp ce a trecut și încheierea altui contract în 2014 pentru 1.000 lei lunar, ar fi justificat formularea unei astfel de solicitări de executare silită anterior acestui deces și chiar reiterarea onorariului în al doilea contract.

Martorul a specificat că o altă probă în acest sens, pe care a constatat-o din exercitarea atribuțiilor în cadrul UGSR, este că a dispărut originalul contractului de asistență juridică din 05.01.2009, el personal remarcând absența lui din arhiva ambelor UGSR-uri, iar o copie a fost certificată conform cu originalul de către Iancu Marin. A precizat martorul că ștampila aplicată la această certificare este a UGSR 2010.

În declarație, martorul a expus argumente cu privire la pretinsa implicare a lui Iancu Marin în activitatea infracțională inclusiv prin demersurile făcute pentru intabularea pe CIF ul noului UGSR a clădirii Casei de Cultură din Târgoviște.

A învederat că, la încheierea contractului din 05.01.2009, s-au avut în vedere doar demersuri ale avocatului pentru înființarea noului UGSR. Domnul Călinescu, în condițiile în care pentru contractul din 2014 încheiat cu inculpata și pentru alte contracte de asistență juridică încheiate cu alți avocați, a cerut, de fiecare dată, aprobarea prealabilă a organului colegial de conducere, nu avea cum să fie de acord cu onorariul de succes în suma „*fantasmagorică*” scrisă în cel din 2009. A explicat martorul, ca persoană direct implicată în activitatea UGSR nou și CGM-UGSR și participant la foarte multe discuții purtate cu Ștefan Călinescu, că acesta nu putea semna un contract care să fi avut scris onorariul de 50.000.000 euro fără aprobarea Comitetului Executiv al Consiliului Central al UGSR vechi, în acea perioadă existând doar acesta, nu și cel înființat în 2010. Suma de 500 lei scrisă în contractul din 05.01.2009, era mică, a fost plătită pe loc către avocat, acesta fiind motivul că pentru el nu s-a cerut aprobarea prealabilă, mai ales că eventualele formalități de aprobare anterioară puteau genera cheltuieli mai mari față de onorariul real menționat.

A exemplificat martorul cu faptul că, pentru încheierea contractului de asistență juridică cu avocatul ce a asistat la audierea sa, doamna Gherase Iustina din partea CGM, anterior semnării lui de către Frumosu Dragoș, s-a cerut și

obținut aprobarea organului colegial de conducere, aceasta fiind practica legală și uzuală.

Martorul a mai declarat:

„Domnul Călinescu Ștefan era un bun lider sindical, de o mare probitate morală, a pus mult suflet pentru apărarea integrității patrimoniului UGSR și este imposibil ca el să fi intenționat fraudarea patrimoniului sindical. L-am cunoscut personal pe domnul Călinescu Ștefan, am avut nenumărate discuții cu el și am lucrat împreună mai mulți ani astfel că arăt că este imposibil ca acesta să fi fost implicat în demersuri de fraudare a patrimoniului sindical ori în acțiuni contrare interesului de apărare a membrilor de sindicat. Domnul Călinescu Ștefan a fost președintele Comitetului Național de Organizare a Sindicatelor Libere din România și inițiator împreună cu mine a activității de reorganizare a sindicatelor pe baze democratice. Nu a știut domnul Călinescu Ștefan de adăugarea în contractul din 2009 a clauzei privind fantasmagorica sumă de cincizeci milioane euro. Domnul Călinescu Ștefan era un om pentru care eu garantez că nu ar fi fost implicat în demersuri de fraudare a patrimoniului sindical, iar falsul comis de Iancu Marin și doamna avocat este infantil, adică ușor de depistat.”

20. Isbășescu Ioana afirmă că a fost avocat în perioada 1997-2013, iar până la intrarea în profesie a fost consilier juridic. Susține că l-a cunoscut pe Călinescu Ștefan, din anii 1979-1980, fiind prietenă cu sora contabilului șef al UGSR. Din acea perioadă, domnul Călinescu era implicat în activitatea sindicală. Pe Iancu Marin l-a cunoscut între 2007-2008, având o firmă de turism, iar domnul Călinescu, neavând sediu pentru UGSR, folosea acel spațiu deținut de Iancu Marin.

Martora a fost angajată la UGSR de Călinescu Ștefan, în anul 2013, în calitate de consilier personal pe probleme juridice și ulterior în calitate de consilier juridic. Susține martora că, din discuțiile purtate cu Iancu Marin și Călinescu Ștefan, a reținut că a fost nevoie de o structură sindicală legal constituită, sens în care au apelat la serviciile avocațiale ale inculpatei. Aceasta a reprezentant în instanță UGSR și a obținut, în anul 2010, înființarea persoanei juridice care a primit CIF - ul 27218520 (martora a subliniat că are o foarte bună memorie a numerelor, a datelor calendaristice și a perioadelor de timp). A afirmat că pe acest CIF s-au înregistrat cele două clădiri ale UGSR –ului, respectiv cea din București, Bd. Regina Elisabeta, și Casa de Cultură a Sindicatelor din Târgoviște. Tot din discuțiilor cu cei doi, președintele Călinescu Ștefan și președintele executiv Iancu Marin, ai celor două UGSR-ului, martora a reținut că pe CIF –ul indicat de ea s-au acumulat foarte multe datorii, iar contul bancar a fost blocat.

În continuare, se constată motivele pentru care aceasta a fost propusă ca martoră de inculpată, rezultând afirmații specifice mai degrabă unui avocat al unei persoane acuzate, decât fapte percepute direct:

„Știu că aceste două clădiri s-au obținut, cel din București anterior anului 2008, iar cel din Târgoviște ulterior anului 2008, datorită efortului și inteligenței doamnei avocat Gheorghe Luiza-Valentina. Mai știu din discuția purtată

personal cu domnul Călinescu că în prezența domnului Iancu Marin au stabilit onorariul de succes de cincizeci milioane euro înscris în contractul de asistență juridică al doamnei avocat Gheorghe Luiza Valentina în toamna anului 2008, perioada septembrie-octombrie 2008. Era în perioada în care doamna avocat obținuse pentru UGSR clădirea din București și erau avansate procedurile pentru obținerea clădirii din Târgoviște. Pentru aceste eforturi și pentru că doamna avocat nu primise de la UGSR decât un onorariu de 500 lei plătit de Iancu Marin personal și pentru că doamna avocat făcea cheltuieli din propriu buzunar în activitățile derulate, de exemplu copiere acte, taxe de timbru, reprezentări fără bani, și urmau demersuri pentru obținerea altor imobile din patrimoniul UGSR s –a încheiat acel contract de asistență juridică din voința domnilor Călinescu Ștefan și Iancu Marin. Domnul Călinescu era președinte al UGSR iar domnul Iancu Marin era președinte executiv și Dragoș Frumosu Vasile era vicepreședinte.”

Se remarcă necorelarea temporală a pretinsului succes avut de inculpată la obținerea, anterior anului 2008, în proprietatea UGSR, a clădirii din București în baza contractului încheiat de ea cu Călinescu Ștefan în anul 2009 și afirmații, făcute sub formă de opinii, că ar fi determinat recunoașterea proprietății și asupra celei din Târgoviște. Actele scrise de la dosar relative la dobândirea și intabularea acestor imobile sunt suficiente la combaterea alegațiilor martorei. Mai rezultă plasarea de către ea, deși a susținut că are o bună memorie a datelor calendaristice și a perioadelor de timp, a discuțiilor cu privire la acceptarea de către Călinescu Ștefan și Iancu Marin și scrierea de către inculpată a onorariului de 50.000.000 euro, în perioada septembrie-octombrie 2008, deși contractul este datat 05.01.2009.

Se reține că depoziția acestei martore nu contribuie la combaterea acușării și nu are nicio relevanță în apărare, fiind relatări ce țin mai mult de opinii și apărări de fond. În schimb, sunt adevărate relatările martorei cu privire la relațiile dintre diverse persoane, plata pe loc de către Iancu Marin a sumei de 500 lei, cauza divergențelor apărute între acesta și Călinescu Ștefan, precum și suportarea de către inculpată a unor cheltuieli prilejuite de exercitarea de către ea a acțiunii necontencioase de înființare persoană juridică și a celei respinse definitiv relative la continuitatea noului UGSR ca fiind CGM - ul din 1945.

Veridic martora a relatat fapte din perioada la care a lucrat la UGSR, din anul 2014, în peisajul concedierilor de angajați dispuse de Călinescu Ștefan, întrucât se acumulasera debite mari față de furnizorii de servicii și ANAF pe CIF-ul noului UGSR. Au apărut conflicte acute când președintele UGSR a înlăturat-o pe o protejată a lui Iancu Marin, refuzând s-o angajeze pe UGSR-ul cu CIF - ul nou obținut în anul 2012. A relatat martora că a fost un puci organizat de Iancu Marin prin care Călinescu Ștefan a fost înlăturat de la conducerea UGSR nou, în conflictele de atunci fiind implicată și jandarmeria.

Susține martora că a văzut originalul contractului de asistență juridică în care era scris onorariul de succes, de 50.000.000 euro, ce era de culoare roz, atât în

măinile lui Iancu Marin, cât și în arhivă. A precizat că Iancu Marin a luat la el acest contract la evacuarea lui din sediul UGSR.

Martora, deși în anul 2014 lucra la UGSR, a expus în câteva cuvinte („S-a mai încheiat un contract de asistență juridică cu doamna avocat Gheorghe Luiza Valentina pentru 1000 lei pe lună.”) ce a reținut cu privire la contractul din acel an încheiat cu inculpata pentru 1.000 lei lunar, spre deosebire de cel din 2009, plasat de ea în 2008, despre care a făcut referiri ample la discuțiile purtate, obiectul actului și înțelegerea celor trei participanți: inculpata, Călinescu Ștefan și Iancu Marin.

Fără logică și inutil martora a explicat:

„Mai precizez că dovada că Iancu Marin și Dragoș Frumosu știau de existența acestui contract și suma de cincizeci milioane euro onorariu de succes și au fost de acord cu înscrierea ei în contract, o demonstrează faptul că dacă nu ar fi știut în primele două săptămâni de când au luat la cunoștință în 2008, de acest contract, în ședința Biroului Executiv ar fi hotărât notificarea avocatului și rezilierea contractului.”

Explicație identică a fost prezentată de inculpată și de Ulupinar Roxana, pe tema inexistenței falsului pe motiv că persoanele vătămate ar fi putut cere rezilierea contractelor anterior executărilor silite.

În condițiile în care sunt probe că de acest contract, la nivelul CGM-UGSR și UGSR 2010, singura arhivă fiind în posesia persoanei vătămate din dosar, s-a aflat pentru prima dată urmare cererii de executare silită din 08.06.2016, nu se discerne cum s-ar fi putut cere rezilierea lui în anul 2008, cum afirmă martora, în anul 2009 sau oricând până la consumarea infracțiunii.

Martora a făcut aprecieri cu privire la conducerea persoanei vătămate, ca fiind persoane manipulate și influențate pentru anularea nelegală a contractului cu onorariul de succes de 50.000.000 euro și a motivat că inculpata, pentru munca depusă, inteligența și câștigul adus de ea în patrimoniul UGSR trebuie să obțină acești bani. Similar inculpatei și martorei Ulupinar, martora a repetat susținerea că suma menționată i-a fost propusă avocatului, nefiind cerută de aceasta.

A mai declarat date referitoare la litigii civile și desfacerea contractului ei de muncă de către Frumosu Dragoș. Susține că instanța de judecată a dispus, reintegrarea ei în muncă la UGSR. Dragoș Frumosu s-a conformat deciziei definitive, a angajat-o la 10.05.2019 ora 12.00 și a concediat-o în aceeași zi la ora 16.00.

La întrebarea ce i-a fost adresată cu privire la litigiile avute de ea cu UGSR, prin răspunsul formulat martora a ilustrat sinceritatea parțială, indicând doar litigiul referitor la reîncadrarea în muncă.

Obiectiv reiese expunerea de fapte nereale de către martor cu privire la acuzarea inculpatei din răspunsul dat la întrebarea de verificare a sincerității.

Isbășescu Ioana este:

- reclamantă în dosarul nr.2173/302/2019 al JS 5, în primă instanță fiindu-i respinsă cererea de chemare în judecată împotriva UGSR;

- parte în dosarul nr. 4643/3/2015 al CAB- Secția a VII-a, fiind intimată la apelul declarat de CGM-UGSR, apel ce a fost respins în materia litigii de muncă;

- revizuent în dosarul nr.1493/2/2019 al CAB - Secția a IV-a, în care la 18.09.2019 s-a luat act de renunțarea doamnei Isbășescu la calea de atac, partea adversă fiind CGM-UGSR;

- intervenientă în dosarul nr. 44607/3/2017 al Trib. București - Secția a III-a civilă, partea adversă fiind CGM-UGSR. La 25.09.2019 a fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de intervenție formulată de Isbășescu Ioana;

- recurentă în dosarul nr.28940/302/2016/a 2 al CAB- Secția a III-a, în care, la 11.03.2019 i s-a respins recursul, partea adversă fiind CGM-UGSR.

21. În cauză, s-a efectuat test poligraf. Dintre cei trei semnatori ai celor două contracte de asistență juridică cu privire la care s-a reținut falsificarea lor, s-a efectuat această procedură doar față de Sahin Cemil. Inculpata a refuzat procedura, iar Călinescu Ștefan a decedat cu câteva luni anterior față de consumarea infracțiunilor.

În raportul de constatare criminalistică nr.389943 din 11.02.2019 efectuat de DGPMB- Serviciul Criminalistic, Laboratorul de Psihologie Criminalistică (vol.3, f.2-5), s-a concluzionat că, la răspunsurile lui Sahin Cemil, întrebările relevante ale cauzei nu au provocat modificări specifice comportamentului simulat.

Rezultă sinceritatea lui Sahin Cemil la afirmațiile că, la semnarea contractului de asistență juridică datat 21.07.2009 nu era trecut onorariul de 100.000 euro, nu era scris nici onorariul de succes și nu s-a înțeles cu Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina pentru plata de către el a sumei de 100.000 euro. Se mai dovedește realitatea afirmațiilor lui Sahin Cemil că nu a primit exemplarul 1 al contractului de asistență juridică din 21.07.2009.

22. Pentru stabilirea adevărului în materia falsului în înscrisuri, s-a efectuat expertiză grafică.

Obiectivele expertizei au fost:

- 1.dacă scrisul olograf din contractul de asistență juridică nr.132851/03.07.2008 a fost realizat de avocatul Gheorghe Luiza-Valentina;*
- 2.dacă scrisul olograf din contractul de asistență juridică nr.412267/21.07.2009 a fost realizat de avocatul Gheorghe Luiza-Valentina;*
- 3.dacă scrisul olograf din contractul de asistență juridică nr.132889/05.01.2009 a fost realizat de avocatul Gheorghe Luiza-Valentina și dacă semnătura aplicată în josul paginii, partea dreaptă, de sub mențiunea reprezentant a fost executată de Călinescu Ștefan;*
- 4.dacă scrisul olograf din contractul de asistență juridică nr.489845/12.08.2014 a fost realizat de avocatul Gheorghe Luiza-Valentina și dacă semnătura aplicată în josul paginii, partea dreaptă, de sub mențiunea reprezentant a fost executată de Călinescu Ștefan.*
- 5. dacă rubricile contractului de asistență juridică nr.412267/21.07.2009 au fost completate olograf concomitent cu completarea rubricii semnătura client din josul paginii efectuată de Sahin Cemil.*
- 6. dacă, peste impresiunile inițiale rezultate din autocopiarea prin scrierea olografă a exemplarului 1 contractul de asistență juridică nr.132889/05.01.2009,*

s-a realizat scriere nouă pentru evidențierea, sau după caz, modificarea celei inițiale, care sunt acestea, și dacă, în raport de faptul că pe exemplarul 2, la articolele 1, 2 și 6 par a fi fost inserate și alte mențiuni ce sunt mai puțin evidente față de celelalte, care au fost aceste mențiuni și dacă reies elemente că pe acest înscris au fost aplicate scrieri în diverse perioade de timp.

Parte din obiective au fost propuse de inculpată în procedura anterioară dispunerii expertizei.

În raportul de expertiză criminalistică nr.381925 din 31.07.2019 efectuat de DGPMB- Serviciul Criminalistic (vol.2, f.2-46) s-a concluzionat că inculpata a scris și semnat contractele de asistență juridică din 03.07.2008 și cel din 21.07.2009, ambele cu clientul Sahin Cemil, precum și contractele de asistență juridică datate 05.01.2009 și 12.08.2014, ambele cu UGSR.

Se probează, din expertiza efectuată, că cele 2 contracte în care client figurează Sahin Cemil au fost semnate de acesta, iar cele 2 contracte în care client este UGSR, au fost semnate de Călinescu Ștefan.

S-a mai concluzionat că nu fost suprascreri, repasări, corodări, radieri pe contractul datat 05.01.2009 și nu au fost stabilite alte trasee grafice pe exemplarul autocopiativ al acestui contract.

Relativ la celelalte întrebări, experții au precizat și au motivat că nu se pot formula răspunsuri.

În procedura de expertiză, inculpata a propus un expert parte. Cererea acesteia a fost admisă. Expertul parte a fost convocat la sediul parchetului, anterior trimiterii actelor la experții oficiali, pentru studierea, scanarea, fotografierea ori alte activități pe care le-ar fi considerat necesare, însă a refuzat. S-au întocmit procese-verbale cu privire la toate comunicările și răspunsurile din procedura expertizei, anterioare trimiterii efective a materialelor la experții oficiali, rezultând și aceste date. Normal, orice expertiză care implică studierea directă a înscrisurilor sau bunurilor face indispensabilă această analiză de către expert. În cauză se constată această imposibilitate datorată expertului parte (vol. 2 f.,217-222 proces-verbal din 14.05.2019 și corespondență electronică purtată cu expertul parte Andreia Stănescu).

După finalizarea expertizei, copie a raportului s-a predat inculpatei și persoanelor vătămate. Aceștia nu au formulat cereri ori obiecțiuni, iar expertul parte nu a depus/trimis niciun act, concluzia fiind că nu a efectuat vreun act, fiind desemnat formal de către inculpată, nu pentru o activitate efectivă.

Rezultatele expertizei grafice contribuie la probarea faptelor concrete din conținutul infracțiunilor reținute față de inculpată.

Încadrare juridică

1.Faptele inculpatei Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, care a falsificat, prin atestarea unor fapte nereale după momentul semnării de către client a actului ce nu era completat la rubrica onorariul de succes, **contractul de asistență juridică nr.132889 din 05.01.2009**, constând în scrierea clauzelor de la art. 5 din contract, respectiv „*Onorariul de succes este în cuantum de 50.000.000 EUR. Se achită pe parcursul recuperării patrimoniului*”, și de a-l folosi la data de

08.06.2016 la cererea de executare silită, formându-se dosarul de executare silită nr.157/2016, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal.

Acțiunea de falsificare a fost comisă în București, în perioada 05.01.2009, ce este data contractului - 08.06.2016, când a solicitat executarea silită la BEJ Maximum din jud. Giurgiu. În 08.06.2016 s-a comis și uzul de fals, constând în acțiunea de folosire ce constituie element constitutiv al falsului în înscrisuri sub semnătură privată, în Bolintin Vale, jud. Giurgiu, ce se absoarbe în falsul în înscrisuri sub semnătură privată. Consumarea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată a avut loc în Bolintin Vale, jud. Giurgiu în aceeași zi de 08.06.2016.

Falsul în înscrisuri sub semnătură privată a fost comis de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina în vederea producerii de consecințe juridice, constând în obținerea sumei de 50.000.000 (cincizeci milioane) euro. Au fost produse efecte juridice urmare infracțiunii menționate, constând în formarea dosarului de executare silită nr.157/2016 la BEJ Maximum din Bolintin Vale, jud. Giurgiu. Subsecvent folosirii de către Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a contractului de asistență juridică ce l-a falsificat, executorul judecătoresc a derulat activități de executare silită, urmare încheierii de încuviințare a executării silite emise de instanța de judecată.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea a fost comisă cu intenție directă și cu scopul de a obține, în mod necuvenit, suma de 50.000.000 (cincizeci milioane) euro din patrimoniul debitorului din dosarul de executare silită.

2. Faptele inculpatei Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, care a falsificat, prin atestarea unor fapte nereale după momentul semnării de către client a actului ce nu era completat, **contractul de asistență juridică nr.412267 pe care l-a antedatat 21.07.2009**, constând în scrierea olografă a datelor referitoare la ziua întocmirii, obiectul contractului de asistență juridică, onorariu de 100.000 euro, posibilitatea de achitare a acestuia în rate până la 21.07.2015 și onorariu de succes de 100.000 euro, și de **a-l folosi** la data de 08.06.2016 la cererea de executare silită, formându-se dosarul de executare silită nr.156/2016, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal.

Acțiunea de falsificare a fost comisă în București, în perioada 23.02.2015 – când a fost cert că Sahin Cemil, în dosarul civil nr.17097/299/2006 soluționat în fond de Judecătoria Sectorului 1 București, avea un alt avocat ales cu care s-a prezentat în fața instanței de apel, rezultând renunțarea la serviciile ei avocațiale - 08.06.2016, când a solicitat executarea silită la BEJ Maximum din jud. Giurgiu. La data de 08.06.2016 s-a comis și uzul de fals ce se absoarbe în falsul în înscrisuri sub semnătură privată. Infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată s-a consumat în Bolintin Vale, jud. Giurgiu în ziua de 08.06.2016.

Falsul în înscrisuri sub semnătură privată a fost comis de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina în vederea producerii de consecințe juridice, constând în

obținerea sumei de 100.000 euro. Au fost produse efecte juridice urmare infracțiunii menționate, constând în formarea dosarului de executare silită nr.156/2016 la BEJ Maximum din Bolintin Vale, jud. Giurgiu. Subsecvent folosirii de către Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a contractului de asistență juridică ce l-a falsificat, executorul judecătoresc a derulat activități de executare silită, urmare încheierii de încuviințare a executării silite emise de instanța de judecată.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea a fost comisă cu intenție directă și cu scopul de a obține, în mod necuvenit, suma de 100.000 euro din patrimoniul debitorului din dosarul de executare silită.

Cele două infracțiuni au fost comise prin acte materiale diferite în baza unor rezoluții infracționale distincte, motiv pentru care sunt aplicabile regulile concursului de infracțiuni, prev. de art. 38 al. 1 din Codul penal.

Mijloace de probă

VOL. I

Declarație inculpat NEAGOE GHEORGHE LUIZA VALENTINA-01.10.2019 19-20
Extras ECRIS Ds.44607/3/2017 Tribunalul București - S III Civilă și
Ds.44607/3/2017(1055/2018) Curtea de Apel București S III Civilă, f. 21-24;

Adr.nr.2844159/26.09.2019-Direcția Anticorupție București și Ilfov –înaintare acte procedurale efectuate în baza ordonanței de delegare din 12.09.2019, f.25-27;

Adr.nr. 759/01.10.2019 CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII + înscrisuri-copie proces-verbal al Comitetului Executiv al UGSR 31.07.2014, f.29-33;

Adr. de răspuns nr. 755/25.09.2019 CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII + înscrisuri, f.36-80;

Declarație martor MIRCEA VASILE – 18.09.2019 + înscrisuri, f. 83-108;

Declarație martor ULUPINAR ELENA-ROXANA – 23.09.2019, f.136-141;

Declarație martor ISBĂȘESCU IOANA – 25.09.2019 + înscris 142- 147;

Proces-verbal din 26.09.2019 listare de pe portalul instanțelor: Judecătoria Sectorului 5 București,tribunalul București, tribunalul Ilfov,Curtea de Apel București și ICCJ- litigii civile UGSR,CGM, f.149-169;

Declarație suspect NEAGOE GHEORGHE LUIZA VALENTINA din 17.09.2019, f. 171-175;

Cerere probatorii cu înscrisuri și martori NEAGOE GHEORGHE LUIZA VALENTINA și înscrisuri depuse, f.176-243;

Declarație suspect NEAGOE GHEORGHE LUIZA VALENTINA – 10.09.2019, f.245-246;

Declarație martor IANCU MARIN – 16.09.2019, f.273-278;

Declarație martor TOMESCU CORNELIU -17.09.2019, f.279-285;

Declarație martor MEHESZ GECZI OANA VIORICA+ înscrisuri, f.287-298;

Adr. de răspuns 8609/R 17.09.2019 pe e-mail Baroul București, f.299-300;

Proces-verbal din 09.09.2019, f.302;

Proces-verbal din 18.09.2019 întocmit de jandarm, f.303.

VOL. 2

Adr.381.925 din 31.07.2019 DGPMB- Serviciul Criminalistic+ Raportul criminalistic din 31.07.2019 – „Expertiză grafică și tehnică a documentelor”, în original+ materialele

expertizate(contracte de asistență juridică 132851/03.07.2008; seria B nr. 489845/2014; 412.267/21.07.2009; 132889/05.01.2009) , f.1-50;

Proces-verbal din 30.08.2019 de verificare în aplicația informatizată aparținând CNABDEP a datelor de identificare a numitului CĂLINESCU ȘTEFAN, f.174;

Cerere C.AV.GHEORGHE LUIZA VALENTINA din 29.05.2017 către BEJ MAXIMUM- solicitare copie dosar executare silită nr.157/2016 , f.175;

Cerere C.AV.GHEORGHE LUIZA VALENTINA din 15.05.2017 către BEJ MAXIMUM- continuare a executării silite împotriva UGSR, f.176;

Cerere C.AV.GHEORGHE LUIZA VALENTINA din 08.06.2016 către BEJ MAXIMUM- punere în executare a titlului executoriu contract de asistență juridică nr.132.889/05.01.2009, f.177;

Înscrisuri UGSR semnate de președinte Ștefan Călinescu, f.178-193;

Fotocopie Protocol privind stabilirea onorariilor convenite avocaților pentru furnizarea serviciilor de asistență juridică, f.199-206;

Proces-verbal din 14.05.2019+corespondență electronică purtată de procurorul de caz cu expertul parte Andreia Stănescu, f. 217-222;

Proces-verbal din 13.05.2019 de predare înscrisuri la dosar de către Neagoe Gheorghe Luiza Valentina, asistată de av. Graziela Bârlă și Alexandra Nicolae + înscrisuri – 84 file, f.223-226;

Proces-verbal din 08.05.2019 predare înscrisuri solicitate de către Mircea Vasile,împuternicit al C.G.M. , f.238;

Înscrisuri transmise pe e-mail la 25.04.2019 de către CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII, f. 260-273;

Proces-verbal din 17.04.2019 predare înscrisuri de către Mircea Vasile,împuternicit al C.G.M.+împuternicire nr.662/16.04.2019, f. 278-279;

Extras cazier NEAGOE GHEORGHE LUIZA VALENTINA, f.293-294;

Adr. de răspuns nr.18063/17.04.2019 AFP SECTOR 2+înscrisuri, f.309-331;

Proces-verbal de înștiințare drepturi și obligații suspect GHEORGHE LUIZA VALENTINA – 28.03.2019, f.334-341;

Declarație de suspect NEAGOE GHEORGHE LUIZA VALENTINA – 28.03.2019, f.345-351;

VOL 3

Adr. 389.943/11.09.2019 DGPMB+Raportul criminalistic în original priv. pe SAHIN CEMIL și GHEORGHE LUIZA VALENTINA, f. 1-10;

Adr. nr.135/P/2017 /30.08.2018 către C.AV.GHEORGHE LUIZA VALENTINA-solicitare înscrisuri+ adr. de răspuns pe e-mail, f.31-33;

Declarație persoană vătămată FRUMOSU DRAGOȘ VASILE- reprez.legal al UGSR-CGM – 20.09.2017, f.126-128;

Extras Portal Trib. Buc. ds. nr. 27318/3/2009; 28062/3/2010; Trib.Ilfov-ds.nr. 861/93/2016, f.129-132;

Note scrise formulate de pers.văt. SAHIN CEMIL în ds.nr.1019/P/2016 al PCAB,transmise prin e-mail la 12.07.2018 de C.AV.Adăscăliței Florin, f. 234-237;

Note scrise formulate de pers.văt. SAHIN CEMIL în ds.nr.1019/P/2016 al PCAB,transmise prin e-mail la 12.07.2018 de C.AV. Adăscăliței Florin+înscrisuri, f.239-250.

VOL. 4

Adr. din 27.01.2017 BEJ MAXIMUM înaintare titlu executoriu depus de creditoarea C.AV. GHEORGHE LUIZA VALENTINA la ds. de exec.156/2016 + fotocopie adr. nr.1019/P/2016 din 12.01.2016, f.10-12;

Adr. din 25.10.2016 BEJ MAXIMUM înaintare ds. de exec.156/2016,în copie , f.13-34;

Declarație de martor GHEORGHE SIMONA din 31.05.2017, f.48-50;
Declarație de martor BADEA EMIL DAN din 31.05.2017 , f.51-53;
Proces-verbal de confruntare dintre ROȘCA IOLANDA MEDEEA și ULUPINAR ELENA ROXANA – 28.04.2017, f.56-57;
Declarație de martor ULUPINAR ELENA ROXANA din 27.01.2017, f. 58-62;
Declarație de martor ROȘCA IOLANDA MEDEEA din 13.04.2017, f. 63-65;
Adr. de răspuns nr. 200.088 din 27.02.2017 Magheru Property Investment SRL, f.69-70;
Proces-verbal de confruntare dintre SAHIN CEMIL și ULUPINAR ELENA ROXANA– 06.02.2017 , f.76-77;
Declarație persoană vătămată SAHIN CEMIL din 17.11.2016, f. 79-81;
Adr. de răspuns nr. 4354/R/10.05.2017 de la Baroul București, f.142;
Cerere probatorii cu înscrisuri formulată de persoana vătămată SAHIN CEMIL+înscrisuri, ordonanță din 28.04.2017 de admitere cerere, f. 154-165;
Extras portal JS3- ds.20379/301/2016, f.186;
Cerere depunere înscrisuri din 18.11.2016 - persoana vătămată SAHIN CEMIL, prin apărător, , f. 197-223;
Extras portal Tribunal București - ds. nr. 13041/299/2008; 20117/299/2012; 1384/3/2008; 374/3/2009; 1828/3/2008; 17097/299/2006; 16257/299/2008; 20636/299/2008;20953/299/2008;31531/299/2013; 20379/301/2016 , f. 235-247.

VOL. 5

Proces-verbal din 03.08.2019 efectuare verificări în Tabloul avocaților definitiv , f.3
Plângere penală formulată de SAHIN CEMIL împotriva numitei GHEORGHE LUIZA VALENTINA + 3 ANEXE - înregistrată sub nr. 7751/P/2016 la PJ S1 Buc; Împuternicire avocațială seria B nr. 3006890/2016 – av. Adăscăliței Florin Silviu- pt. SAHIN CEMIL, f.4-83.

VOL. 6

Plângere formulată la 01.02.2017 de CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII împotriva CABINETULUI DE AVOCAT GHEORGHE LUIZA VALENTINA+ înscrisuri+împuternicire. Mircea Vasile, f.6-44.

VOL. 7

Conține documentele întocmite privind activitățile desfășurate de organele de poliție din cadrul SICE-DGPMB în baza ordonanței de delegare nr.135/P/2017 din 22.03.2018
Declarație persoană vătămată MINCU MARILENA-25.06.2018 -25.06.2018, f. 6-11;
Declarație persoană vătămată MINCU ADRIAN-04.07.2018 –și documentele anexate, f.22-33;
Declarație martor MEHESZ-GECZI OANA VIORICA din 22.06.2018, f.45-49;
Adr.nr.440015/20.06.2018 DGPMB-SICE către BEJA EXECUTORIS- solicitare înscrisuri+ adr. de răspuns nr.188/2015 din 25.06.2019+înscrisurile solicitate, f. 75-235.

VOL. 8

Fotocopie adr.nr. 28940/302/2016 din 17.08.2017 JS5-S III CIV către BEJ MAXIMUM+cerere de recuzare a BEJ MAXIMUM formulată de CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII, f. 1-5;
Dosar de executare silită 157/2016 BEJ MAXIMUM-DEBITOR CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII, f.10 -156.

VOL 9

Adr.nr.154/22.08.2017- CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII înaintare înscrisuri către PCAB, f.1-3;

Fotocopii acte de constituire a organizației sindicale, f.4-39;

Contracte de asistență juridică, fotocopii, încheiate cu Cabinet Avocat Luiza Valentina Gheorghe, înscrisuri, f.40-74.

La soluționarea cauzei, instanța de judecată are spre apreciere restituirea înscrisurilor originale din dosar (ce constituie mijloace de probă și asupra cărora se pot derula procedeele probatorii considerate necesare), **respectiv:**

1. către Sahin Cemil exemplarul 1 al contractului de asistență juridică nr.132851/03.07.2008 semnat de el și inculpată;

2. către CGM-UGSR exemplarul 1 al contractului de asistență juridică nr.489845/12.08.2014 semnat de Călinescu Ștefan și inculpată;

3. către CGM-UGSR, căreia îi aparțin, sau inculpată, care le-a depus la dosar, vol.2, f.94-96, 98-144, parte din ele fiind semnate în original de Călinescu Ștefan.

În faza urmăririi penale, cererea de restituire a acestora, formulată de inculpată, a fost respinsă prin ordonanța din 18.09.2019. S-a reținut că, la data de 10.05.2019, aceasta a depus la dosar înscrisuri ce poartă semnături originale executate de Călinescu Ștefan. Dintre înscrisuri o parte au fost valorificate ca modele de comparație la efectuarea expertizei grafice. La depunerea înscrisurilor, aceasta a solicitat restituirea lor după efectuarea expertizei grafice. Cererea a fost respinsă, întrucât aceste înscrisuri constituie mijloace de probă. Se justifică valorificarea în cauză a acestor înscrisuri ca mijloace de probă, urmând ca la soluționarea definitivă să se aprecieze cu privire la restituirea acestora către Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina sau către fostul ei client, având în vedere încetarea raporturilor contractuale dintre ei, anterior sesizărilor penale din dosar. Argumente pentru respingerea cererii de restituire înscrisuri către Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, reies chiar din cererea formulată de ea la 17.09.2019, ce a fost admisă, când a solicitat administrare probe, constând în înscrisurile depuse de ea anterior la dosarul de urmărire penală.

4. către BEJ MAXIMUM, reprezentat de executorul judecătoresc Mehesz-Geczi Oana-Viorica a dosarelor de executare silită nr.175/2016 și 176/2016, în funcție de soluția dată pe fondul cauzei.

Anexe

1. Copie dosar civil 2806/3/200 al Tribunalului București în care s-a respins, definitiv, cererea de recunoaștere că UGSR 2010 ar fi continuator al CGM și UGSR de dinainte de anul 1989 (4 volume);

2. Copie dosar civil 29835/3/2010 al Tribunalului București în care s-a autorizat, definitiv, înființarea persoanei juridice UGSR, în anul 2010 (11 volume).

Suport optic marca VERBATIM, inscripționat 135/P/2017, ce conține înregistrarea procedurilor audio din dosar.

Date cu privire la persoana inculpatei

Inculpata este cetățean român, are vârsta de 41 ani, nu este cunoscută cu antecedente penale, a absolvit studii superioare, este avocat în Baroul București, este căsătorită și nu are obligații militare

Date cu privire la măsuri asiguratorii latura civilă

Infracțiunile de care inculpata a fost acuzată sunt de pericol, nefiind cauzate daune materiale în conținutul formelor de ilicit penal reținute, astfel că nu s-a impus luarea de măsuri asiguratorii și nu există latură civilă.

Date referitoare la urmărirea penală

Aspecte procedurale

În cauză, pentru infracțiunile de fals în înscrisuri sub semnătură privată de care a fost acuzată inculpata, sesizările au fost formulate de Sahin Cemil și CGM-UGSR.

Relativ la falsificarea contractului datat 05.01.2009, urmărirea penală s-a început prin ordonanța din 03.08.2017 din prezenta cauză, iar pentru falsificarea contractului de asistență juridică datat 21.07.2009, urmărirea penală s-a început prin ordonanța din 19.09.2016 în dosarul nr.1019/P/2016, ce a fost reunit ulterior la dosarul nr.135/P/2017.

Cu privire la falsul invocat de CGM-UGSR, prin ordonanța nr.135/P/2017 din 22.05.2017 a prezentei unități de parchet s-a dispus clasarea, pe motiv că a intervenit prescripția răspunderii penale. Soluția a fost infirmată, urmare plângerii formulate de persoana vătămată, prin ordonanța nr.242/II/2017 din 03.07.2017 a procurorului general al PCAB, iar instanța corespunzătoare, prin încheierea din 10.07.2017 (vol.6, f. 51-52), a dispus confirmarea ordonanței nr.242/II/2017 din 03.07.2017. Cu autoritate de lucru judecat s-a decis că nu a intervenit prescripția răspunderii penale, întrucât infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată s-a consumat la 08.06.2016 când s-a realizat uzul de fals din conținutul ei.

Printre altele, se remarcă faptul că se reținuse prescripția răspunderii penale pentru o infracțiune consumată cu mai puțin de un an în urmă. Nu se impun argumente pe tema prescripției răspunderii penale, întrucât infracțiunile s-au comis la 08.06.2016, au fost întocmite acte de acuzare în personam, iar termenul de 5 ani s-a dublat, conform noului Cod penal intrat în vigoare la 01.02.2014.

Acte de acuzare

Prin ordonanța din 21.03.2019 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, pentru comiterea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal, și a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal, ambele în concurs real cu aplicarea art. 38 al. 1 din Codul penal.

Inițial aceasta fusese acuzată de falsificarea prin imitare a semnăturii lui Călinescu Ștefan, iar cu luarea în considerare a concluziilor expertizei grafice, s-a dispus schimbarea situației de fapt, prin ordonanța din 04.09.2019. Persoana acuzată a luat cunoștință, în prezența celor doi avocați aleși ai ei, și a cerut termen de o săptămână pentru pregătirea apărării și pentru a da declarație. Aceasta s-a prezentat și a dat o amplă declarație.

Punerea în mișcare a acțiunii penale s-a dispus prin ordonanța din 26.09.2019. La acuzarea din ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale au fost reformulări în sensul renunțării la menționarea, referitor la persoana vătămată

UGSR, a acțiunii de antedatate și la obținerea prin mijloace frauduloase a semnăturii lui Călinescu Ștefan și renunțării la precizările, pentru fiecare dintre cele două infracțiuni, că Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a antedatat contractele în speranța constatării de către organele de urmărire penală a prescripției răspunderii penale. Ultima precizare s-a înlăturat, întrucât ținea mai mult de concluzii ce pot fi avute în vedere după finalizarea cercetărilor, la analiza cauzei în procesul individualizare a răspunderii penale.

Inculpatei și avocaților ei aleși li s-au explicat aceste reformulări, au primit ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, au lecturat procesul-verbal de informare drepturi și obligații procesuale inculpat și au semnat. La acest moment procesual, inculpata a refuzat să dea declarație, menționând că sunt suficiente cele două declarații de suspectă, date anterior.

Asigurarea respectării drepturilor procedurale

La înștiințarea de calitate de suspectă și prima declarație dată în dosar ca persoană acuzată, Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina nu s-a prezentat cu avocat ales. Ulterior, aceasta și-a angajat doi avocați din Baroul București.

Avocații inculpatei și ai persoanelor vătămate au avut prezență activă în faza urmăririi penale. Aceștia au solicitat informarea despre audierile de persoane din dosar și asistarea la proceduri. Conform proceselor-verbale întocmite, anterior oricărei proceduri la care avocații aleși ar fi putut asista sau participa, aceștia au fost informați cu minim o zi înainte, prin e-mail. La mare parte dintre audierile și procedurile derulate, avocații aleși din dosar au asistat sau au participat, în funcție de natura activității.

Persoanele vătămate din dosar au dat declarații în prezența avocaților aleși.

Toți avocații aleși au formulat cereri, mare parte dintre acestea fiind admise, cu excepția unor solicitări de înlăturare obiective formulate de inculpată în procedura expertizei și a unei cereri trimise de avocatul ales al CGM-UGSR de reaudiere a unui martor.

După primul act de acuzare (in personam) și până la derularea procedurii aferente, nu au fost audiate persoane. Dintre martorii audiați în etapa urmăririi penale in rem, inculpata a cerut reaudierea unei singure martore, Ulupinar Roxana.

Inculpata și persoanele vătămate, pe parcursul urmăririi penale, au studiat actele cauzei, au primit în format scanat actele de la dosar, întocmite anterior scanării, și au primit în copie actele solicitate expres.

Date cu privire la măsuri preventive

În faza urmăririi penale nu au fost aplicate măsuri preventive.

Date cu privire la propunere de desființare acte

În temeiul art. 25 al. 3 din Codul de procedură penală, PROPUN instanței de judecată, ca la soluționarea pe fond a cauzei, să dispună desființarea:

- clauzelor de la art. 5 ale contractului de asistență juridică nr.132889 din 05.01.2009, dintre UGSR și avocatul Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, respectiv: „*Onorariul de succes este în cuantum de 50.000.000 EUR. Se achită pe parcursul recuperării patrimoniului*”;

- contractului de asistență juridică nr. 412267 pe care l-a antedat 21.07.2009, în care Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a scris olograf că a fost angajată de Sahin Cemil pentru asistare, reprezentare, redactare acte cu conținut juridic, exercitarea oricăror activități prevăzute de Legea nr. 51/1995, în dosarul civil nr.17097/299/2006, pentru onorariul de 100.000 euro, cu termen scadent la 21.07.2015, și onorariul de succes de 100.000 euro, despre care se arată că ar fi scadent la data pronunțării instanței de apel în dosarul civil nr.17097/299/2006.

Date referitoare la soluție de clasare

- În cauză, urmărirea penală s-a efectuat în rem și sub aspectul comiterii, în dauna persoanelor vătămate Sahin Cemil și CGM-UGSR, a infracțiunilor de tentativă de înșelăciune, prev. de art. 32 al. 1 din Codul penal rap. la art. 244 al. 1, 2 din Codul penal, prev. de art. 32 al. 1 din Codul penal rap. la art. 244 al. 1, 2 din Codul penal.

Relativ la falsificarea de înscrisuri (contracte de asistență juridică și chitanțe) ale avocaților și folosirea lor la executări silite ori la instanțe de judecată, în scopul obținerii unor onorarii fictive, a existat practică judiciară în care s-au reținut atât falsul în înscrisuri sub semnătură privată, cât și înșelăciune, în formă tentată ori consumată, în funcție de reușita obținerii banilor necuveniți.

Prin decizia nr.156/A/2018, din 19.06.2018, ÎCCJ - Secția penală, în cauză penală în care situația de fapt este asemănătoare cu cele din speța de față, a statuat că nu se pot reține atât înșelăciunea, cât și falsul în înscrisuri sub semnătură privată, ci doar această din urmă formă de ilicit penal.

Argument elocvent pentru clasarea, pe motiv că faptele nu există, ce se va dispune pentru tentativele la infracțiunea de înșelăciune, este că au ca obiect juridic încrederea și buna credință a participanților la raporturi juridice patrimoniale, iar depunerea de înscrisuri în proceduri de executare silită, nu intră în sfera relațiilor patrimoniale în a căror derulare ori formare se pot comite înșelăciuni.

În prezenta speță se reține că nu s-au realizat elementele materiale specifice infracțiunii de înșelăciune, nefiind lezat ori periclitat obiectul juridic ocrotit prin incriminarea de la art. 244 al. 1 din Codul penal, respectiv încrederea și buna credință a participanților la raporturi juridice patrimoniale.

- Sahin Cemil a formulat plângerea penală, sub aspectul infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal, și împotriva numitelor Ulupinar Roxana și Gheorghe Simona. Se va dispune clasarea pe motiv că nu sunt probe că aceasta au comis infracțiunea. Din

declarațiile date de acestea două, de Sahin Cemil, de către inculpată, de către martorii Badea Dan și Roșca Iolanda-Medeea, din expertiza grafică și raportul criminalistic ce a fost efectuat, precum și din înscrisuri nu rezultă probe convingătoare că Ulupinar Roxana și Gheorghe Simona ar fi comis infracțiunea menționată, în oricare din formele de participație penală prevăzute de lege.

Din conținutul mijloacelor de probă analizate în prezentul act, expunere ce nu se justifică a fi repetată, rezultă argumente pentru clasarea cauzei sub aspectul infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal, pretins comise de Ulupinar Roxana și Gheorghe Simona. În plus, declarațiile date de acestea două în calitate de martore, chiar dacă sunt lejer combătute de alte mijloace de probă, nu pot fi valorificate ca probe împotriva lor.

- Persoana vătămată CGM-UGSR a formulat plângerea penală, sub aspectul complicității la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 48 al. 1 din Codul penal rap. la art. 322 al. 1 din Codul penal, împotriva lui Iancu Marin, pe care l-a acuzat de ajutarea inculpatei la falsificarea contractului în care s-a scris onorariul de succes de 50.000.000 euro.

Declarațiile martorilor Mircea Vasile și Tomescu Corneliu relevă date cu privire la implicarea lui Iancu Marin la falsificarea contractului de asistență juridică din 05.01.2009, pentru care inculpata a fost acuzată. Însă, doar aceste declarații, probarea că Iancu Marin a certificat pe o copie ca fiind conformă cu originalul a contractului de asistență juridică și susținerile CGM-UGSR nu sunt suficiente pentru convingerea unui observator obiectiv că acesta a ajutat la realizarea falsului, dat fiind ansamblul probator de la dosar: înscrisuri ce au fost indicate, ce relevă printre altele, situația litigioasă dintre Iancu Marin și UGSR 2010 pe de o parte și CGM-UGSR pe de altă parte, declarațiile inculpatei, declarațiile celorlalți martori, demersurile din prezenta cauză pentru obținerea exemplarului 1 al contractului de asistență juridică, expertiza grafică și actele din dosarul de executare silită.

-CGM-UGSR, în plângerea penală formulată la 22.01.2018, a invocat că numiții Iancu Marin și Mehesz-Geczi Oana-Viorica au comis infracțiunile de uz de fals, constând în folosirea contractului de asistență juridică nr.132889, antedat 05.02.2009, ce a fost falsificat de Gheorghe Luiza-Valentina și tentativă la infracțiunea de înșelăciune, prev. de art.32 al. 1 din Codul penal rap. la art.244 al. 1, 2 din Codul penal, constând în inducerea în eroare a lucrătorilor din cadrul OCPI Dâmbovița, în scopul obținerii executării silite a clădirii Casei de Cultură a Sindicatelor din Târgoviște.

Sunt invocate fapte referitoare la Casa de Cultură din mun. Târgoviște, intabularea acesteia pe CIF –ul UGSR 2010 și folosirea contractului de asistență juridică datat 05.01.2009, falsificat de inculpată.

Din conținutul sesizării rezultă că s-a criticat procedura de intabulare, concretizată prin schimbarea titularului dreptului de proprietate din cartea funciară, asupra clădirii Casei de Cultură a Sindicatelor din Târgoviște. Împotriva actului notarial și a procedurii de intabulare sunt prevăzute căi de atac extrapenale.

Strict raportat la infracțiunile indicate, se reține, pe baza mijloacelor de probă de la dosar, că tentativa la infracțiunea de înșelăciune nu există, iar cu privire la uzul de fals, Iancu Marin și Mehesz-Geczi Oana-Viorica nu au folosit contractul de asistență juridică datat 05.01.2009. Folosirea acestui contract de asistență juridică s-a obiectivat de către inculpată, la 08.06.2016, iar indicarea lui ulterioară în actele emise de executorul judecătoresc sau de către Iancu Marin nu poate fi considerată infracțiune de uz de fals.

Probe elocvente în sensul că nu au comis infracțiunile menționate, rezultă din declarațiile date în cauză de Iancu Marin și Mehesz-Geczi Oana-Viorica, argumentarea lor fiind mai concludentă decât conținutul sesizării formulate împotriva lor. În egală măsură, conținutul înscrisurilor emise în procedura de intabulare nu evidențiază că aceștia ar fi comis forme de ilicit penal invocate față de ei.

- În prima plângere penală formulată în cauză de CGM-UGSR, înregistrată la parchet la 06.02.2017, s-a învederat că avocatul Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a comis și infracțiunea de evaziune fiscală, prev. de art. 9 lit. a din Legea 241/2005, prin aceea că a primit suma de 500 lei și nu a emis chitanță. Se mai afirmă că reprezentanta Cabinetului de Avocatură Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina nu a declarat organelor fiscale veniturile reale, menționând în contractele de asistență juridică sume mult mai mici decât cele încasate.

Cu privire la suma de 500 lei se probează că avocatul a emis chitanță, iar ulterior a declarat-o în conținutul totalului de venituri anuale. În același timp, micimea sumei respective face imposibilă reținerea unei evaziuni fiscale, cel puțin sub aspectul laturii subiective, în situația în care avocatul nu fi declarat-o în cuantumul veniturilor anuale.

Referitor la teza a II-a învederată la expunerea faptică a evaziunii fiscale, în cauză au fost solicitate acte și obținute informații de la organul administrativ competent. Înscrisurile trimise și răspunsul formulat atestă inexistența infracțiunii de evaziune fiscală.

Reiese că aceasta, pentru anul 2008 a avut un venit declarat de 170.382 lei, pe anul 2009 – de 340.046 lei, pe anul 2010 – de 229.013 lei, pe anul 2011 – de 29.202 lei, pe anul 2012- de 11.324, pe anul 2013- de 62.032 lei, pe anul 2014- de 40.080 lei, pe anul 2015 – de 50.294 lei și pe anul 2016 – de 39.302 lei.

În concluzie, relativ la infracțiunea de evaziune fiscală se va dispune clasarea pe motiv că fapta nu există.

- Mincu Marilena a formulat plângere penală împotriva avocatului Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina, sub aspectul infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal, și tentativă de înșelăciune, prev. de art. 32 al. 1 rap. la art. 244 al.1, 2 din Codul penal. A învederat falsificarea contractului de asistență juridică nr.288812/12.02.2011 încheiat de ea cu avocatul, în care aceasta a scris onorariul de 10.000 euro și onorariul de succes de 10.000 euro, pentru asistarea/reprezentarea în dosar penal în care soțului ei, Mincu Adrian, era inculpat. În sesizare se mai arată că Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a cerut

executarea silită a contractului de asistență juridică ce l-a falsificat și a vândut creanța către un alt avocat.

Din declarațiile date de Mincu Marilena rezultă că a primit de la Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina exemplarul 1 al contractului de asistență juridică și a precizat că este dispusă să-l depună la prezentul dosar. Nu i s-a solicitat predarea exemplarului 1, întrucât din declarațiile date de ea și soțul ei au reieșit probe edificatoare pentru clasarea cauzei.

Persoanele vătămate au declarat că au știut de scrierea de către Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina în contractul de asistență juridică a onorariului de succes și au criticat, pe calea plângerii penale, faptul că s-a cerut executarea silită a onorariului de succes pentru activitatea derulată de avocat în dosar penal în care a fost insucces, dată fiind condamnarea lui Mincu Adrian la pedeapsa închisorii de 9 ani.

În urmărirea penală relativă la aceste fapte, au mai fost audiați ca martori avocatul Gherghe Adrian, care a cumpărat dreptul de creanță rezultat din contractul de asistență juridică menționat, și executorul judecătoresc Dumitru Mirela, la care s-a cerut executarea silită. Au fost cerute în copie actele din dosarul de executare silită nr.188/2015 al BEJ Asociați Executoris din București.

Din declarațiile persoanelor audiate și înscrisurile menționate rezultă că infracțiunile invocate nu există. Aprecierea făcută de persoanele vătămate și Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina pe tema succesului sau insuccesului din acel dosar penal, chiar dacă există contradicții și puncte de vedere opuse, nu pot fi considerate probe din care să reiasă existența infracțiunilor invocate. Totodată, cesiunea creanței și activitățile derulate în dosarul de executare silită nu pot fi considerate infracțiunile invocate.

Se constată inexistența infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, date fiind probele că Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina a scris onorariul de succes și onorariul simplu la momentul semnării contractului de asistență juridică de către clientul Mincu Marilena, aceasta având cunoștința de conținutul actului și primind pe loc exemplarul 1.

Relativ la tentativa la infracțiunea de înșelăciune, se are în vedere că, prin decizia nr.156/A/2018, din 19.06.2018, ÎCCJ - Secția penală, în cauză penală în care situația de fapt este asemănătoare cu cea expusă de soții Mincu, a statuat că nu se poate reține înșelăciunea.

Argument elocvent pentru clasarea, pe motiv că fapta nu există, ce se va dispune pentru tentativa la infracțiunea de înșelăciune, este că are ca obiect juridic încrederea și buna credință a participanților la raporturi juridice patrimoniale, iar depunerea de înscrisuri în proceduri de executare silită, nu intră în sfera relațiilor patrimoniale în a căror derulare ori formare se pot comite înșelăciuni.

În prezenta speță se reține că nu s-au realizat elementele materiale specifice infracțiunii de înșelăciune, nefiind lezat ori periclizat obiectul juridic ocrotit prin incriminarea de la art. 244 al. 1 din Codul penal, respectiv încrederea și buna credință a participanților la raporturi juridice patrimoniale.

Indiferent de opinia persoanei vătămate că înșelăciunea este în formă consumată, s-a reținut forma tentată, întrucât executarea silită declanșată împotriva ei în baza titlului de executoriu menționat nu s-a realizat, nu s-au obținut bani din patrimoniul ei, fiind suspendată soluționarea contestației la executare, la Judecătoria Buftea, până la soluționarea speței penale de față.

Față de cele de expuse mai sus, în baza dispozițiilor:

1. art. 327 lit. a din Codul de procedură penală,
2. art. 315 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală, rap. la art.16 al.1 lit. a și c din Codul de procedură penală,

D I S P U N :

1. Trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpatei Neagoe-Gheorghe Luiza-Valentina (fostă Gheorghe Luiza-Valentina), fiica lui Marin și Victoria, născută la 18.05.1978 în București, dom. în București, str. Aurel Vlaicu, nr. 23, ap. 1, sector 1, CNP 2780518424528, avocat în Baroul București,

Pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal, și a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal, ambele în concurs real cu apl. art. 38 al. 1 din Codul penal,

2. Clasarea cauzei sub aspectul:

- tentativei la infracțiunea de înșelăciune, prev. de art. 32 al. 1 din Codul penal rap. la art. 244 al. 1, 2 din Codul penal, pe motiv că faptele nu există, invocate de CGM-UGSR și Sahin Cemil;

- infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal, pretins comisă de Ulupinar Roxana și Gheorghe Simona, pe motiv că nu sunt probe că au comis infracțiunea, sesizată de Sahin Cemil;

- complicității la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 48 al. 1 din Codul penal rap. la art. 322 al. 1 din Codul penal, pretins comisă de Iancu Marin, pe motiv că nu sunt probe că a comis infracțiunea, sesizată de CGM-UGSR;

- infracțiunilor de uz de fals, prev. de art. 323 din Codul penal și tentativă la infracțiunea de înșelăciune, prev. de art. 32 al. 1 din Codul penal rap. la art. 244 al. 1, 2 din Codul penal, pretins comise de Iancu Marin și Mehesz-Geczi Oana-Viorica, pe motiv că faptele nu există, invocate de CGM-UGSR;

- infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 lit. a din Legea 241/2005, pe motiv că fapta nu există;

- infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 al. 1 din Codul penal, și tentativă la infracțiunea de înșelăciune, prev. de art. 32 al.

1 din Codul penal rap. la art.244 al. 1, 2 din Codul penal, pe motiv că faptele nu există, sesizate de Mincu Marilena.

Pentru soluțiile de clasare, cu plângere în termen de 20 de zile de la primirea comunicării, la Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București.

În temeiul dispozițiilor art. 329 al. 1 din Codul de procedură penală rap. la art. 38 al. 1 lit. d și art. 41 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală, dosarul penal va fi trimis la Curtea de Apel București.

La dosar va fi atașată copie a rechizitoriului pentru a fi comunicată inculpatei.

Urmează să fie citate în faza de judecată următoarele persoane:

INculpATĂ:

NEAGOE-GHEORGHE LUIZA-VALENTINA (FOSTĂ GHEORGHE LUIZA-VALENTINA), BUCUREȘTI, DOM. ÎN BUCUREȘTI, STR. AUREL VLAICU, NR. 23, AP. 1, SECTOR 1.

PERSOANE VĂTĂMATE:

-CGM-UGSR, BUCUREȘTI, STR. PROF. DR. ION ATHANASIU NR. 24, SECTOR 5;
-SAHIN CEMIL, BUCUREȘTI, B-DUL. DECEBAL NR.13, BL.S15, AP.41, SECTOR 3, CU DOM. ALES LA CABINETUL DE AVOCATURĂ SILVIU FLORIN ADĂSCĂLIȚEI.

MARTORI:

- GHEORGHE SIMONA, BUCUREȘTI, STR. AUREL VLAICU, NR. 23, AP. 1, SECTOR 1;
- ROȘCA IOLANDA-MEDEEA, BUCUREȘTI, STR. SILVESTRU NR.27, CORP B, AP.1, SECTOR 2;
-ULUPINAR ELENA-ROXANA, BUCUREȘTI, STR. MAȘINA DE PÂINE NR.14, BL.R29, SC. A, AP.4, SECTOR 2;
- BADEA EMIL-DAN, BUCUREȘTI, STR.TURDA NR.127, BL.2, SC.E, ET.1, AP.201, SECTOR 1;
- MINCU MARILENA, COM. DRAGOMIREȘTI VALE, SAT DRAGOMIREȘTI DEAL, STR. 1 DECEMBRIE 1918, NR. 142, JUD. ILFOV;
- ISBĂȘESCU IOANA, BUCUREȘTI, SECTOR 3, STR. BABA NOVAC, NR. 6, BL. T 2, SC. C, AP. 44;
- MEHESZ-GECZI OANA-VIORICA, BUCUREȘTI, STR. SPLAIUL INDEPENDENȚEI, NR.3, BL. 17, SC. 1, ET. 3, AP. 7, SECTOR 4;
- IANCU MARIN, BUCUREȘTI, BD. BASARABIA, NR. 116, BL. L 13 B, SC. B, ET. 4, AP. 42, SECTOR 2;
- MIRCEA VASILE, BUCUREȘTI, INTRAREA ȘIMLEU, NR. 10 A, SECOR 5;
- TOMESCU CORNELIU, BUCUREȘTI, ȘOS NICOLAE TITULESCU, NR. 81-87, BL. 10, SC. A, AP. 17, SECTOR 1.

Cheltuielile judiciare în sumă de 2.000 lei, vor fi suportate, conform dispozițiilor art. 275 din Codul de procedură penală, de către inculpată.

PROCUROR,
MARCEL SANDU

